

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextionde årgången

27 december 2017

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2395 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller övergångsarrangemang för att mildra inverkan på kapitalbasen av införandet av IFRS 9 och för hanteringen av vissa av den offentliga sektorns exponeringar uttryckta i en medlemsstats nationella valuta som stora exponeringar ⁽¹⁾ 27
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2396 av den 13 december 2017 om ändring av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) 2015/1017 vad gäller förlängningen av löptiden för Europeiska fonden för strategiska investeringar liksom införandet av tekniska förstärkningar av den fonden och Europeiska centrumet för investeringsrådgivning 34

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2397 av den 12 december 2017 om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 91/672/EEG och 96/50/EG ⁽¹⁾ 53

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2398 av den 12 december 2017 om ändring av direktiv 2004/37/EG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet ⁽¹⁾ 87

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2399 av den 12 december 2017 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki 96

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/2394

av den 12 december 2017

om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 ⁽³⁾ föreskriver harmoniserade regler och förfaranden som underlättar samarbetet mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för gränsöverskridande konsumentskyddslagstiftning. I artikel 21a i förordning (EG) nr 2006/2004 föreskrivs en översyn av den förordningens effektivitet och dess operativa mekanismer. Efter en sådan översyn drog kommissionen slutsatsen att förordning (EG) nr 2006/2004 inte är tillräcklig för att det på ett effektivt sätt ska gå att hantera utmaningarna vad gäller tillsynen på den inre marknaden, inbegripet på den digitala inre marknaden.
- (2) I kommissionens meddelande av den 6 maj 2015, *En strategi för en inre digital marknad i Europa*, identifierades behovet av att stärka konsumenternas förtroende genom en snabbare och mer enhetlig tillsyn av konsumentskyddsregler som en av prioriteringarna i den strategin. I kommissionens meddelande av den 28 oktober 2015, *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag*, bekräftades på nytt att tillsynen av unionens konsumentskyddslagstiftning bör förstärkas ytterligare genom en reform av förordning (EG) nr 2006/2004.
- (3) Den ineffektiva tillsynen vid gränsöverskridande överträdelse, bland annat överträdelse i den digitala miljön, gör att näringsidkare kan kringgå tillsyn genom att flytta inom unionen. Den leder även till en snedvridning av konkurrensen för laglydiga näringsidkare som är verksamma inom det egna landet eller i flera länder, online eller offline, vilket är till direkt skada för konsumenterna och undergräver deras förtroende för gränsöverskridande transaktioner och den inre marknaden. En ökad grad av harmonisering som inbegriper ett ändamålsenligt och effektivt samarbete mellan behöriga tillsynsmyndigheter är därför nödvändig för att upptäcka, utreda och beordra upphörande av eller förbud mot överträdelse som omfattas av denna förordning.

⁽¹⁾ EUT C 34, 2.2.2017, s. 100.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 november 2017 (ännu ej publicerad i EUT) och rådets beslut av den 30 november 2017.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen ("förordningen om konsumentskyddssamarbete") (EUT L 364, 9.12.2004, s. 1).

- (4) Genom förordning (EG) nr 2006/2004 inrättades ett nätverk av behöriga tillsynsmyndigheter i unionen. Det är nödvändigt att skapa en effektiv samordning mellan olika behöriga myndigheter som deltar i nätverket, liksom mellan andra myndigheter på medlemsstatsnivå. Den centrala kontaktpunktens samordnande roll bör anföras av myndighet i varje medlemsstat. Den myndigheten bör ha tillräckliga befogenheter och nödvändiga resurser för att utföra denna viktiga uppgift. Varje medlemsstat uppmanas att utse en av de behöriga myndigheterna till central kontaktpunkt enligt den här förordningen.
- (5) Konsumenterna bör också skyddas mot överträdelser som omfattas av denna förordning som redan har upphört men vars skadliga verkningar kan fortsätta. De behöriga myndigheterna bör ha nödvändiga minimibefogenheter att utreda sådana överträdelser och beordra att de ska upphöra eller förbjuda dem för framtiden, för att förhindra att de upprepas, och därigenom säkerställa en hög konsumentskyddsnivå.
- (6) De behöriga myndigheterna bör ha en minimiuppsättning av utrednings- och tillsynsbefogenheter för att kunna tillämpa denna förordning, samarbeta med varandra på ett snabbare och effektivare sätt och avskräcka näringsidkare från att begå överträdelser som omfattas av denna förordning. Dessa befogenheter bör vara tillräckliga för att på ett verkningfullt sätt hantera utmaningarna vad gäller tillsynen inom e-handeln och den digitala miljön och hindra näringsidkare som inte följer reglerna från att utnyttja luckor i systemet för tillsyn genom att flytta till en medlemsstat vars behöriga myndigheter inte är rustade för att bekämpa olagliga metoder. Dessa befogenheter bör göra det möjligt för medlemsstaterna att säkerställa att nödvändig information och nödvändiga bevis kan utbytas på ett giltigt sätt mellan behöriga myndigheter för att uppnå en likvärdig nivå av effektiv tillsyn i alla medlemsstater.
- (7) Varje medlemsstat bör säkerställa att alla behöriga myndigheter inom dess jurisdiktion har alla de minimibefogenheter som krävs för att säkerställa att denna förordning tillämpas korrekt. Medlemsstaterna bör emellertid ha möjlighet att besluta att inte överlåta alla befogenheter till varje behörig myndighet, förutsatt att var och en av dessa befogenheter, om så är nödvändigt, kan utövas effektivt när det gäller alla överträdelser som omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna bör även i enlighet med denna förordning kunna besluta att överlåta vissa uppgifter till utsedda organ eller att ge behöriga myndigheter befogenhet att samråda med konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ och andra berörda personer om hur ändamålsenliga de åtaganden som föreslås av en näringsidkare är när det gäller att få en överträdelse som omfattas av denna förordning att upphöra. Medlemsstaterna bör dock inte vara skyldiga att involvera utsedda organ i tillämpningen av denna förordning eller sörja för samråd med konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ och andra berörda personer om hur ändamålsenliga de föreslagna åtagandena är när det gäller att få en överträdelse som omfattas av denna förordning att upphöra.
- (8) De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inleda utredningar eller förfaranden på eget initiativ om de får kännedom om överträdelser som omfattas av denna förordning på annat sätt än genom klagomål från konsumenterna.
- (9) De behöriga myndigheterna bör ha tillgång till alla relevanta handlingar, relevanta data och relevant information som har samband med föremålet för en utredning eller samordnade tillsynsåtgärder (*sweeps*) på en konsumentmarknad, i syfte att fastställa om en överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen har ägt rum eller äger rum, och särskilt för att identifiera den ansvariga näringsidkaren, oberoende av vem som innehar ifrågasvarande handlingar, data eller information och oavsett form eller format, lagringsmedium eller lagringsplats. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att direkt begära att tredje parter i den digitala värdekedjan tillhandahåller relevanta bevis, relevanta data och relevant information i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG⁽¹⁾ och i enlighet med lagstiftningen om skydd av personuppgifter.
- (10) De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att begära att en myndighet, ett offentligt organ eller en offentlig enhet i deras respektive medlemsstat eller en fysisk eller juridisk person, inbegripet till exempel betaltjänstleverantörer, internetleverantörer, teleoperatörer, domänregister och domänregistratorer samt värdtjänstleverantörer, tillhandahåller relevant information för att det ska kunna fastställas huruvida en överträdelse som omfattas av denna förordning har ägt rum eller äger rum.
- (11) De behöriga myndigheterna bör kunna utföra nödvändiga inspektioner på plats och bör ha befogenhet att beträda lokaler, mark och transportmedel som den näringsidkare som berörs av inspektionen använder inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (12) De behöriga myndigheterna bör kunna begära att en företrädare för eller en medarbetare hos den näringsidkare som berörs av inspektionen redogör för sakförhållanden eller lämnar information, data eller handlingar som har samband med föremålet för inspektionen, och bör kunna protokollföra företrädarnas eller medarbetarnas svar.
- (13) De behöriga myndigheterna bör kunna kontrollera efterlevnaden av unionslagstiftning som skyddar konsumenters intressen och inhämta bevis för överträdelse som omfattas av denna förordning, däribland överträdelse som äger rum under eller efter inköp av varor eller tjänster. De behöriga myndigheterna bör därför ha befogenhet att köpa in varor eller tjänster genom testinköp, om nödvändigt, under dold identitet, för att upptäcka överträdelse som omfattas av denna förordning, såsom vägran att respektera konsumentens ångerrätt vid distansavtal samt att inhämta bevis. Denna befogenhet bör även innebära befogenheten att inspektera, observera, undersöka, demontera eller testa en produkt eller tjänst som har köpts in av den behöriga myndigheten för dessa ändamål. Befogenheten att köpa in varor eller tjänster genom testinköp kan innebära behöriga myndigheters befogenhet att säkerställa återbetalningar, förutsatt att dessa inte är oproportionella och även i övrigt är förenliga med unionsrätten och nationell rätt.
- (14) Särskilt i den digitala miljön bör de behöriga myndigheterna kunna stoppa överträdelse som omfattas av denna förordning snabbt och effektivt, i synnerhet om den näringsidkare som säljer varor eller tjänster döljer sin identitet eller flyttar inom unionen eller till ett tredjeland för att undgå tillsyn. I fall där det finns en risk för allvarlig skada för konsumenters kollektiva intressen bör de behöriga myndigheterna kunna vidta interimistiska åtgärder i enlighet med nationell rätt, bland annat avlägsna innehåll från ett onlinegränssnitt och beordra att en varning tydligt visas för konsumenter när de använder ett onlinegränssnitt. Interimistiska åtgärder bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha befogenhet att beordra att en varning tydligt visas för konsumenter när de använder ett onlinegränssnitt eller beordra att digitalt innehåll tas bort eller ändras i fall då det inte finns några andra verkningfulla sätt att få en olaglig verksamhet att upphöra. Sådana åtgärder bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att se till att en överträdelse som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.
- (15) För att uppfylla målet för denna förordning och framhålla betydelsen av näringsidkarens vilja att agera i enlighet med unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och att avhjälpa följderna av de överträdelse som omfattas av denna förordning, bör de behöriga myndigheterna ha möjlighet att komma överens med näringsidkare om åtaganden som innefattar olika åtgärder som en näringsidkare måste vidta i fråga om en överträdelse, i synnerhet att upphöra med en överträdelse.
- (16) Sanktioner för överträdelse av konsumentlagstiftning utgör en viktig del av systemet för tillsyn eftersom de direkt påverkar den offentliga tillsynens avskräckande effekt. Eftersom nationella sanktionsordningar inte alltid förmår ta hänsyn till den gränsöverskridande dimensionen av en överträdelse bör behöriga myndigheter som en del av sina minimibefogenheter ha rätt att införa sanktioner för överträdelse som omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att fastställa en ny sanktionsordning för överträdelse som omfattas av denna förordning. De bör i stället kräva att behöriga myndigheter tillämpar den gällande ordningen för motsvarande nationella överträdelse, när så är möjligt med hänsyn till den berörda överträdelsens faktiska omfattning och räckvidd. Mot bakgrund av kommissionens rapport om kontrollen av ändamålsenligheten i konsument- och marknadsföringslagstiftning kan det anses nödvändigt att höja nivån på sanktionerna för överträdelse av unionens konsumenträtt.
- (17) Konsumenterna bör ha rätt till gottgörelse för skada som orsakats av överträdelse som omfattas av denna förordning. De behöriga myndigheternas befogenhet att, beroende på det enskilda fallet, från näringsidkaren, på näringsidkarens initiativ, ta emot ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för de konsumenter som berörs av en påstådd överträdelse som omfattas av denna förordning eller, när så är lämpligt, söka erhålla åtaganden från näringsidkaren om att erbjuda adekvata kompensatoriska åtgärder till förmån för de konsumenter som berörs av överträdelsen, bör bidra till att eliminera de negativa följder för konsumenter som en gränsöverskridande överträdelse orsakat. Dessa kompensatoriska åtgärder kan bland annat omfatta reparationer, utbyte, prisavdrag, uppsägning av avtal eller återbetalning motsvarande det pris som betalats för varan eller tjänsten, beroende på vad som är lämpligt, för att mildra de negativa följder som en överträdelse som omfattas av denna förordning haft för den berörda konsumenten, i enlighet med kraven i unionsrätten. Detta bör inte påverka konsumentens rätt att på lämpligt sätt söka gottgörelse. I tillämpliga fall bör behöriga myndigheter på lämpligt sätt informera konsumenter som gör gällande att de har lidit skada till följd av en överträdelse som omfattas av denna förordning om hur man ansöker om kompensation enligt nationell rätt.

- (18) Genomförandet och utövandet av befogenheter vid tillämpning av denna förordning bör vara proportionella och lämpliga i förhållande till arten och den övergripande faktiska eller potentiella skada som orsakats av överträdelsen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till samtliga fakta och omständigheter i fallet och bör välja de lämpligaste åtgärder som krävs för att komma till rätta med en överträdelse som omfattas av denna förordning. Åtgärderna bör vara proportionella, effektiva och avskräckande.
- (19) Genomförandet och utövandet av befogenheter vid tillämpning av denna förordning bör också överensstämma med annan unionsrätt och nationell rätt, i synnerhet tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och principer inom ramen för de grundläggande rättigheterna. Det bör stå medlemsstaterna fritt att i nationell rätt, i enlighet med unionsrätten, fastställa villkor och begränsningar för befogenheternas utövande. Om det till exempel enligt nationell rätt krävs förhandsgodkännande från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten för att beträda fysiska och juridiska personers lokaler, bör befogenheten att beträda sådana lokaler utnyttjas först när förhandsgodkännande har erhållits.
- (20) Medlemsstaterna bör kunna välja om de behöriga myndigheterna ska utöva dessa befogenheter direkt inom ramen för sin egen myndighetsutövning, med bistånd av andra behöriga myndigheter eller andra myndigheter, genom att ge uppdrag åt utsedda organ eller genom ansökan till behöriga domstolar. Medlemsstaterna bör säkerställa att dessa befogenheter utövas ändamålsenligt och i rätt tid.
- (21) När de behöriga myndigheterna svarar på begäranden via mekanismen för ömsesidigt bistånd bör de, när så är lämpligt, också utnyttja andra befogenheter eller åtgärder som de tilldelats på nationell nivå, inbegripet att väcka åtal eller föra ärendet vidare till åtal. Det är av största vikt att domstolar och andra myndigheter, särskilt de som medverkar i straffrättsliga förfaranden, har de resurser och befogenheter som krävs för att samarbeta med de behöriga myndigheterna ändamålsenligt och i rätt tid.
- (22) Mekanismen för ömsesidigt bistånd bör bli mer ändamålsenlig och effektiv. Begärd information bör lämnas inom de tidsfrister som fastställs i denna förordning och nödvändiga utrednings- och tillsynsåtgärder bör vidtas med erforderlig skyndsamhet. De behöriga myndigheterna bör besvara begäranden om information och tillsynsåtgärder inom fastställda tidsramar, om inget annat överenskommit. Den behöriga myndighetens skyldigheter inom mekanismen för ömsesidigt bistånd bör förbli oförändrade, såvida det inte är sannolikt att man genom tillsynsinsatser och administrativa beslut som fattas på nationell nivå utanför mekanismen för det ömsesidiga biståndet skulle säkerställa att överträdelsen inom unionen snabbt och effektivt upphör eller förbjuds. Administrativa beslut bör i detta avseende förstås som beslut som ger verkan åt de åtgärder som vidtas för att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds. I dessa undantagsfall bör de behöriga myndigheterna ha rätt att avslå en begäran om tillsynsåtgärder som framställts inom mekanismen för ömsesidigt bistånd.
- (23) Kommissionen bör bättre kunna samordna och övervaka hur mekanismen för ömsesidigt bistånd fungerar, utfärda riktlinjer, lämna rekommendationer och avge yttranden till medlemsstaterna när det uppstår problem. Kommissionen bör också bättre kunna ge de behöriga myndigheterna effektiv och snabb hjälp att lösa tvister om tolkningen av de behöriga myndigheternas skyldigheter på grundval av mekanismen för ömsesidigt bistånd.
- (24) Denna förordning bör föreskriva harmoniserade regler som fastställer förfaranden för samordning av utrednings- och tillsynsåtgärder rörande utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension. Samordnade insatser mot utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension bör säkerställa att de behöriga myndigheterna kan välja det lämpligaste och mest effektiva verktyget för att förhindra dessa överträdelser och, i förekommande fall, från de ansvariga näringsidkarna ta emot eller söka erhålla åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter.
- (25) De berörda behöriga myndigheterna bör, som en del av en samordnad insats, samordna sina utrednings- och tillsynsåtgärder i syfte att på ett effektivt sätt komma till rätta med den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension och se till att den upphör eller förbjuds. I detta syfte bör alla nödvändiga bevis och all nödvändig information utbytas mellan de behöriga myndigheterna och nödvändigt bistånd bör tillhandahållas. De behöriga myndigheter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension bör på ett samordnat sätt vidta nödvändiga tillsynsåtgärder för att se till att den överträdelsen upphör eller förbjuds.

- (26) Varje behörig myndighet bör delta i en samordnad insats i den utsträckning som är tillräcklig i förhållande till omfattningen av de utrednings- och tillsynsåtgärder som en behörig myndighet är skyldig att vidta för att komma till rätta med den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension på ett verkningfullt sätt. De behöriga myndigheter som berörs av denna överträdelse bör vara skyldiga att endast vidta de nödvändiga utrednings- och tillsynsåtgärder som krävs för att få fram alla nödvändiga bevis och all nödvändig information gällande den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension och för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. Brist på tillgängliga resurser hos den behöriga myndighet som berörs av denna överträdelse bör dock inte betraktas som ett berättigat skäl att inte delta i en samordnad insats.
- (27) Den behöriga myndighet som berörs av den utbredda överträdelsen, eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension, som deltar i en samordnad insats bör kunna genomföra nationella utrednings- och tillsynsåtgärder med avseende på en och samma överträdelse och en och samma näringsidkare. Samtidigt bör dock skyldigheten för den behöriga myndigheten att inom ramen för den samordnade insatsen samordna sina utrednings- och tillsynsåtgärder med andra behöriga myndigheter som berörs av överträdelsen förbli oförändrad, såvida det inte är sannolikt att man genom tillsynsinsatser som vidtas och administrativa beslut som fattas på nationell nivå utanför ramarna för den samordnade insatsen skulle säkerställa att den utbredda överträdelsen med en unionsdimension snabbt och effektivt upphör eller förbjuds. Administrativa beslut bör i detta avseende förstås som beslut som ger verkan åt de åtgärder som vidtas för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. I dessa undantagsfall bör de behöriga myndigheterna ha rätt att avstå från att delta i den samordnade insatsen.
- (28) Vid skäligen misstanke om en utbredd överträdelse bör de behöriga myndigheter som berörs av den överträdelsen, efter överenskommelse, inleda en samordnad insats. Alla relevanta aspekter av överträdelsen bör beaktas för att det ska kunna fastställas vilka behöriga myndigheter som är berörda av en utbredd överträdelse, i synnerhet var näringsidkaren är etablerad eller bosatt, var näringsidkarens tillgångar finns, var de konsumenter som har lidit skada av den påstådda överträdelsen finns samt var näringsidkarens försäljningsställen, till exempel butiker och webbplatser, finns.
- (29) Kommissionen bör samarbeta närmare med medlemsstaterna för att förhindra att storskaliga överträdelser inträffar. Kommissionen bör därför underrätta de behöriga myndigheterna om varje misstanke om överträdelser som omfattas av denna förordning. Om kommissionen, till exempel genom att övervaka de varningar som utfärdats av de behöriga myndigheterna, skäligen misstänker att det förekommer en utbredd överträdelse med en unionsdimension bör den, genom de behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter som berörs av den påstådda överträdelsen, underrätta medlemsstaterna samt ange skälen för en eventuell samordnad insats i underrättelsen. De berörda behöriga myndigheterna bör genomföra lämpliga utredningar på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga för dem eller som de lätt kan få tillgång till. De bör underrätta de övriga behöriga myndigheterna, de centrala kontaktpunkter som berörs av den överträdelsen och kommissionen om resultaten av sina utredningar. Om de berörda behöriga myndigheterna drar slutsatsen att dessa utredningar visar att en överträdelse eventuellt pågår bör de inleda den samordnade insatsen genom att vidta de åtgärder som anges i denna förordning. En samordnad insats som avser en utbredd överträdelse med en unionsdimension bör alltid samordnas av kommissionen. Om det är uppenbart att en medlemsstat berörs av överträdelsen, bör den delta i en samordnad insats för att bidra till att samlas in alla nödvändiga bevis och all nödvändig information rörande överträdelsen och för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. Vad gäller tillsynsåtgärderna bör straffrättsliga och civilrättsliga förfaranden i medlemsstaterna inte påverkas av tillämpningen av denna förordning. Principen *ne bis in idem* bör respekteras. Om samma näringsidkare upprepar samma handling eller på nytt underlåter att handla, och detta utgör en överträdelse som omfattas av denna förordning som redan har hanterats genom tillsynsförfaranden som har lett till att den överträdelsen upphört eller förbjuds, bör detta dock betraktas som en ny överträdelse, och de behöriga myndigheterna bör ta itu med den.
- (30) De berörda behöriga myndigheterna bör vidta nödvändiga utredningsåtgärder för att fastställa uppgifter om den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension, i synnerhet näringsidkarens identitet, näringsidkarens handlande eller underlåtenhet samt följderna av överträdelsen. De behöriga myndigheterna bör vidta tillsynsåtgärder grundade på resultatet av utredningen. När så är lämpligt bör resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension anges i en gemensam ståndpunkt som de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen enats om. Den gemensamma ståndpunkten bör riktas till de näringsidkare som ansvarar för överträdelsen. Den gemensamma ståndpunkten bör inte utgöra ett bindande beslut av de behöriga myndigheterna. Den bör dock ge mottagaren möjlighet att yttra sig om de frågor som behandlas i den gemensamma ståndpunkten.

- (31) I samband med utbredda överträdelse eller utbredda överträdelse med en unionsdimension bör näringsidkarnas rätt till försvar respekteras. Detta förutsätter i synnerhet att ge näringsidkaren rätt att yttra sig och att under förfarandet använda det officiella språk eller ett av de officiella språk som används för officiella ändamål i den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad eller bosatt. Det är också nödvändigt att säkerställa överensstämmelse med unionens lagstiftning om skydd av icke röjd know-how och företagsinformation.
- (32) De berörda behöriga myndigheterna bör inom sin jurisdiktion vidta de utrednings- och tillsynsåtgärder som krävs. Effekterna av utbredda överträdelse eller utbredda överträdelse med en unionsdimension är emellertid inte begränsade till en enda medlemsstat. Därför krävs att de behöriga myndigheterna samarbetar för att ta itu med dessa överträdelse och se till att de upphör eller förbjuds.
- (33) De behöriga myndigheterna och kommissionen bör till stöd för ett effektivt upptäckande av överträdelse som omfattas av denna förordning utbyta information genom att utfärda varningar om det finns en skäligen misstanke om sådana överträdelse. Kommissionen bör samordna informationsutbytet funktion.
- (34) Konsumentorganisationer spelar en mycket viktig roll när det gäller att informera konsumenter om deras rättigheter, utbildade dem och skydda deras intressen, inbegripet genom tvistlösning. Konsumenter bör uppmuntras att samarbeta med de behöriga myndigheterna för att stärka tillämpningen av denna förordning.
- (35) Konsumentorganisationer och, i lämpliga fall, näringsidkarorganisationer bör kunna underrätta de behöriga myndigheterna om misstänkta överträdelse som omfattas av denna förordning och till dem lämna över information som behövs för att upptäcka, utreda och förhindra överträdelse, ge utlåtanden om utredningar eller överträdelse och underrätta de behöriga myndigheterna om missbruk av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
- (36) För att säkerställa att denna förordning genomförs på ett korrekt sätt bör medlemsstaterna ge utsedda organ, europeiska konsumentcentrum, konsumentorganisationer och, i lämpliga fall, näringsidkarorganisationer som har nödvändig sakkunskap, befogenhet att utfärda externa varningar till de behöriga myndigheterna i de relevanta medlemsstaterna och kommissionen om misstänkta överträdelse som omfattas av denna förordning och att tillhandahålla de nödvändiga uppgifter de har tillgång till. Medlemsstater kan ha relevanta skäl för att inte ge sådana enheter befogenhet att vidta dessa åtgärder. Om en medlemsstat i detta sammanhang beslutar att inte ge en av dessa enheter befogenhet att utfärda externa varningar bör den tillhandahålla en förklaring med motiverade skäl.
- (37) Samordnade tillsynsåtgärder på konsumentmarknaderna är en annan form av samordning av tillsynen som har visat sig vara ett effektivt vapen mot överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen och bör bibehållas och förstärkas i framtiden inom både online- och offlinesektorerna. Samordnade tillsynsåtgärder bör särskilt genomföras i fall då marknadstendenser, konsumentklagomål eller andra indikationer tyder på att överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen kan ha ägt rum eller äger rum.
- (38) Data om konsumentklagomål kan hjälpa beslutsfattare på unionsnivå och nationell nivå att bedöma hur konsumentmarknaderna fungerar och att upptäcka överträdelse. Utbytet av sådana data på unionsnivå bör främjas.
- (39) Det är av väsentlig betydelse att medlemsstaterna, i den utsträckning som är nödvändig för att bidra till att uppfylla målen i denna förordning, informerar varandra och kommissionen om sina verksamheter för att skydda konsumenternas intressen, inbegripet om sitt stöd till verksamhet som bedrivs av konsumentrepresentanter och av organ som ansvarar för lösning av konsumenttvister utanför domstol och sitt stöd till konsumenters möjligheter till rättslig prövning. Medlemsstaterna bör i samarbete med kommissionen inom de ovannämnda områdena kunna genomföra gemensamma verksamheter vad gäller utbyte av information om konsumentpolitik.
- (40) Utmaningarna vad gäller tillsyn sträcker sig utanför unionens gränser, och unionskonsumenternas intressen måste skyddas från oseriösa näringsidkare som är baserade i tredjeländer. Därför bör man förhandla fram internationella avtal med tredjeländer om ömsesidigt bistånd vid tillsyn av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Dessa internationella avtal bör inbegripa de frågor som omfattas av denna förordning och bör förhandlas på unionsnivå för att säkerställa starkast möjliga skydd för konsumenter i unionen liksom ett smidigt samarbete med tredjeländer.

- (41) Den information som de behöriga myndigheterna utbyter bör skyddas av strikta regler om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i syfte att säkerställa att utredningarna inte äventyras och att näringsidkares rykte inte skadas på felaktiga grunder. De behöriga myndigheterna bör besluta att lämna ut sådan information endast när det är lämpligt och nödvändigt, i enlighet med proportionalitetsprincipen och med beaktande av allmänintresset, inbegripet allmän säkerhet, konsumentskydd, folkhälsa och miljöskydd eller ett korrekt genomförande av brottsutredningar, och efter en bedömning i det enskilda fallet.
- (42) I syfte att öka samarbetsnätverkets öppenhet och medvetenheten bland konsumenter och allmänheten i stort bör kommissionen vartannat år utarbeta och offentliggöra en översikt över information, statistik och utvecklingstendenser på området för tillsyn av konsumentlagstiftning som samlats in inom ramen för det samarbete som föreskrivs i denna förordning.
- (43) Utbredda överträdelse bör åtgärdas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Ett system med ett utbyte av tillsynsprioriteringar vartannat år bör inrättas i detta syfte.
- (44) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i syfte att fastställa de praktiska och operativa arrangemangen för den elektroniska databasens funktionssätt. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (45) Denna förordning påverkar inte sektorsspecifika unionsregler om samarbete mellan sektoriella tillsynsmyndigheter eller tillämpliga sektorsspecifika unionsregler om kompensation till konsumenter för skada till följd av överträdelse av dessa regler. Denna förordning påverkar inte heller andra samarbetsystem och samarbetsnätverk som föreskrivs i sektorsspecifik unionslagstiftning. Denna förordning främjar samarbete och samordning mellan nätverket för konsumentskydd och de nätverk av tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter som inrättats genom sektorsspecifik unionslagstiftning. Denna förordning påverkar inte tillämpningen i medlemsstaterna av bestämmelser om civil- och straffrättsligt samarbete.
- (46) Denna förordning påverkar inte rätten att ansöka om individuell eller kollektiv kompensation i enlighet med nationell rätt, och innehåller inga bestämmelser om indrivning av sådana fordringar.
- (47) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽⁴⁾ bör vara tillämpliga inom ramen för den här förordningen.
- (48) Denna förordning påverkar inte tillämpliga unionsregler om befogenheter för de nationella tillsynsorgan som inrättats genom sektorsspecifik unionslagstiftning. När så är lämpligt och möjligt bör dessa organ använda sig av de befogenheter som är tillgängliga för dem enligt unionsrätten eller nationell rätt för att se till att överträdelse som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds, samt för att bistå de behöriga myndigheterna i detta arbete.
- (49) Denna förordning påverkar inte de behöriga myndigheternas och Europeiska bankmyndighetens roller och befogenheter när det gäller skyddet av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen i fråga om betalkonton och kreditavtal som avser bostadsfastighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU ⁽⁶⁾.
- (50) Med hänsyn till de befintliga samarbetsmekanismerna enligt direktiv 2014/17/EU och direktiv 2014/92/EU, bör mekanismen för ömsesidigt bistånd inte tillämpas på överträdelse inom unionen av de direktiven.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).

- (51) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av rådets förordning nr 1 ⁽¹⁾.
- (52) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och som återfinns i medlemsstaternas konstitutionella traditioner. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer, inbegripet de som rör yttrandefriheten och mediernas frihet och mångfald. När de behöriga myndigheterna utövar minimibefogenheter enligt denna förordning bör de göra en lämplig avvägning mellan de intressen som skyddas av de grundläggande rättigheterna, såsom en hög konsumentskyddsnivå, näringsfrihet och informationsfrihet.
- (53) Eftersom målet för denna förordning, nämligen samarbete mellan nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom de inte kan säkerställa samarbete och samordning genom att agera på egen hand, utan snarare, på grund av åtgärdens territoriella tillämpningsområde och de personer som omfattas, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (54) Förordning (EG) nr 2006/2004 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs de villkor enligt vilka behöriga myndigheter i medlemsstaterna, som utsetts till ansvariga för tillsynen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen ska samarbeta och samordna åtgärder med varandra och med kommissionen i syfte att utöva tillsyn av denna lagstiftning och säkerställa att den inre marknaden fungerar smidigt, och i syfte att förbättra skyddet av konsumenternas ekonomiska intressen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på överträdelse inom unionen, utbredda överträdelse och utbredda överträdelse med en unionsdimension, även om dessa överträdelse har upphört innan tillsyn inleds eller slutförs.
2. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av unionsregler om internationell privaträtt, särskilt regler om domstols behörighet och tillämplig rätt.
3. Denna förordning påverkar inte tillämpningen i medlemsstaterna av åtgärder i samband med civilrättsligt och straffrättsligt samarbete, särskilt det europeiska rättsliga nätverkets verksamhet.
4. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas fullgörande av eventuella ytterligare skyldigheter på området för ömsesidigt bistånd för skydd av konsumenternas kollektiva ekonomiska intressen, inbegripet i straffrättsliga ärenden, som härstammar från andra rättsakter, däribland bilaterala eller multilaterala avtal.
5. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG ⁽²⁾.
6. Denna förordning påverkar inte möjligheten att genomföra ytterligare offentliga eller privata tillsynsinsatser inom ramen för nationell rätt.
7. Denna förordning påverkar inte relevant unionsrätt som är tillämplig på skyddet för enskilda vid behandling av personuppgifter.
8. Denna förordning påverkar inte nationell rätt som är tillämplig på kompensation till konsumenter för skada som orsakats av överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
9. Denna förordning påverkar inte de behöriga myndigheternas rätt att genomföra utrednings- och tillsynsinsatser riktade mot fler än en näringsidkare för liknande överträdelse som omfattas av denna förordning.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/22/EG av den 23 april 2009 om förbuds föreläggande för att skydda konsumenternas intressen (EUT L 110, 1.5.2009, s. 30).

10. Kapitel III i denna förordning är inte tillämpligt på överträdelser inom unionen enligt direktiv 2014/17/EU och 2014/92/EU.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen*: de förordningar och direktiv, såsom de införlivats i medlemsstaternas nationella rättsordningar, vilka förtecknas i bilagan till denna förordning.
2. *överträdelse inom unionen*: varje handlande eller underlåtenhet som strider mot unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada de kollektiva intressena för konsumenter som är bosatta i en annan medlemsstat än den där
  - a) handlingen eller underlåtenheten har sitt ursprung eller ägde rum,
  - b) den näringsidkare som är ansvarig för handlingen eller underlåtenheten är etablerad, eller
  - c) bevis eller näringsidkarens tillgångar som hänför sig till handlingen eller underlåtenheten finns.
3. *utbredd överträdelse*:
  - a) varje handling eller underlåtenhet som strider mot unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada de kollektiva intressena för konsumenter som är bosatta i minst två andra medlemsstater än den där
    - i) handlingen eller underlåtenheten har sitt ursprung eller ägde rum,
    - ii) den näringsidkare som är ansvarig för handlingen eller underlåtenheten är etablerad, eller
    - iii) bevis eller näringsidkarens tillgångar som hänför sig till handlingen eller underlåtenheten finns, eller
  - b) varje handling eller underlåtenhet som strider mot unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, och som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada konsumenternas kollektiva intressen och som uppvisar gemensamma drag, till exempel genom att innebära bruk av samma olagliga metoder eller åsidosättande av samma intresse och som begås av samma näringsidkare och begås samtidigt i minst tre medlemsstater.
4. *utbredd överträdelse med en unionsdimension*: en utbredd överträdelse som har skadat, skadar eller sannolikt kommer att skada konsumenternas kollektiva intressen i minst två tredjedelar av de medlemsstater som tillsammans representerar minst två tredjedelar av unionens befolkning.
5. *överträdelser som omfattas av denna förordning*: överträdelser inom unionen, utbredda överträdelser och utbredda överträdelser med en unionsdimension.
6. *behörig myndighet*: en myndighet etablerad på nationell, regional eller lokal nivå som av en medlemsstat utsetts som ansvarig för tillsynen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
7. *central kontaktpunkt*: den myndighet som utsetts av en medlemsstat som ansvarig för samordning av tillämpningen av denna förordning inom den medlemsstaten.
8. *utsett organ*: ett organ som har ett berättigat intresse av att överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen upphör eller förbjuds, och som utsetts av en medlemsstat och som av en behörig myndighet har fått i uppdrag att samla in nödvändig information och vidta de nödvändiga tillsynsåtgärder som står det organet till buds enligt nationell rätt i syfte att på den behöriga myndighetens vägnar se till att överträdelsen upphör eller förbjuds.
9. *ansökande myndighet*: den behöriga myndighet som framställer en begäran om ömsesidigt bistånd.
10. *anmodad myndighet*: den behöriga myndighet som tar emot en begäran om ömsesidigt bistånd.
11. *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person, antingen offentligägdd eller privatägdd, som handlar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten, samt varje person som handlar i dennes namn eller på dennes vägnar.

12. *konsument*: en fysisk person som handlar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten.
13. *klagomål från konsumenter*: ett väl underbyggt påstående om att en näringsidkare har gjort sig skyldig till, gör sig skyldig till eller sannolikt kommer att göra sig skyldig till, en överträdelse av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.
14. *skada på konsumenters kollektiva intressen*: faktisk eller potentiell skada på intressena för ett antal konsumenter som berörs av överträdelser inom unionen, utbredda överträdelser eller utbredda överträdelser med en unionsdimension.
15. *onlinegränssnitt*: programvara, inbegripet en webbplats, en del av en webbplats eller en applikation, som administreras av en näringsidkare eller för dennas räkning och som tjänar till att ge konsumenterna tillgång till näringsidkarens varor eller tjänster.
16. *samordnad tillsynsåtgärd*: samordnade undersökningar av konsumentmarknaderna genom samtidiga samordnade kontrollåtgärder för att kontrollera efterlevnad, eller upptäcka överträdelser, av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

Artikel 4

Underrättelse om preskriptionstider

Varje central kontaktpunkt ska underrätta kommissionen om de preskriptionstider som existerar i dess egen medlemsstat och som tillämpas på tillsynsåtgärder som avses i artikel 9.4. Kommissionen ska sammanfatta de anmälda preskriptionstiderna och göra denna sammanfattning tillgänglig för de behöriga myndigheterna.

KAPITEL II

BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH DERAS BEFOGENHETER

Artikel 5

Behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter och den centrala kontaktpunkt som har ansvaret för tillämpningen av denna förordning.
2. De behöriga myndigheterna ska fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning på eget initiativ som om de agerade för konsumenter i sin egen medlemsstat och för sin egen räkning.
3. Den centrala kontaktpunkten ska inom varje medlemsstat ansvara för samordning av de utrednings- och tillsynsåtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna, andra myndigheter som avses i artikel 6 och, i tillämpliga fall, utsedda organ, avseende överträdelser som omfattas av denna förordning.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter har nödvändiga resurser för att tillämpa denna förordning, inbegripet tillräckliga ekonomiska och andra resurser, sakkunskap, förfaranden och andra arrangemang.
5. Om en medlemsstat har fler än en behörig myndighet på sitt territorium, ska medlemsstaten säkerställa att de behöriga myndigheternas respektive uppdrag är tydligt definierade och att de samarbetar nära för att fullgöra sina uppdrag på ett effektivt sätt.

Artikel 6

Samarbete för tillämpning av denna förordning inom medlemsstaterna

1. Varje medlemsstat ska för en korrekt tillämpning av denna förordning säkerställa att dess behöriga myndigheter, andra myndigheter och, i tillämpliga fall, utsedda organ samarbetar effektivt med varandra.
2. Andra myndigheter som avses i punkt 1 ska, på begäran av en behörig myndighet, vidta alla nödvändiga åtgärder som är tillgängliga för dem enligt nationell rätt i syfte att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de andra myndigheter som avses i punkt 1 har de resurser och befogenheter som krävs för att samarbeta effektivt med de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av denna förordning. Dessa andra myndigheter ska regelbundet underrätta de behöriga myndigheterna om åtgärder som vidtagits med avseende på tillämpningen av denna förordning.

Artikel 7

De utsedda organens roll

1. I tillämpliga fall får en behörig myndighet (nedan kallad *den uppdragsgivande myndigheten*) i enlighet med nationell rätt ge ett utsett organ i uppdrag att samla in nödvändig information om en överträdelse som omfattas av denna förordning, eller vidta de nödvändiga tillsynsåtgärder som är tillgängliga enligt nationell rätt, för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds. Den uppdragsgivande myndigheten ska endast ge ett utsett organ ett uppdrag om både den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten, eller alla berörda behöriga myndigheter, efter att ha hört den ansökande myndigheten eller de andra behöriga myndigheter som omfattas av denna förordning, är eniga om att det utsedda organet sannolikt kommer att erhålla den nödvändiga informationen eller se till att överträdelsen upphör eller förbjuds på ett minst lika effektivt och ändamålsenligt sätt som den uppdragsgivande myndigheten.
2. Om den ansökande myndigheten eller de andra behöriga myndigheter som berörs av en överträdelse som omfattas av denna förordning inte anser att villkoren i punkt 1 är uppfyllda ska de utan dröjsmål skriftligen informera den uppdragsgivande myndigheten om detta och ange skälen till denna åsikt. Om den uppdragsgivande myndigheten är av annan åsikt får den hänskjuta frågan till kommissionen, som utan dröjsmål ska ge ett yttrande.
3. Den uppdragsgivande myndighetens skyldighet att samla in den nödvändiga informationen eller vidta de nödvändiga tillsynsåtgärderna ska kvarstå om
  - a) det utsedda organet inte lyckas att utan dröjsmål erhålla den nödvändiga informationen eller se till att en överträdelse som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds, eller
  - b) de behöriga myndigheter som berörs av en överträdelse som omfattas av denna förordning inte är eniga om att det utsedda organet får ges ett uppdrag i enlighet med punkt 1.
4. Den uppdragsgivande myndigheten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att information som omfattas av reglerna om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 33 lämnas ut.

Artikel 8

Information och förteckningar

1. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål meddela kommissionen följande information och eventuella ändringar därav:
  - a) Identitet på och kontaktuppgifter till de behöriga myndigheterna, den centrala kontaktpunkten, de utsedda organen och de enheter som utfärdar externa varningar enligt artikel 27.1.
  - b) Information om de behöriga myndigheternas organisation, befogenheter och ansvarsområden.
2. Kommissionen ska på sin webbplats upprätta och uppdatera en allmänt tillgänglig förteckning över behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter samt utsedda organ och enheter som utfärdar externa varningar enligt artikel 27.1 eller 27.2.

Artikel 9

De behöriga myndigheternas minimibefogenheter

1. Varje behörig myndighet ska ha den minimiuppsättning utrednings- och tillsynsbefogenheter som fastställs i punkterna 3, 4, 6 och 7 i den här artikeln som är nödvändiga för att tillämpa denna förordning, och ska utöva dessa befogenheter i enlighet med artikel 10.
2. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna besluta att inte tilldela varje behörig myndighet alla befogenheter, under förutsättning att var och en av dessa befogenheter om så är nödvändigt kan utövas effektivt i enlighet med artikel 10 med avseende på de överträdelser som omfattas av denna förordning.
3. Behöriga myndigheter ska ha åtminstone följande utredningsbefogenheter:
  - a) Befogenhet att få tillgång till alla relevanta handlingar, relevanta data eller relevant information med anknytning till en överträdelse som omfattas av denna förordning, oavsett form och format och oberoende av deras lagringsmedium eller lagringsplats.

- b) Befogenhet att begära att en myndighet, ett offentligt organ eller en offentlig enhet i deras medlemsstat eller en fysisk eller juridisk person tillhandahåller relevant information, relevanta data eller relevanta handlingar, oavsett form eller format och oberoende av deras lagringsmedium eller lagringsplats, i syfte att fastställa huruvida en överträdelse som omfattas av denna förordning har ägt rum eller äger rum, och i syfte att kartlägga uppgifter om den överträdelsen, inbegripet spårning av finansiella flöden och dataflöden, fastställa identiteten på personer som är involverade i finansiella flöden och dataflöden samt fastställa bankkontouppgifter och uppgifter om ägande av webbplatser.
- c) Befogenhet att utföra nödvändiga inspektioner på plats, däribland få tillträde till lokaler, mark eller transportmedel som den näringsidkare som utreds utnyttjar för ändamål inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten, eller anmoda andra myndigheter att göra detta i syfte att undersöka, beslagta, kopiera eller utverka kopior av information, data eller handlingar, oberoende av lagringsmedium, befogenhet att beslagta information, data eller handlingar för den tidsperiod som krävs och i den omfattning som det är nödvändigt för inspektionen, befogenhet att begära att en företrädare för eller en medarbetare hos den näringsidkare som berörs av inspektionen redogör för sakförhållanden eller lämnar information, data eller handlingar som har samband med föremålet för inspektionen och protokollföra deras svar.
- d) Befogenhet att köpa in varor eller tjänster genom testinköp, om nödvändigt under dold identitet, för att upptäcka överträdelser som omfattas av denna förordning och bevis, inklusive befogenhet att inspektera, observera, undersöka, demontera eller testa varor eller tjänster.
4. Behöriga myndigheter ska ha åtminstone följande tillsynsbefogenheter:
- a) Befogenhet att vidta interimistiska åtgärder för att undvika risk för allvarlig skada på konsumenternas kollektiva intressen.
- b) Befogenhet att söka erhålla eller godkänna åtaganden från den näringsidkare som är ansvarig för den överträdelse som omfattas av denna förordning om att upphöra med överträdelsen.
- c) Befogenhet att från näringsidkaren, på näringsidkarens initiativ, ta emot ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter som berörts av den påstådda överträdelse som omfattas av denna förordning, eller att från näringsidkaren, när så är lämpligt, söka erhålla åtaganden om att erbjuda de konsumenter som berörts av överträdelsen adekvata kompensatoriska åtgärder.
- d) I tillämpliga fall befogenhet att på lämpligt sätt informera konsumenter som gör gällande att de har lidit skada till följd av en överträdelse som omfattas av denna förordning om hur de kan ansöka om kompensation enligt nationell rätt.
- e) Befogenhet att skriftligen förelägga näringsidkaren att upphöra med överträdelser som omfattas av denna förordning.
- f) Befogenhet att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.
- g) Om inga andra effektiva medel står till buds för att se till att en överträdelse som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds och i syfte att förebygga risken för allvarlig skada för konsumenternas kollektiva intressen:
- i) befogenhet att ta bort innehåll eller begränsa åtkomsten till ett onlinegränssnitt eller beordra att en varning tydligt visas för konsumenter när de använder ett onlinegränssnitt,
- ii) befogenhet att beordra en värdtjänstleverantör att ta bort eller förhindra eller begränsa åtkomst till ett onlinegränssnitt, eller
- iii) befogenhet att när så är lämpligt beordra ett domänregister eller en domänregistrator att radera ett fullt kvalificerat domännamn och att tillåta den berörda behöriga myndigheten att registrera detta,
- inbegripet genom att anmoda en tredje part eller en annan myndighet att genomföra dessa åtgärder.
- h) Befogenhet att besluta om sanktioner, till exempel böter eller viten, för överträdelser som omfattas av denna förordning och för underlåtenhet att följa ett beslut, ett föreläggande, en interimistisk åtgärd, ett åtagande från näringsidkare eller någon annan åtgärd som har beslutats enligt denna förordning.

De sanktioner som avses i led h ska vara effektiva, proportionella och avskräckande i enlighet med kraven i unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Framför allt ska vederbörlig hänsyn tas till, beroende på vad som är lämpligt, arten, allvaret och varaktigheten av överträdelsen i fråga.

5. Befogenheten att besluta om sanktioner, till exempel böter eller viten, för överträdelser som omfattas av denna förordning gäller alla överträdelser av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen, om sanktioner föreskrivs i den relevanta unionsrättsakt som är förtecknad i bilagan. Detta påverkar inte nationella myndigheters befogenhet enligt nationell rätt att besluta om sanktioner, till exempel böter eller viten, om sanktioner inte föreskrivs i de unionsrättsakter som är förtecknade i bilagan.

6. De behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att på eget initiativ inleda utredningar eller förfaranden för att se till att överträdelser som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.

7. De behöriga myndigheterna får offentliggöra slutliga beslut, åtaganden från näringsidkare eller förelägganden i enlighet med denna förordning, inklusive identiteten hos den näringsidkare som är ansvarig för en överträdelse som omfattas av denna förordning.

8. Behöriga myndigheter får, i tillämpliga fall, samråda med konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer, utsedda organ eller andra berörda personer om hur effektiva de föreslagna åtgärderna är när det gäller att få den överträdelse som omfattas av denna förordning att upphöra.

Artikel 10

Utövande av minimibefogenheter

1. De befogenheter som anges i artikel 9 ska utövas antingen
  - a) direkt av de behöriga myndigheterna inom ramen för sin egen myndighetsutövning,
  - b) när så är lämpligt med bistånd av andra behöriga myndigheter eller andra myndigheter,
  - c) i tillämpliga fall genom att ge uppdrag åt utsedda organ, eller
  - d) genom ansökan till domstolar som är behöriga att fatta det nödvändiga beslutet, inbegripet, i lämpliga fall, genom överklagande, om ansökan om att fatta det nödvändiga beslutet avslås.
2. Genomförandet och utövandet av de befogenheter som anges i artikel 9 vid tillämpning av denna förordning ska vara proportionellt och förenligt med unionsrätt och nationell rätt, inklusive med tillämpliga rättssäkerhetsgarantier och principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Utrednings- och tillsynsåtgärder som vidtas vid tillämpning av denna förordning ska vara lämpliga i förhållande till karaktären hos och den övergripande faktiska eller potentiella skadan av överträdelsen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

KAPITEL III

MEKANISMEN FÖR ÖMSESIDIGT BISTÅND

Artikel 11

Begäran om information

1. En anmodad myndighet ska, på begäran av en ansökande myndighet, utan dröjsmål och i alla händelser inom 30 dagar, om inget annat har överenskommit, till den ansökande myndigheten lämna all relevant information som krävs för att fastställa om en överträdelse inom unionen har ägt rum eller äger rum och för att se till att denna överträdelse upphör.
2. Den anmodade myndigheten ska inleda lämpliga och nödvändiga utredningar eller vidta annan nödvändig eller lämplig åtgärd för att inhämta den begärda informationen. Vid behov ska dessa utredningar genomföras med bistånd av andra myndigheter eller utsedda organ.
3. På begäran av den ansökande myndigheten får den anmodade myndigheten ge tjänstemän från den ansökande myndigheten tillstånd att åtfölja tjänstemännen från den anmodade myndigheten under utredningens gång.

Artikel 12

Begäran om tillsynsåtgärder

1. En anmodad myndighet ska, på begäran av en ansökande myndighet, vidta alla nödvändiga och proportionella tillsynsåtgärder för att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds genom att utöva de befogenheter som anges i artikel 9 och eventuella ytterligare befogenheter som den tilldelats enligt nationell rätt. Den anmodade myndigheten ska besluta vilka lämpliga tillsynsåtgärder som krävs för att se till att överträdelsen inom unionen upphör eller förbjuds och ska vidta dessa utan dröjsmål och inte senare än sex månader efter det att begäran har mottagits, såvida inte den anmodade myndigheten anger specifika skäl till att förlänga den perioden. Om så är lämpligt ska den anmodade myndigheten förelägga den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inom unionen sanktioner, till exempel böter eller viten. Den anmodade myndigheten får från näringsidkaren, på näringsidkarens initiativ, ta emot ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder med avseende på konsumenter som berörts av den påstådda överträdelsen inom unionen, eller får från näringsidkaren, om så är lämpligt, söka erhalla åtaganden om att erbjuda de konsumenter som berörts av den överträdelsen adekvata kompensatoriska åtgärder.

2. Den anmodade myndigheten ska regelbundet informera den ansökande myndigheten om de åtgärder som vidtagits samt om de åtgärder den avser att vidta. Den anmodade myndigheten ska använda den elektroniska databas som anges i artikel 35 för att utan dröjsmål underrätta den ansökande myndigheten, de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater och kommissionen om de åtgärder som vidtagits och verkan av dessa åtgärder på överträdelsen inom unionen, inbegripet följande:

- a) Huruvida interimistiska åtgärder har vidtagits.
- b) Huruvida överträdelsen har upphört.
- c) Vilka åtgärder som har vidtagits och huruvida dessa åtgärder har genomförts.
- d) I vilken omfattning konsumenter som berörts av den påstådda överträdelsen har erbjudits åtaganden om kompensatoriska åtgärder.

Artikel 13

Förfarande för begäran om ömsesidigt bistånd

1. I en begäran om ömsesidigt bistånd ska den ansökande myndigheten lämna nödvändig information för att den anmodade myndigheten ska kunna tillmötesgå begäran, inbegripet sådana nödvändiga bevis som endast kan erhållas i den ansökande myndighetens medlemsstat.

2. Den ansökande myndigheten ska översända begäran om ömsesidigt bistånd till den centrala kontaktpunkten i den anmodade myndighetens medlemsstat och till den centrala kontaktpunkten i den ansökande myndighetens medlemsstat för kännedom. Den centrala kontaktpunkten i den anmodade myndighetens medlemsstat ska utan dröjsmål vidarebefordra begäran till berörd behörig myndighet.

3. En begäran om ömsesidigt bistånd och all kommunikation med anknytning till denna ska göras skriftligen med hjälp av standardformulär och skickas elektroniskt via den elektroniska databas som anges i artikel 35.

4. De berörda behöriga myndigheterna ska komma överens om vilka språk som ska användas för begäranden om ömsesidigt bistånd och för all kommunikation med anknytning till dessa.

5. Om en överenskommelse om vilka språk som ska användas inte kan nås ska en begäran om ömsesidigt bistånd översändas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den ansökande myndighetens medlemsstat och svaren lämnas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den anmodade myndighetens medlemsstat. I så fall ska varje behörig myndighet ansvara för nödvändiga översättningar av begäranden, svar och andra handlingar som den mottar från en annan behörig myndighet.

6. Den anmodade myndigheten ska svara direkt både till den ansökande myndigheten och till den centrala kontaktpunkten i den ansökande respektive den anmodade myndighetens medlemsstat.

Artikel 14

Vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd

1. En anmodad myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om information enligt artikel 11 om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

- a) Efter samråd med den ansökande myndigheten framgår det att den ansökande myndigheten inte behöver den begärda informationen för att fastställa huruvida en överträdelse inom unionen har ägt rum eller äger rum eller huruvida det föreligger skäligen misstanke om att den kan komma att äga rum.
- b) Den ansökande myndigheten håller inte med om att informationen omfattas av reglerna om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 33.
- c) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts mot samma näringsidkare med avseende på samma överträdelse inom unionen vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade eller ansökande myndighetens medlemsstat.

2. En anmodad myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om tillsynsåtgärder enligt artikel 12 om det efter samråd med den ansökande myndigheten framgår att ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:

- a) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts eller det finns en dom, en förlikning inför domstol eller ett domstolsföreläggande med avseende på samma överträdelse inom unionen och samma näringsidkare vid de rättsliga myndigheterna i den anmodade myndighetens medlemsstat.
- b) Utövandet av de nödvändiga tillsynsbefogenheterna har redan inletts eller ett administrativt beslut har redan fattats med avseende på samma överträdelse inom unionen och samma näringsidkare i den anmodade myndighetens medlemsstat, i syfte att se till att överträdelsen inom unionen snabbt och effektivt upphör eller förbjuds.
- c) Den anmodade myndigheten konstaterar, efter att ha gjort lämpliga utredningar, att ingen överträdelse inom unionen har ägt rum.
- d) Den anmodade myndigheten konstaterar att den ansökande myndigheten inte har lämnat nödvändig information enligt artikel 13.1.
- e) Den anmodade myndigheten har godtagit åtaganden som föreslagits av näringsidkaren om att upphöra med överträdelsen inom unionen inom en fastställd tidsfrist och tidsfristen har ännu inte löpt ut.

Den anmodade myndigheten ska dock tillmötesgå begäran om tillsynsåtgärder enligt artikel 12 om näringsidkaren inte inom tidsfristen fullgör godkända åtaganden som avses i första stycket led e.

3. Den anmodade myndigheten ska underrätta den ansökande myndigheten och kommissionen om en vägran att tillmötesgå en begäran om ömsesidigt bistånd och ange skälen till vägran.

4. Vid eventuell oenighet mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten får den ansökande myndigheten eller den anmodade myndigheten hänskjuta frågan till kommissionen, som utan dröjsmål ska avge ett yttrande. Om frågan inte hänskjutits till kommissionen, får kommissionen dock avge ett yttrande på eget initiativ. I syfte att avge det yttrandet får kommissionen begära in relevant information och relevanta handlingar som utbyts mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten.

5. Kommissionen ska övervaka hur mekanismen för ömsesidigt bistånd fungerar, att behöriga myndigheter följer förfarandena och att tidsfristerna för handläggning av begäranden om ömsesidigt bistånd efterlevs. Kommissionen ska ha tillgång till begärandena om ömsesidigt bistånd och till den information och de handlingar som utbyts mellan den ansökande myndigheten och den anmodade myndigheten.

6. Kommissionen får vid behov utfärda riktlinjer och ge råd till medlemsstaterna för att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv mekanism för ömsesidigt bistånd.

KAPITEL IV

SAMORDNADE UTREDNINGS- OCH TILLSYNSMEKANISMER AVSEENDE UTBREDDA ÖVERTRÄDELSER OCH UTBREDDA ÖVERTRÄDELSER MED EN UNIONSDIMENSION

Artikel 15

Beslutsförfarande mellan medlemsstaterna

I frågor som omfattas av detta kapitel ska de berörda behöriga myndigheterna besluta genom konsensus.

Artikel 16

Allmänna principer för samarbete

1. Vid skäligen misstanke om att en utbredd överträdelse eller en utbredd överträdelse med en unionsdimension äger rum ska behöriga myndigheter som berörs av överträdelsen och kommissionen utan dröjsmål informera varandra och de centrala kontaktpunkter som berörs av överträdelsen genom att utfärda varningar i enlighet med artikel 26.

2. De behöriga myndigheter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska samordna de utrednings- och tillsynsåtgärder de vidtar för att ta itu med överträdelserna. De ska utbyta alla nödvändiga bevis och all nödvändig information och utan dröjsmål förse varandra och kommissionen med eventuellt nödvändigt bistånd.
3. De behöriga myndigheter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska säkerställa att alla nödvändiga bevis och all nödvändig information inhämtas samt att alla nödvändiga tillsynsåtgärder vidtas för att se till att överträdelsen upphör eller förbjuds.
4. Denna förordning ska, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, inte påverka nationella utrednings- och tillsynsåtgärder utförda av berörda behöriga myndigheter med avseende på samma överträdelse av samma näringsidkare.
5. När så är lämpligt får de behöriga myndigheterna bjuda in kommissionstjänstemän och andra åtföljande personer som bemyndigats av kommissionen att delta i samordnade utredningar, tillsynsinsatser och andra åtgärder som omfattas av detta kapitel.

Artikel 17

Inledande av en samordnad insats och utseende av samordnare

1. Vid skäligen misstanke om en utbredd överträdelse ska de behöriga myndigheter som berörs av denna överträdelse inleda en samordnad insats som ska baseras på en överenskommelse dem emellan. De centrala kontaktpunkter som berörs av den överträdelsen och kommissionen ska utan dröjsmål underrättas om inledandet av den samordnade insatsen.
2. De behöriga myndigheter som berörs av den misstänkta utbredda överträdelsen ska bland sig utse en behörig myndighet som berörs av den misstänkta utbredda överträdelsen till samordnare. Om de behöriga myndigheterna inte kan enas om en samordnare ska kommissionen ta på sig rollen som samordnare.
3. Om kommissionen skäligen misstänker en utbredd överträdelse med en unionsdimension ska den utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheter och de centrala kontaktpunkter som berörs av den påstådda överträdelsen enligt artikel 26. I underrättelsen ska kommissionen ange skälen för en eventuell samordnad insats. De behöriga myndigheter som berörs av den påstådda utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska genomföra lämpliga utredningar på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga för dem eller som de lätt kan få tillgång till. Inom en månad efter dagen för kommissionens underrättelse ska de behöriga myndigheter som berörs av den påstådda utbredda överträdelsen med en unionsdimension i överensstämmelse med artikel 26 underrätta de övriga behöriga myndigheterna, de centrala kontaktpunkter som berörs av den överträdelsen och kommissionen om resultaten av dessa utredningar. Om dessa utredningar visar att en utbredd överträdelse med en unionsdimension eventuellt pågår, ska de behöriga myndigheter som berörs av överträdelsen inleda en samordnad insats och vidta de åtgärder som anges i artikel 19 och, i förekommande fall, artiklarna 20 och 21.
4. De samordnade insatser som avses i punkt 3 ska samordnas av kommissionen.
5. En behörig myndighet ska ansluta sig till den samordnade insatsen om det under den samordnade insatsen blir uppenbart att den behöriga myndigheten berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension.

Artikel 18

Grunder för att avböja medverkan i en samordnad insats

1. En behörig myndighet får avböja medverkan i en samordnad insats på någon av följande grunder:
  - a) En brottsutredning eller ett rättsligt förfarande har redan inletts, en dom har meddelats eller en förlikning inför domstol har uppnåtts med avseende på samma näringsidkare rörande samma överträdelse i den behöriga myndighetens medlemsstat.
  - b) Utöandet av de nödvändiga tillsynsbefogenheterna har redan inletts innan den varning som avses i artikel 17.3 utfärdades eller ett administrativt beslut har antagits mot samma näringsidkare med avseende på samma överträdelse i den behöriga myndighetens medlemsstat i syfte att se till den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension snabbt och effektivt upphör eller förbjuds.
  - c) En lämplig utredning har visat att den faktiska eller potentiella skada som den påstådda utbredda överträdelsen eller utbredda överträdelsen med en unionsdimension åsamkar i den behöriga myndighetens medlemsstat är försumbar och att inga tillsynsåtgärder därför behöver antas av den behöriga myndigheten.
  - d) Den aktuella utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension har inte inträffat i den behöriga myndighetens medlemsstat, och inga tillsynsåtgärder behöver därför antas av den behöriga myndigheten.

e) Den behöriga myndigheten har godtagit åtaganden som föreslagits av den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension om att upphöra med den överträdelsen i den behöriga myndighetens medlemsstat, dessa åtaganden har fullgjorts och inga tillsynsåtgärder behöver därför antas av den behöriga myndigheten.

2. Om en behörig myndighet avböjer att medverka i den samordnade insatsen ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen och de övriga behöriga myndigheter samt de centrala kontaktpunkter som berörs av den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension om sitt beslut, ange skälen till detta samt tillhandahålla nödvändiga styrkande handlingar.

Artikel 19

Utredningsåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska säkerställa att utredningar och inspektioner genomförs på ett ändamålsenligt, effektivt och samordnat sätt. De ska sträva efter att genomföra utredningar och inspektioner samtidigt och, i den mån nationell processrätt så tillåter, tillämpa interimistiska åtgärder.

2. Mekanismen för ömsesidigt bistånd i enlighet med kapitel III får användas om så är nödvändigt, i synnerhet för att inhämta nödvändiga bevis och övriga uppgifter från andra medlemsstater än de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen eller för att säkerställa att den berörda näringsidkaren inte kringgår tillsynsåtgärder.

3. När så är lämpligt ska de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen redovisa resultatet av utredningen och bedömningen av den utbredda överträdelsen, eller i tillämpliga fall den utbredda överträdelsen med en unionsdimension, i en gemensam ståndpunkt som överenskommit dem emellan.

4. Om inget annat överenskommit mellan de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska samordnaren överlämna den gemensamma ståndpunkten till den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension. Den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska ges möjlighet att yttra sig om de frågor som behandlas i den gemensamma ståndpunkten.

5. När så är lämpligt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 eller reglerna om tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 33, ska de berörda behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen besluta att offentliggöra den gemensamma ståndpunkten eller delar av den på sina webbplatser, och de får inhämta synpunkter från konsumentorganisationer, näringsidkarorganisationer och andra berörda parter. Kommissionen ska med tillstånd av de berörda behöriga myndigheterna offentliggöra den gemensamma ståndpunkten eller delar av den på sin webbplats.

Artikel 20

Åtaganden inom ramen för samordnade insatser

1. På grundval av en gemensam ståndpunkt enligt artikel 19.3 får de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen uppmana den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension att inom en fastställd tidsfrist föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen. Näringsidkaren får också, på eget initiativ, föreslå åtaganden om att upphöra med överträdelsen eller erbjuda åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenter som berörts av överträdelsen.

2. När så är lämpligt, och utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om tystnadsplikt och affärshemlighet i artikel 33, får de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen offentliggöra de åtaganden som föreslagits av den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension på sina webbplatser eller, beroende på vad som är lämpligt, får kommissionen offentliggöra de åtaganden som föreslagits av den näringsidkaren på sin webbplats om de berörda behöriga myndigheterna begär detta. De behöriga myndigheterna och kommissionen får inhämta synpunkter från konsumentorganisationer och näringsidkarorganisationer och andra berörda parter.

3. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska bedöma de föreslagna åtagandena och överlämna resultatet av bedömningen till den näringsidkare som ansvarar för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension och ska, i de fall då åtaganden om kompensatoriska åtgärder erbjudits, meddela detta till de konsumenter som gör gällande att de har lidit skada till följd av överträdelsen. Om åtagandena står i förhållande till och är tillräckliga för att den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska upphöra ska de behöriga myndigheterna godta dessa åtaganden och fastställa en tidsfrist inom vilken åtagandena måste fullgöras.

4. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska övervaka åtagandenas fullgörande. De ska särskilt säkerställa att den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension regelbundet rapporterar till samordnaren om framstegen när det gäller att fullgöra åtagandena. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen får vid behov inhämta synpunkter från konsumentorganisationer och experter för att kontrollera huruvida de åtgärder som vidtagits av näringsidkaren uppfyller åtagandena.

Artikel 21

Tillsynsåtgärder inom ramen för samordnade insatser

1. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska inom sin jurisdiktion vidta alla nödvändiga tillsynsåtgärder mot den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension för att se till att den överträdelsen upphör eller förbjuds.

När så är lämpligt ska de förelägga den näringsidkare som är ansvarig för den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension sanktioner, till exempel böter eller viten. De behöriga myndigheterna får från näringsidkaren, på näringsidkarens initiativ, ta emot ytterligare åtaganden om kompensatoriska åtgärder till förmån för konsumenterna som berörs av den påstådda utbredda överträdelsen eller den påstådda utbredda överträdelsen med en unionsdimension, eller från näringsidkaren, när så är lämpligt, söka erhålla åtaganden om att erbjuda de konsumenterna som berörs av överträdelsen adekvata kompensatoriska åtgärder.

Tillsynsåtgärder är särskilt lämpliga när

- a) en omedelbar tillsynsinsats är nödvändig för att se till att överträdelsen snabbt och effektivt upphör eller förbjuds,
- b) det är osannolikt att överträdelsen kommer att upphöra till följd av de åtaganden som föreslagits av den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen,
- c) den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inte har föreslagit åtaganden innan den av de berörda myndigheterna fastställda tidsfristen har löpt ut,
- d) den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen har föreslagit åtaganden som är otillräckliga för att överträdelsen ska upphöra eller, i förekommande fall, för att gottgöra konsumenterna som lidit skada av överträdelsen, eller
- e) den näringsidkare som är ansvarig för överträdelsen inte har fullgjort åtagandena att upphöra med överträdelsen eller, i förekommande fall, gottgöra konsumenterna som lidit skada av överträdelsen inom den tidsfrist som avses i artikel 20.3.

2. Tillsynsåtgärder i enlighet med punkt 1 ska vidtas på ett ändamålsenligt, effektivt och samordnat sätt för att den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension ska upphöra eller förbjudas. De behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen ska sträva efter att vidta tillsynsåtgärder samtidigt i de medlemsstater som berörs av den överträdelsen.

Artikel 22

Avslutande av samordnade insatser

1. En samordnad insats ska avslutas om de behöriga myndigheter som berörs av den samordnade insatsen kommer fram till att den utbredda överträdelsen eller den utbredda överträdelsen med en unionsdimension har upphört eller förbjudits i alla berörda medlemsstater eller att ingen sådan överträdelse har begåtts.

2. Samordnaren ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och, i förekommande fall, de behöriga myndigheterna och de centrala kontaktpunkterna i de medlemsstater som berörs av den samordnade insatsen om avslutandet av den samordnade insatsen.

Artikel 23

Samordnarens roll

1. Den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 17 eller 29 ska särskilt

- a) säkerställa att alla berörda behöriga myndigheter och kommissionen underrättas i god tid och i vederbörlig ordning om framstegen med utredningen eller tillsynsinsatsen, beroende på vad som är tillämpligt, och underrättas om de steg som förväntas följa och vilka åtgärder som kommer att antas,

- b) samordna och övervaka utredningsåtgärder som vidtas av de berörda behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning,
  - c) samordna utarbetande och utbyte av alla nödvändiga handlingar mellan de berörda behöriga myndigheterna och kommissionen,
  - d) upprätthålla kontakten med näringsidkaren och andra parter som berörs av utredningen eller tillsynsåtgärderna, beroende på vad som är tillämpligt, om inget annat har överenskommit mellan de berörda behöriga myndigheterna och samordnaren,
  - e) i tillämpliga fall samordna de berörda behöriga myndigheternas bedömning, samråd och övervakning samt andra steg som krävs för att behandla och genomföra åtaganden som föreslagits av de berörda näringsidkarna,
  - f) i tillämpliga fall samordna tillsynsåtgärder som antagits av de berörda behöriga myndigheterna,
  - g) samordna begäranden om ömsesidigt bistånd som framställts av de berörda behöriga myndigheterna i enlighet med kapitel III.
2. Samordnaren ska inte hållas ansvarig för de berörda behöriga myndigheternas handlingar eller underlåtenhet när de använder sig av de befogenheter som anges i artikel 9.
3. När en samordnad insats rör utbredda överträdelser eller utbredda överträdelser med en unionsdimension av de unionsrättsakter som avses i artikel 2.10 ska samordnaren uppmana Europeiska bankmyndigheten att inta en observatörsroll.

Artikel 24

Språkarrangemang

1. De behöriga myndigheterna ska komma överens om vilka språk de ska använda för underrättelser och för alla meddelanden i enlighet med detta kapitel vilka har samband med samordnade insatser och samordnade tillsynsåtgärder.
2. Om ingen överenskommelse kan nå mellan de berörda behöriga myndigheterna, ska underrättelser och andra meddelanden översändas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat som lämnar underrättelsen eller meddelandet. I så fall ska varje behörig myndighet vid behov ansvara för översättningar av de underrättelser, meddelanden och andra handlingar som den mottar från andra behöriga myndigheter.

Artikel 25

Språkarrangemang för kommunikation med näringsidkare

Vid tillämpning av de förfaranden som anges i detta kapitel ska näringsidkaren ha rätt att kommunicera på det officiella språk eller ett av de officiella språk som används för officiella ändamål i den medlemsstat där näringsidkaren är etablerad eller bosatt.

KAPITEL V

UNIONSÖVERGRIPANDE VERKSAMHET

Artikel 26

Varningar

1. En behörig myndighet ska utan dröjsmål underrätta kommissionen, övriga behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter om det finns skälig misstanke om att det på dess territorium pågår en överträdelse som omfattas av denna förordning som kan påverka konsumenternas intressen i andra medlemsstater.
2. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta behöriga myndigheter och centrala kontaktpunkter om det finns skälig misstanke om att en överträdelse som omfattas av denna förordning har ägt rum.
3. Vid en underrättelse, dvs. utfärdande av en varning, enligt punkterna 1 och 2 ska den behöriga myndigheten eller kommissionen tillhandahålla uppgifter om den misstänkta överträdelse som omfattas av denna förordning och särskilt, om de finns tillgängliga, följande:
  - a) En beskrivning av den handling eller underlåtenhet som utgör överträdelsen.
  - b) Uppgifter om den produkt eller tjänst som berörs av överträdelsen.
  - c) Namnen på de medlemsstater som berörs eller eventuellt berörs av överträdelsen.

- d) Den eller de näringsidkare som är ansvariga för eller misstänks vara ansvariga för överträdelsen.
- e) Den rättsliga grunden för eventuella insatser med hänvisning till nationell lagstiftning och motsvarande bestämmelser i de unionsrättsakter som förtecknas i bilagan.
- f) En beskrivning av eventuella rättsliga förfaranden, tillsynsåtgärder eller andra åtgärder som vidtagits med avseende på överträdelsen, vilket datum de vidtagits samt hur länge de har pågått, samt deras status.
- g) Uppgift om vilka behöriga myndigheter som inleder rättsliga förfaranden och vidtar andra åtgärder.

4. Vid utfärdande av en varning får den behöriga myndigheten anmoda behöriga myndigheter och relevanta centrala kontaktpunkter i andra medlemsstater och kommissionen, och kommissionen får anmoda behöriga myndigheter och relevanta centrala kontaktpunkter i andra medlemsstater, att – med utgångspunkt i uppgifter som finns tillgängliga eller är lätta att få tillgång till för de relevanta behöriga myndigheterna respektive kommissionen – kontrollera huruvida liknande misstänkta överträdelse pågår på dessa andra medlemsstaters territorium eller huruvida tillsynsåtgärder redan har vidtagits mot sådana överträdelse i dessa medlemsstater. Dessa behöriga myndigheter i andra medlemsstater och kommissionen ska utan dröjsmål besvara begäran.

Artikel 27

Externa varningar

1. Varje medlemsstat ska, såvida det inte vore omotiverat att göra detta, ge utsedda organ, europeiska konsumentcentrum, konsumentorganisationer samt, i förekommande fall, näringsidkarorganisationer med nödvändig sakkunskap, befogenhet att utfärda en varning till de behöriga myndigheterna i de relevanta medlemsstaterna och kommissionen om misstänkta överträdelse som omfattas av denna förordning och att tillhandahålla sådana uppgifter de har tillgång till och som anges i artikel 26.3 (nedan kallat *extern varning*). Varje medlemsstat ska utan dröjsmål anmäla en förteckning över dessa enheter samt alla ändringar av denna till kommissionen.
2. Kommissionen ska, efter samråd med medlemsstaterna, ge organisationer som företräder konsumentintressen och, när så är lämpligt, näringslivsintressen på unionsnivå befogenhet att utfärda en extern varning.
3. De behöriga myndigheterna ska inte vara skyldiga att inleda ett förfarande eller vidta någon annan åtgärd som svar på en extern varning. Organ som utfärdar externa varningar ska säkerställa att den lämnade informationen är korrekt, uppdaterad och exakt och ska utan dröjsmål korrigera tillhandahållen information eller återkalla den om så behövs.

Artikel 28

Utbyte av annan information av betydelse för att upptäcka överträdelse

De behöriga myndigheterna ska, i den mån detta är nödvändigt för att uppfylla målen i denna förordning, via den elektroniska databas som avses i artikel 35 utan dröjsmål underrätta kommissionen och behöriga myndigheter i berörda medlemsstater om varje åtgärd som de har vidtagit för att komma till rätta med en överträdelse som omfattas av denna förordning inom deras jurisdiktion, om de misstänker att överträdelsen i fråga kan påverka konsumenternas intressen i andra medlemsstater.

Artikel 29

Samordnade tillsynsåtgärder

1. De behöriga myndigheterna får besluta att genomföra samordnade tillsynsåtgärder för att kontrollera efterlevnaden, eller upptäcka överträdelse, av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen. Om inget annat har överenskommit mellan de deltagande behöriga myndigheterna ska dessa tillsynsåtgärder samordnas av kommissionen.
2. I samband med samordnade tillsynsåtgärder får de deltagande behöriga myndigheterna utnyttja de utredningsbefogenheter som anges i artikel 9.3 och andra befogenheter som tilldelats dem enligt nationell rätt.
3. De behöriga myndigheterna får inbjuda utsedda organ och kommissionstjänstemän, och andra åtföljande personer som bemyndigats av kommissionen, att delta i samordnade tillsynsåtgärder.

Artikel 30

Samordning av andra verksamheter som bidrar till utredning och tillsyn

1. Medlemsstaterna får i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målet för denna förordning informera varandra och kommissionen om sin verksamhet på följande områden:

- a) Utbildning av tjänstemän som arbetar med tillämpningen av denna förordning.
  - b) Insamling, klassificering och utbyte av uppgifter om konsumentklagomål.
  - c) Utveckling av branschspecifika nätverk mellan tjänstemän.
  - d) Utveckling av hjälpmedel för information och kommunikation.
  - e) I förekommande fall, utarbetande av standarder, metoder och riktlinjer för tillämpningen av denna förordning.
2. Medlemsstaterna får i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målet för denna förordning samordna och gemensamt organisera verksamhet på de områden som avses i punkt 1.

Artikel 31

Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna får delta i utbytesprogram för tjänstemän från andra medlemsstater i syfte att stärka samarbetet. De behöriga myndigheterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för tjänstemän från andra medlemsstater att spela en ändamålsenlig roll i den behöriga myndighetens verksamhet. Därför ska tjänstemännen i fråga ha rätt att utföra de uppgifter som den mottagande behöriga myndigheten tilldelar dem i enlighet med lagstiftningen i sin medlemsstat.
2. Under utbytet ska tjänstemannens civilrättsliga och straffrättsliga ansvar behandlas på samma sätt som ansvaret för tjänstemän vid den mottagande behöriga myndigheten. Tjänstemännen från andra medlemsstater ska följa gällande normer för tjänsteutövningen och lämpliga interna uppföranderegler vid den mottagande behöriga myndigheten. Dessa uppföranderegler ska särskilt säkerställa skyddet för enskilda när det gäller behandling av personuppgifter, rättvisa förfaranden och korrekt efterlevnad av de bestämmelser om konfidentialitet, tystnadsplikt och affärshemlighet som fastställs i artikel 33.

Artikel 32

Internationellt samarbete

1. Unionen ska, i den utsträckning som är nödvändig för att uppfylla målet för denna förordning, samarbeta med tredjeländer och behöriga internationella organisationer på de områden som omfattas av denna förordning i syfte att skydda konsumenternas intressen. Unionen och berörda tredjeländer får ingå avtal som fastställer arrangemang när det gäller samarbete, inbegripet upprättandet av arrangemang för ömsesidigt bistånd, utbyte av konfidentiella uppgifter och program för utbyte av personal.
2. Avtal mellan unionen och tredjeländer om samarbete och ömsesidigt bistånd för att skydda och främja konsumenternas intressen ska vara förenliga med relevanta regler om dataskydd tillämpliga på överföring av personuppgifter till tredjeländer.
3. Om en behörig myndighet från en myndighet i ett tredjeland mottar information som potentiellt är relevant för de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, ska den förmedla informationen till dessa behöriga myndigheter, under förutsättning att eventuella tillämpliga bilaterala biståndsavtal med det tredjelandet medger detta, och i den utsträckning denna information är förenlig med unionsrätt om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.
4. Information som förmedlats enligt denna förordning får också förmedlas av en behörig myndighet till en myndighet i ett tredjeland enligt ett bilateralt biståndsavtal som slutits med det tredjelandet, under förutsättning att den behöriga myndighet som ursprungligen förmedlade informationen har gett sitt godkännande, och förutsatt att det är förenligt med unionsrätt om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter.

KAPITEL VI

GEMENSAMMA ARRANGEMANG

Artikel 33

Användning och offentliggörande av information samt tystnadsplikt och affärshemlighet

1. Information som vid tillämpning av denna förordning samlas in av eller meddelas de behöriga myndigheterna och kommissionen, ska endast användas för att säkerställa efterlevnad av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen.

2. Den information som avses i punkt 1 ska behandlas konfidentiellt och får endast användas och offentliggöras med vederbörligt beaktande av en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive affärshemligheter och immateriella rättigheter.

3. De behöriga myndigheterna får emellertid efter samråd med den behöriga myndighet som tillhandahöll informationen offentliggöra den information som är nödvändig

a) för att bevisa överträdelse som omfattas av denna förordning, eller

b) för att se till att överträdelse som omfattas av denna förordning upphör eller förbjuds.

Artikel 34

Användning av bevis och utredningsresultat

De behöriga myndigheterna får som bevis använda all information, alla handlingar, resultat, utlåtanden, bestyrkta kopior och underrättelser som förmedlats, på samma sätt som liknande handlingar som erhållits i deras egen medlemsstat, oavsett deras lagringsmedium.

Artikel 35

Elektronisk databas

1. Kommissionen ska upprätta och upprätthålla en elektronisk databas för all kommunikation enligt denna förordning mellan behöriga myndigheter, centrala kontaktpunkter och kommissionen. All information som skickas med hjälp av den elektroniska databasen ska lagras och behandlas i den elektroniska databasen. Den databasen ska göras direkt tillgänglig för de behöriga myndigheterna, de centrala kontaktpunkterna och kommissionen.

2. Information som tillhandahålls av enheter som utfärdar en extern varning i enlighet med artikel 27.1 eller 27.2 ska lagras och behandlas i den elektroniska databasen. Dessa enheter ska emellertid inte ha tillgång till databasen.

3. Om en behörig myndighet, ett utsett organ eller en enhet som utfärdar en extern varning enligt artikel 27.1 eller 27.2 fastställer att en varning om en överträdelse som den utfärdat i enlighet med artikel 26 eller 27 senare har visat sig sakna grund, ska den dra tillbaka den varningen. Kommissionen ska utan dröjsmål ta bort den relevanta informationen från databasen och informera parterna om skälen till detta.

Uppgifter som rör en överträdelse får inte lagras i den elektroniska databasen längre än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka de samlades in och behandlades, och får inte lagras längre än fem år efter den dag då

a) en anmodad myndighet i enlighet med artikel 12.2 underrättade kommissionen om att en överträdelse inom unionen har upphört,

b) samordnaren lämnar underrättelse om att den samordnade insatsen har avslutats enligt artikel 22.1, eller

c) informationen fördes in i databasen, i alla övriga fall.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa praktiska och operativa bestämmelser för den elektroniska databasens funktionssätt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

Artikel 36

Avstående från ersättning för kostnader

1. Medlemsstaterna ska avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår i samband med tillämpningen av denna förordning.

2. Utan hinder av punkt 1 ska den ansökande myndighetens medlemsstat vad gäller begäranden om tillsynsåtgärder enligt artikel 12 förbli ansvarig gentemot den anmodade myndighetens medlemsstat för eventuella kostnader och förluster som uppkommit till följd av åtgärder som en domstol nekat och förklarat sakna grund i den mån det gäller sakinnehållet i den berörda överträdelsen.

*Artikel 37***Tillsynsprioriteringar**

1. Senast den 17 januari 2020, och därefter vartannat år, ska medlemsstaterna sinsemellan och med kommissionen utbyta information om tillsynsprioriteringarna för tillämpningen av denna förordning.

Denna information ska omfatta följande:

- a) Information om marknadstendenser som kan komma att påverka konsumenters intressen i den berörda medlemsstaten och i andra medlemsstater.
- b) En översikt över insatser som genomförts i enlighet med denna förordning under de senaste två åren, och i synnerhet utrednings- och tillsynsåtgärder som avser utbredda överträdelser.
- c) Statistik som utbyts genom de varningar som avses i artikel 26.
- d) Preliminära prioriterade områden under de närmaste två åren för tillsyn av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i den berörda medlemsstaten.
- e) Föreslagna prioriterade områden under de närmaste två åren för tillsyn av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i unionen som helhet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 33 ska kommissionen vartannat år utarbeta och offentliggöra en översikt över den information som avses i punkt 1 a, b och c. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om detta.

3. I fall där omständigheterna eller marknadsvillkoren förändras avsevärt under de två år som följer på det senaste ingivandet av information om medlemsstaternas tillsynsprioriteringar, ska medlemsstaterna uppdatera sina tillsynsprioriteringar och underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om detta.

4. Kommissionen ska sammanfatta de tillsynsprioriteringar som medlemsstaterna gett in enligt punkt 1 i den här artikeln och årligen rapportera till den kommitté som avses i artikel 38.1 för att underlätta prioriteringen av åtgärder enligt denna förordning. Kommissionen ska utbyta bästa praxis och prestandajämförelser med medlemsstaterna, särskilt med beaktande av utvecklingen av kapacitetsbyggande verksamhet.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 38***Kommitté**

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 39***Underrättelser**

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen överlämna texten till eventuella bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar, och till avtal förutom avtal rörande enskilda fall som de ingår, som rör frågor som omfattas av denna förordning.

*Artikel 40***Rapportering**

1. Senast den 17 januari 2023 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.

2. Rapporten ska innehålla en utvärdering av tillämpningen av denna förordning, däribland en bedömning av effektiviteten i tillsynen av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen i enlighet med denna förordning, särskilt med beaktande av de behöriga myndigheternas befogenheter enligt artikel 9, liksom särskilt en undersökning av hur näringsidkares efterlevnad av unionslagstiftning som skyddar konsumenternas intressen har utvecklats på viktiga konsumentmarknader som berörs av gränsöverskridande handel.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 41

Upphävande

Förordning (EG) nr 2006/2004 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 17 januari 2020.

Artikel 42

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 17 januari 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 12 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

BILAGA

Direktiv och förordningar som avses i artikel 3.1

1. Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29).
2. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenterna (EGT L 80, 18.3.1998, s. 27).
3. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, 7.7.1999, s. 12).
4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informations-samhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).
5. Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67): artiklarna 86–100.
6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37): artikel 13.
7. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenterna och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16).
8. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).
9. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).
10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 1).
11. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam (EUT L 376, 27.12.2006, s. 21): artiklarna 1, 2 c och 4–8.
12. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36): artikel 20.
13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).
14. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).
15. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3): artiklarna 22, 23 och 24.

16. Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/122/EG av den 14 januari 2009 om konsumentskydd vid vissa aspekter av avtal om tidsdelat boende, långfristiga semesterprodukter, återförsäljning och byte (EUT L 33, 3.2.2009, s. 10).
17. Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1): artiklarna 9, 10, 11 och 19–26.
18. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).
19. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1).
20. Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).
21. Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63): artikel 13.
22. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 524/2013 av den 21 maj 2013 om tvistlösning online vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (förordningen om tvistlösning online vid konsumenttvister) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 1): artikel 14.
23. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34): artiklarna 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 och 23, kapitel 10 samt bilagorna I och II.
24. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214): artiklarna 3–18 och 20.2.
25. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 11.12.2015, s. 1).
26. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1128 av den 14 juni 2017 om gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online på den inre marknaden (EUT L 168, 30.6.2017, s. 1).

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/2395

av den 12 december 2017

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller övergångsarrangemang för att mildra inverkan på kapitalbasen av införandet av IFRS 9 och för hanteringen av vissa av den offentliga sektorns exponeringar uttryckta i en medlemsstats nationella valuta som stora exponeringar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 24 juli 2014 offentliggjorde International Accounting Standards Board den internationella redovisningsstandarden (IFRS) 9 Finansiella instrument (IFRS 9). Mot bakgrund av de problem som uppstod under finanskrisen vad gäller finansiell rapportering av finansiella instrument, syftar IFRS 9 till att förbättra sådan rapportering. I synnerhet svarar IFRS 9 på behovet av att övergå till en mer framåtblickande modell för redovisning av förväntade kreditförluster på finansiella tillgångar, vilket har efterfrågats av G20-gruppen. Vad avser redovisning av förväntade kreditförluster av finansiella tillgångar ersätter IFRS 9 internationell redovisningsstandard (IAS) 39.
- (2) Kommissionen antog IFRS 9 genom kommissionens förordning (EU) 2016/2067 ⁽⁴⁾. I enlighet med den förordningen kommer kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*) som använder IFRS vid upprättandet av deras redovisningar att vara tvungna att tillämpa IFRS 9 från och med datumet för påbörjandet av deras första räkenskapsår som inleds den 1 januari 2018 eller senare.
- (3) Tillämpningen av IFRS 9 kan leda till att avsättningar för förväntade kreditförluster plötsligt ökar betydligt och följaktligen att institutens kärnprimärkapital plötsligt minskar. Även om Baselkommittén för banktillsyn för närvarande ser över den långsiktiga regleringen av avsättningar för förväntade kreditförluster, bör övergångsarrangemang föras in i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁵⁾, för att mildra de betydande negativa effekter som redovisning av förväntade kreditförluster kan ha på kärnprimärkapital.
- (4) I sin resolution av den 6 oktober 2016 om IFRS 9 ⁽⁶⁾ efterlyste Europaparlamentet en gradvis infasning som skulle mildra effekterna av den nya nedskrivningsmodellen i IFRS 9.

⁽¹⁾ Yttrande av den 8 november 2017 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 30 november 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 7 december 2017.

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EU) 2016/2067 av den 22 november 2016 om ändring av förordning (EG) nr 1126/2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 vad gäller den internationella finansiella rapporteringsstandarden IFRS 9 (EUT L 323, 29.11.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Ännu ej offentliggjord i EUT.

- (5) Om ett instituts ingående balansräkning från den dag då det tillämpar IFRS 9 för första gången, som ett resultat av ökade avsättningar för förväntade kreditförluster, inklusive förlustreserven för förväntade kreditförluster för återstående löptid för finansiella tillgångar som är kreditförsämrade enligt definitionen i bilaga A till IFRS 9 som anges i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 ⁽¹⁾ (nedan kallad *bilagan avseende IFRS 9*), återspeglar en minskning av kärnprimärkapital jämfört med den utgående balansräkningen den föregående dagen bör institutet tillåtas att i sitt kärnprimärkapital inbegripa en del av de avsättningarna för förväntade kreditförluster för en övergångsperiod. Den övergångsperioden bör ha en maximal löptid på fem år och bör börja år 2018. Den del av avsättningarna för förväntade kreditförluster som kan inbegripas i kärnprimärkapitalet under övergångsperioden bör minska med tiden ända ner till noll för att säkerställa fullständigt genomförande av IFRS 9 dagen omedelbart efter utgången av övergångsperioden. Effekterna av avsättningarna för förväntade kreditförluster på kärnprimärkapitalet bör inte till fullo neutraliseras under övergångsperioden.
- (6) Institutet bör besluta om huruvida dessa övergångsarrangemang ska tillämpas och underrätta den behöriga myndigheten om detta. Ett institut bör under övergångsperioden på engångsbasis kunna dra tillbaka sitt ursprungliga beslut under förutsättning att den behöriga myndigheten ger ett förhandsmedgivande om att ett sådant beslut inte motiveras av skäl som hör samman med regelarbitrage.
- (7) Eftersom avsättningar för förväntade kreditförluster som gjorts efter den dagen då institutet för första gången tillämpar IFRS 9 oväntat kan öka på grund av försämrade makroekonomiska utsikter bör institutet i sådana fall beviljas ytterligare lättnader.
- (8) Institut som väljer att tillämpa övergångsarrangemangen bör vara skyldiga att justera beräkningen av lagstadgade poster som direkt påverkas av avsättningar för förväntade kreditförluster för att säkerställa att inte kapitalkraven för dem sänks på ett otillbörligt sätt. Exempelvis bör de specifika kreditriskjusteringar, genom vilka exponeringsvärdet minskas enligt schablonmetoden för kreditrisk, minskas med en faktor som leder till att exponeringsvärdet ökar. Detta skulle säkerställa att ett institut inte gynnas både av att dess kärnprimärkapital ökar på grund av övergångsarrangemangen och av att dess exponeringsvärde minskar.
- (9) Institut som väljer att tillämpa de övergångsarrangemang för IFRS 9 som föreskrivs i denna förordning bör offentliggöra sin kapitalbas, sin kapitalrelation och sin bruttosoliditetsgrad både med och utan tillämpning av de arrangemangen för att göra det möjligt för allmänheten att bedöma effekterna av dessa arrangemang.
- (10) Det är också lämpligt att föreskriva övergångsarrangemang för undantag från gränsen för stora exponeringar som finns för exponeringar mot vissa av den offentliga sektorns skuldsättningar i medlemsstaterna, uttryckta i en medlemsstats nationella valuta. Övergångsperioden bör ha en löptid på tre år från och med den 1 januari 2018 för denna typ av exponeringar som uppstått på eller efter den 12 december 2017, medan exponeringar av denna typ som skett innan det datumet bör fortsätta omfattas av de äldre reglerna och bör fortsatt kunna dra nytta av undantaget för stora exponeringar.
- (11) I syfte att möjliggöra att de övergångsarrangemang som föreskrivs i denna förordning kan tillämpas från och med den 1 januari 2018 bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (12) Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 av den 3 november 2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (EUT L 320, 29.11.2008, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 473a

Införandet av IFRS 9

1. Genom undantag från artikel 50 och till dess att den övergångsperiod som fastställs i punkt 6 i den här artikeln löpt ut får följande inkludera det belopp som beräknas i enlighet med den här punkten i deras kärnprimärkapital:

- a) Institut som upprättar sin redovisning i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder antagna i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002.
- b) Institut som enligt artikel 24.2 i den här förordningen utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen samt fastställandet av kapitalbasen i överensstämmelse med internationella redovisningsstandarder antagna i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002.
- c) Institut som utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen i överensstämmelse med redovisningsstandarder i direktiv 86/635/EEG och som använder en modell för förväntad kreditförlust av samma slag som den som används i de internationella redovisningsstandarder som har antagits i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1606/2002.

Det belopp som avses i första stycket ska beräknas som summan av följande:

- a) För exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2, beloppet (AB_{SA}) beräknat i enlighet med följande formel:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

där

$A_{2,SA}$ = det belopp som beräknats i enlighet med punkt 2.

$A_{4,SA}$ = det belopp som beräknats i enlighet med punkt 4 på grundval av de belopp som beräknats i enlighet med punkt 3.

f = tillämplig faktor enligt punkt 6.

t = ökning av kärnprimärkapitalet som beror på skatteavdrag av beloppen $A_{2,SA}$ och $A_{4,SA}$.

- b) För exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3, beloppet (AB_{IRB}) beräknat i enlighet med följande formel:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

där

$A_{2,IRB}$ = det belopp som beräknats i enlighet med punkt 2 justerat i enlighet med punkt 5 a.

$A_{4,IRB}$ = det belopp som beräknats i enlighet med punkt 4 på grundval av de belopp som beräknats i enlighet med punkt 3 justerat i enlighet med punkt 5 b och c.

f = tillämplig faktor enligt punkt 6.

t = ökning av kärnprimärkapitalet som beror på skatteavdrag av beloppen $A_{2,IRB}$ och $A_{4,IRB}$.

2. Institutet ska beräkna beloppen $A_{2,SA}$ och $A_{2,IRB}$ som avses i punkt 1 andra stycket a och b som det största av beloppen i leden a och b i den här punkten separat för sina exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 respektive för sina exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3:

a) Noll.

b) Det belopp som beräknats i enlighet med led i minskat med det belopp som beräknats i enlighet med led ii:

i) Summan av de förväntade kreditförlusterna under tolv månader, fastställd i enlighet med punkt 5.5.5 i IFRS 9 som anges i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008 (nedan kallad *bilagan avseende IFRS 9*) och beloppet av förlustreserven för de förväntade kreditförlusterna för återstående löptid, fastställd i enlighet med punkt 5.5.3 i bilagan avseende IFRS 9 per den 1 januari 2018 eller den dag IFRS 9 tillämpas för första gången.

ii) Det sammanlagda beloppet av nedskrivningar av finansiella tillgångar som klassificeras som lånefordringar och kundfordringar, investeringar som hålls till förfall och finansiella tillgångar som kan säljas, enligt definitionerna i punkt 9 i IAS 39, förutom egetkapitalinstrument och andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar fastställda i enlighet med punkterna 63, 64, 65, 67, 68 och 70 i IAS 39 som anges i bilagan till förordning (EG) nr 1126/2008 per den 31 december 2017 eller dagen innan IFRS 9 tillämpas för första gången.

3. Institutet ska beräkna det belopp med vilket det belopp som avses i led a överstiger det belopp som avses i led b separat för sina exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 respektive för sina exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3:

a) Summan av de förväntade kreditförlusterna under tolv månader, fastställd i enlighet med punkt 5.5.5 i bilagan avseende IFRS 9 och beloppet av förlustreserven för de förväntade kreditförlusterna för återstående löptid, fastställd i enlighet med punkt 5.5.3 i bilagan avseende IFRS 9, exklusive förlustreserven för förväntade kreditförluster för återstående löptid för finansiella tillgångar som är kreditförsämrade enligt definitionen i bilaga A i bilagan avseende IFRS 9 per rapporteringsdag.

b) Summan av de förväntade kreditförlusterna under tolv månader, fastställd i enlighet med punkt 5.5.5 i bilagan avseende IFRS 9 och beloppet av förlustreserven för de förväntade kreditförlusterna för återstående löptid, fastställd i enlighet med punkt 5.5.3 i bilagan avseende IFRS 9, exklusive förlustreserven för förväntade kreditförluster för återstående löptid för finansiella tillgångar som är kreditförsämrade enligt definitionen i bilaga A i bilagan avseende IFRS 9 per den 1 januari 2018 eller den dag IFRS 9 tillämpas för första gången.

4. För exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 där det belopp som anges i enlighet med punkt 3 a överstiger det belopp som anges i punkt 3 b ska instituten fastställa $A_{4,SA}$ till skillnaden mellan dessa belopp, i annat fall ska de fastställa $A_{4,SA}$ till noll.

För exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3 där det belopp som anges i enlighet med punkt 3 a efter tillämpning av punkt 5 b överstiger beloppet för dessa exponeringar som anges i punkt 3 b ska instituten efter tillämpning av punkt 5 c fastställa $A_{4,IRB}$ till skillnaden mellan dessa belopp, i annat fall ska de fastställa $A_{4,IRB}$ till noll.

5. För exponeringar som omfattas av riskvägning i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3 ska instituten tillämpa punkterna 2–4 på följande sätt:

a) Vid beräkningen av $A_{2,IRB}$ ska instituten minska vart och ett av de belopp som har beräknats i enlighet med punkt 2 b i och ii i den här artikeln med summan av de förväntade förlustbelopp som har beräknats i enlighet med artikel 158.5, 158.6 och 158.10 per den 31 december 2017 eller dagen innan IFRS 9 tillämpas för första gången.

Om beräkningen leder till ett negativt tal för det belopp som avses i punkt 2 b i i den här artikeln ska institutet fastställa värdet på det beloppet i till noll. Om beräkningen leder till ett negativt tal för det belopp som avses i punkt 2 b ii i den här artikeln ska institutet fastställa värdet på det beloppet till noll.

- b) Institutet ska ersätta det belopp som har beräknats i enlighet med punkt 3 a i den här artikeln med summan av de förväntade kreditförlusterna under tolv månader, fastställt i enlighet med punkt 5.5.5 i bilagan avseende IFRS 9 och beloppet av förlustreserven för de förväntade kreditförlusterna för återstående löptid, fastställt i enlighet med punkt 5.5.3 i bilagan avseende IFRS 9, exklusive förlustreserven för förväntade kreditförluster för återstående löptid för finansiella tillgångar som är kreditförsämrade enligt definitionen i bilaga A i bilagan avseende IFRS 9, minskad med summan av därmed sammanhängande förväntade förlustbelopp för samma exponeringar som har beräknats i enlighet med artikel 158.5, 158.6 och 158.10 per rapporteringsdag. Om beräkningen leder till ett negativt tal ska institutet fastställa värdet på beloppet som avses i punkt 3 a i den här artikeln till noll.
- c) Institutet ska ersätta det belopp som har beräknats i enlighet med punkt 3 b i den här artikeln med summan av de förväntade kreditförlusterna under tolv månader, fastställt i enlighet med punkt 5.5.5 i bilagan avseende IFRS 9 och beloppet av förlustreserven för de förväntade kreditförlusterna för återstående löptid, fastställt i enlighet med punkt 5.5.3 i bilagan avseende IFRS 9, exklusive förlustreserven för förväntade kreditförluster för återstående löptid för finansiella tillgångar som är kreditförsämrade enligt definitionen i bilaga A i bilagan avseende IFRS 9 per den 1 januari 2018 eller den dag IFRS 9 tillämpas för första gången, minskad med summan av därmed sammanhängande förväntade förlustbelopp för samma exponeringar som har beräknats i enlighet med artikel 158.5, 158.6 och 158.10. Om beräkningen leder till ett negativt tal ska institutet fastställa värdet på beloppet som avses i punkt 3 b i den här artikeln till noll.

6. Institutet ska tillämpa följande faktorer för att beräkna beloppen AB_{SA} och AB_{IRB} som avses i punkt 1 andra stycket a och b:

- a) 0,95 under perioden från och med den 1 januari 2018 till och med den 31 december 2018.
- b) 0,85 under perioden från och med den 1 januari 2019 till och med den 31 december 2019.
- c) 0,7 under perioden från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2020.
- d) 0,5 under perioden från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2021.
- e) 0,25 under perioden från och med den 1 januari 2022 till och med den 31 december 2022.

Institut vars räkenskapsår inleds efter den 1 januari 2018 men före den 1 januari 2019 ska anpassa datumen i första stycket a–e så att de motsvarar deras räkenskapsår och ska meddela den behöriga myndigheten de anpassade datumen och offentliggöra dem.

Institut som börjar tillämpa redovisningsstandarder enligt punkt 1 den 1 januari 2019 eller senare ska tillämpa relevanta faktorer i enlighet med första stycket b–e, till att börja med den faktor som motsvarar det år då de redovisningsstandarderna först tillämpades.

7. Om ett institut i sitt kärnprimärkapital inkluderar ett belopp i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska institutet göra en ny beräkning av alla de krav som fastställs i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU i vilka någon av följande poster används, genom att inte ta hänsyn till de effekter som de avsättningar för förväntad kreditförlust som det har inkluderat i sitt kärnprimärkapital har på följande poster:

- a) Det belopp för uppskjutna skattefordringar som dras av från kärnprimärkapitalet i enlighet med artikel 36.1 c eller åsätts en riskvikt i enlighet med artikel 48.4.

- b) Exponeringsbeloppet, fastställt i enlighet med artikel 111.1, varigenom de specifika kreditriskjusteringar med vilka exponeringsvärdet ska minskas ska multipliceras med följande faktor (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

där

AB_{SA} = beloppet beräknat i enlighet med punkt 1 andra stycket a.

RA_{SA} = totalbeloppet för specifika kreditriskjusteringar.

- c) Beloppet av supplementärkapitalposter beräknat i enlighet med artikel 62 d.

8. Förutom att offentliggöra den information som krävs enligt del åtta ska de institut som har valt att tillämpa de övergångsarrangemang som anges i denna artikel under den period som anges i punkt 6 i denna artikel offentliggöra de belopp för kapitalbasen, kärnprimärkapital och primärkapital, kärnprimärkapitalrelation, primärkapitalrelation, total kapitalrelation och bruttosoliditetsgrad som de skulle ha om de inte tillämpade denna artikel.

9. Ett institut ska besluta huruvida det kommer att tillämpa de arrangemang som fastställs i denna artikel under övergångsperioden eller ej och ska informera den behöriga myndigheten om sitt beslut senast den 1 februari 2018. Om ett institut har fått förhandstillstånd av den behöriga myndigheten får institutet under övergångsperioden på engångsbasis dra tillbaka sitt ursprungliga beslut. Institutet ska offentliggöra beslut som fattas i enlighet med detta stycke.

Ett institut som har beslutat att tillämpa de övergångsarrangemang som fastställs i denna artikel får besluta att inte tillämpa punkt 4 och ska i så fall informera den behöriga myndigheten om sitt beslut senast den 1 februari 2018. I sådana fall ska institutet fastställa beloppet A_4 som avses i punkt 1 till noll. Om ett institut har fått förhandstillstånd av den behöriga myndigheten får institutet under övergångsperioden på engångsbasis dra tillbaka sitt ursprungliga beslut. Institutet ska offentliggöra beslut som fattas i enlighet med detta stycke.

10. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska Europeiska bankmyndigheten utfärda riktlinjer senast den 30 juni 2018 om de krav på offentliggörande som föreskrivs i den här artikeln.”

- 2) I artikel 493 ska följande punkter läggas till:

”4. Genom undantag från artikel 395.1 får de behöriga myndigheterna tillåta institut att ådra sig någon av de exponeringar som anges i punkt 5 i den här artikeln och som uppfyller villkoren i punkt 6 i den här artikeln, upp till följande tak:

- a) 100 % av institutens primärkapital till och med den 31 december 2018.
- b) 75 % av institutens primärkapital till och med den 31 december 2019.
- c) 50 % av institutens primärkapital till och med den 31 december 2020.

De begränsningar som avses i led a, b och c i första stycket ska tillämpas på exponeringsvärdena efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403.

5. De övergångsarrangemang som anges i punkt 4 ska gälla för följande exponeringar:

- a) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på nationella regeringar, centralbanker eller offentliga organ i medlemsstaterna.

- b) Tillgångsposter som utgörs av fordringar för vilka nationella regeringar, centralbanker eller offentliga organ i medlemsstaterna har lämnat uttryckliga garantier.
- c) Andra exponeringar mot nationella regeringar, centralbanker eller offentliga organ i medlemsstaterna eller exponeringar garanterade av dessa.
- d) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i medlemsstaterna som behandlas som exponeringar mot en nationell regering i enlighet med artikel 115.2.
- e) Andra exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i medlemsstaterna, eller exponeringar garanterade av dessa, som behandlas som exponeringar mot en nationell regering i enlighet med artikel 115.2.

Vid tillämpning av leden a, b och c i första stycket ska de övergångsarrangemang som anges i punkt 4 i den här artikeln tillämpas endast för tillgångsposter och andra exponeringar mot offentliga organ, eller exponeringar garanterade av dessa, som behandlas som exponeringar mot nationella regeringar eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i enlighet med artikel 116.4. När tillgångsposter och andra exponeringar mot offentliga organ, eller exponeringar garanterade av dessa, behandlas som exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i enlighet med artikel 116.4 ska de övergångsarrangemang som anges i punkt 4 i den här artikeln endast tillämpas när exponeringarna mot de delstatliga eller lokala självstyrelseorganen eller myndigheterna behandlas som exponeringar mot en nationell regering i enlighet med artikel 115.2.

6. De övergångsarrangemang som fastställs i punkt 4 i den här artikeln ska endast tillämpas om en exponering som avses i punkt 5 i den här artikeln uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Exponeringen skulle åsättas en riskvikt på 0 % i enlighet med den version av artikel 495.2 som är i kraft den 31 december 2017.
- b) Exponeringen uppstod på eller efter den 12 december 2017.

7. En exponering enligt punkt 5 i den här artikeln som uppstod före den 12 december 2017 och som den 31 december 2017 tilldelats en riskviktning på 0 % i enlighet med artikel 495.2 ska undantas från tillämpningen av artikel 395.1.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 12 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2017/2396

av den 13 december 2017

om ändring av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) 2015/1017 vad gäller förlängningen av löptiden för Europeiska fonden för strategiska investeringar liksom införandet av tekniska förstärkningar av den fonden och Europeiska centrumet för investeringsrådgivning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 172 och 173, artikel 175 tredje stycket och artikel 182.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Sedan kommissionens meddelande *En investeringsplan för Europa* (nedan kallad *investeringsplanen*) lades fram den 26 november 2014 har förutsättningarna för ökade investeringar förbättrats, och förtroendet är på väg tillbaka för Europas ekonomi och tillväxt. Unionen är nu inne på sitt fjärde år av måttlig återhämtning med en BNP-tillväxt på 2 % år 2015, men arbetslöshetsnivåerna är fortfarande högre än före krisen. De omfattande ansträngningar som inleddes med investeringsplanen har redan gett konkreta resultat, även om den fullständiga effekten av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) på tillväxten ännu inte kan bedömas eftersom de makroekonomiska effekterna av större investeringsprojekt inte är omedelbara. Investeringarna har ökat gradvis under 2017, men det går fortfarande ganska trögt och de ligger fortfarande under de historiska nivåerna.
- (2) Den positiva investeringsutvecklingen bör upprätthållas och ansträngningarna fortsätta för att investeringarna ska återgå till en långsiktigt hållbar utveckling på ett sådant sätt att den når fram till den reala ekonomin. Investeringsplanens mekanismer fungerar och bör stärkas för att fortsätta mobiliseringen av privata investeringar på ett sätt som genererar en väsentlig makroekonomisk effekt och bidrar till att skapa jobb i sektorer som är viktiga för unionens framtid och där marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer kvarstår.
- (3) Den 1 juni 2016 utfärdade kommissionen meddelandet *Europa investerar igen – Utvärdering av investeringsplanen för Europa*, där det anges vad som uppnåtts hittills genom investeringsplanen och hur det är tänkt att gå vidare, inbegripet förlängningen av löptiden för Efsi efter den inledande treårsperioden, expansionen inom delen för små och medelstora företag inom den befintliga ramen samt förstärkningen av Europeiska centrumet för investeringsrådgivning (EIAH).
- (4) Den 11 november 2016 antog Europeiska revisionsrätten ett yttrande om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) 2015/1017 och kommissionens utvärdering som åtföljer förslaget i enlighet med artikel 18.2 i förordning (EU) 2015/1017 med titeln *Efsi: ett tidigt förslag om förlängning och utvidgning*.

⁽¹⁾ EUT C 75, 10.3.2017, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 185, 9.6.2017, s. 62.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 december 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 12 december 2017.

- (5) Efsi, som genomfördes och sponsrades av Europeiska investeringsbanksgruppen (EIB-gruppen), är kvantitativt sett på väg att uppfylla sitt mål att mobilisera minst 315 000 000 000 EUR i ytterligare investeringar i den reala ekonomin till halvårsskiftet 2018. Marknadens respons och absorption har varit särskilt snabb inom delen för små och medelstora företag, där Efsi visar betydligt bättre resultat än väntat och också till en början har utnyttjat befintliga mandat från Europeiska investeringsfonden (EIF), faciliteter och mandat (InnovFin – SMF-garantifaciliteten, lånegarantiinstrumentet Cosme och Europeiska investeringsbankens (EIB) riskkapitalmandat) för att säkra en snabb start. I juli 2016 förstärktes därför delen för små och medelstora företag med 500 000 000 EUR inom de befintliga parametrarna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017⁽¹⁾. Med tanke på den exceptionellt höga efterfrågan på denna typ av finansiering från Efsi bör en större andel finansiering inriktas på små och medelstora företag. Därför bör 40 % av ökningen av Efsis riskbärande kapacitet inriktas på ökad tillgång till finansiering för små och medelstora företag.
- (6) Den 28 juni 2016 drog Europeiska rådet slutsatsen att investeringsplanen, i synnerhet Efsi, redan hade gett konkreta resultat och utgjort ett viktigt steg för att bidra till att mobilisera privata investeringar och samtidigt utnyttja knappa ekonomiska resurser på ett smart vis. Europeiska rådet noterade att kommissionen planerade att snart lägga fram förslag som rör Efsis framtid, vilka skyndsamt skulle behöva behandlas av Europaparlamentet och rådet.
- (7) Efsi inrättades ursprungligen för en treårsperiod i syfte att mobilisera minst 315 000 000 000 EUR i investeringar, till stöd för målet att främja tillväxt och sysselsättning. Strävan efter att uppfylla detta överordnade mål bör dock inte väga tyngre än de utvalda projektens additionalitet. Unionen har därför åtagit sig att inte bara förlänga Efsis investeringsperiod och finansieringskapacitet utan också att öka fokuseringen på additionalitet. Förlängningen av löptiden omfattar perioden för den gällande fleråriga budgetramen och bör tillhandahålla minst 500 000 000 000 EUR i investeringar fram till 2020. För att ytterligare förstärka Efsis handlingskapacitet och uppnå en fördubbling av investeringsmålet bör medlemsstaterna också bidra som en prioritering.
- (8) Efsi och dess genomförande kan inte nå sin fulla potential utan genomförande av aktiviteter som syftar till att stärka den inre marknaden, skapa ett gynnsamt affärsklimat och genomföra socialt balanserade och hållbara strukturreformer. Välstrukturerade projekt inom ramen för investerings- och utvecklingsplaner på medlemsstatsnivå är dessutom av central betydelse för Efsis framgång.
- (9) För perioden efter 2020 avser kommissionen att lägga fram nödvändiga förslag för att säkerställa att de strategiska investeringarna fortsätter på en hållbar nivå. Alla lagstiftningsförslag bör grunda sig på slutsatserna i en rapport från kommissionen och en oberoende utvärdering som inbegriper en makroekonomisk bedömning av lämpligheten av att bibehålla en särskild ordning till stöd för investeringar. I denna rapport och oberoende utvärdering bör det även göras en granskning, i den utsträckning det är tillämpligt, av tillämpningen av förordning (EU) 2015/1017, ändrad genom den här förordningen, under den förlängda perioden för genomförande av Efsi.
- (10) Efsi, utvidgat genom denna förordning, bör ta itu med återstående marknadsmisslyckanden och suboptimala investeringssituationer och fortsätta att med starkt additionalitet mobilisera finansiering från den privata sektorn för investeringar som är avgörande för Europas framtida jobbskapande, inbegripet för ungdomar, och dess framtida tillväxt och konkurrenskraft. Dessa investeringar inbegriper investeringar på sådana områden som energi, miljö- och klimatåtgärder, socialt kapital och humankapital samt därmed sammanhängande infrastruktur, hälso- och sjukvård, forskning och innovation, gränsöverskridande och hållbara transporter samt den digitala omvandlingen. Särskilt de transaktioner med stöd av Efsi som bidrar till att uppnå unionens ambitiösa mål som fastställdes vid

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1).

den 21:a partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (COP21) och unionens åtagande att minska utsläppen av växthusgaser med 80–95 % bör stärkas. I syfte att stärka klimatåtgärderna inom ramen för Efsi bör EIB utnyttja erfarenheterna som en av världens största tillhandahållare av klimatfinansiering och använda sina avancerade internationellt överenskomna metoder för att på ett trovärdigt sätt identifiera komponenter av eller kostnadsandelar för klimatåtgärdsprojekt. Projekt bör inte vara artificiellt strukturerade i syfte att omfattas av definitionerna av små och medelstora företag och små börsnoterade företag. Inriktningen på prioriterade projekt för sammankoppling av energinät och energieffektivitet bör ökas.

Dessutom bör Efsi-stöd till motorvägar endast användas för att stödja privata och/eller offentliga investeringar i transport i sammanhållningsländer eller mindre utvecklade regioner eller gränsöverskridande transportprojekt, eller när så krävs för att uppdatera, underhålla eller förbättra trafiksäkerheten, utveckla utrustning för intelligenta transportsystem (ITS), garantera integriteten och standarden hos de befintliga motorvägarna i det transeuropeiska transportnätet, särskilt säkra parkeringsplatser, stationer för alternativa, rena bränslen och laddningssystem för elfordon, eller bidra till fullbordandet av det transeuropeiska transportnätet senast 2030 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1316/2013 ⁽¹⁾ och (EU) nr 1315/2013 ⁽²⁾. Inom den digitala sektorn och inom ramen för unionens ambitiösa politik för den digitala ekonomin bör nya mål för digital infrastruktur anges för att säkerställa att den digitala klyftan kan överbryggas och att unionen blir en global banbrytare i den nya eran av det så kallade sakernas internet, blockkedjeteknik, cybersäkerhet och nätverkssäkerhet. För tydlighetens skull, och trots att de redan är stödberättigande, bör det uttryckligen fastställas att projekt på områdena jordbruk, skogsbruk, fiske och vattenbruk och andra delar av bioekonomin i stort ligger inom ramen för Efsi-stödets allmänna mål.

- (11) De kulturella och kreativa sektorerna spelar en nyckelroll i återindustrialiseringen av Europa, och de är en drivkraft för tillväxt och har en strategisk ställning för att utlösa innovativa spridningseffekter inom andra sektorer, såsom turism, detaljhandel och digital teknik. Utöver programmet Kreativa Europa inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 ⁽³⁾ och den lånegaranti för de kulturella och kreativa sektorerna som inrättats enligt den förordningen bör Efsi bidra till att åtgärda kapitalbristen i dessa sektorer genom att tillhandahålla ytterligare stöd som bör komplettera stödet från programmet Kreativa Europa och lånegarantin för de kulturella och kreativa sektorerna, så att ett större antal av dessa högriskprojekt kan finansieras.
- (12) Transaktioner som involverar enheter belägna i unionen och som sträcker sig utanför den bör även stödjas av Efsi om de främjar investeringar i unionen, i synnerhet om de har gränsöverskridande inslag. EIAH bör ge proaktivt stöd för att främja och uppmuntra sådana transaktioner.
- (13) Additionalitet, som är en av Efsis viktigaste aspekter, bör förstärkas vid projekturvalet. I synnerhet bör transaktioner bara vara godtagbara för Efsi-stöd om de klart inriktar sig på identifierade marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer. Transaktioner rörande fysisk infrastruktur inom delen för infrastruktur- och innovationstjänsten som länkar samman två eller flera medlemsstater, inbegripet e-infrastruktur, i synnerhet bredbandsinfrastruktur, samt tjänster som är nödvändiga för att bygga upp, genomföra, underhålla eller driva sådan infrastruktur, bör anses vara starka indikationer på additionalitet med tanke på sådana transaktioners inbyggda svårigheter och deras höga mervärde för unionen.
- (14) Efsi bör i första hand inriktas på projekt med högre riskprofil än projekt som stöds genom EIB:s gängse transaktioner, och Efsis investeringskommitté (nedan kallad *investeringskommittén*) bör i samband med bedömningen av additionalitet ta hänsyn till risker som hindrar investeringar, t.ex. lands-, sektors- eller regionspecifika risker och risker som är förbundna med innovation, i synnerhet när det gäller tillväxt-, hållbarhets- och produktivitetshöjande obeprövad teknik.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1315/2013 av den 11 december 2013 om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet och om upphävande av beslut nr 661/2010/EU (EUT L 348, 20.12.2013, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 221).

- (15) I syfte att säkerställa en bredare geografisk täckning för Efsi och för att öka effekten av stödet från Efsi bör kombinerade transaktioner och/eller blandfinansieringstransaktioner uppmuntras som kombinerar icke återbetalningspliktiga stöd och/eller finansieringsinstrument från unionens allmänna budget, såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna eller instrumenten inom Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) som inrättats genom förordning (EU) nr 1316/2013 och Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 ⁽¹⁾, och finansiering från EIB-gruppen, inbegripet EIB-finansiering genom Efsi, liksom från andra investerare. Kombinationsfinansiering och/eller blandfinansiering syftar till att öka unionsutgifternas mervärde genom att attrahera ytterligare medel från privata investerare och säkerställa att de stödda åtgärderna blir ekonomiskt och finansiellt livskraftiga. För det ändamålet överfördes ett anslag på 1 000 000 000 EUR parallellt med framläggandet av kommissionens förslag till denna förordning från FSE:s finansieringsinstrument till dess bidragsdel för att dessa medel lättare ska kunna blandas med Efsi-stöd. En ansökningsomgång i det avseendet för blandfinansiering inleddes i februari 2017. Ytterligare 145 000 000 EUR överförs till andra relevanta instrument, särskilt sådana som är inriktade på energieffektivitet. Det krävs ytterligare åtgärder för att säkerställa att unionsmedel och Efsi-stöd lätt kan kombineras.

Även om kommissionen redan har offentliggjort konkret vägledning i frågan, bör strategin för hur unionsmedel ska kombineras med Efsi vidareutvecklas i syfte att öka de investeringar som gagnas av de hävstångseffekter som uppnås genom att unionsmedel kombineras med Efsi, med beaktande av möjlig lagstiftningsutveckling. För att säkerställa ekonomisk effektivitet och tillräckliga hävstångseffekter bör en sådan kombination av finansiering i princip inte överstiga 90 % av de totala projektkostnaderna i de mindre utvecklade regionerna eller 80 % i alla andra regioner.

- (16) För att stärka utnyttjandet av Efsi i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner bör ramen för de allmänna mål som kan godkännas för Efsi-stöd utvidgas. Projekten skulle även fortsättningsvis granskas av investeringskommittén och behöva uppfylla samma kriterier för stödberättigande för användning av garantin som fastställts enligt förordning (EU) 2015/1017 (nedan kallad *EU-garantin*), inbegripet additionalitetsprincipen. Med tanke på att det inte bör finnas några begränsningar avseende storleken på de projekt som är godtagbara för Efsi-stöd bör småskaliga projekt inte avskräckas från att ansöka om Efsi-finansiering. Ytterligare åtgärder behövs dessutom för att stärka det tekniska stödet och främjandet av Efsi i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner.
- (17) Investeringsplattformar är viktiga verktyg för att komma till rätta med marknadsmisslyckanden, framför allt vid finansiering av flera, regionala eller sektorsinriktade projekt, däribland energieffektivitetsprojekt och gränsöverskridande projekt. Det är också viktigt att uppmuntra partnerskap med nationella utvecklingsbanker eller -institutioner, bland annat för att inrätta investeringsplattformar. Samarbete med finansiella intermediärer kan också spela en viktig roll i detta avseende. I det sammanhanget bör EIB, när detta är lämpligt, delegera bedömningen, urvalet och övervakningen av småskaliga delprojekt till finansiella intermediärer eller godkända godtagbara instrument.
- (18) Vid delegering av bedömningen, urvalet och övervakningen av småskaliga projekt till finansiella intermediärer eller godkända godtagbara instrument, bör investeringskommittén inte bibehålla rätten att godkänna användningen av EU-garantin för delprojekt inom ramen för EIB:s finansierings- och investeringstransaktioner om Efsis bidrag till sådana småskaliga delprojekt ligger under ett visst tröskelvärde. Efsis styrelse (nedan kallad *styrelsen*) bör, när detta är lämpligt, ge vägledning om det förfarande som ska tillämpas av investeringskommittén vid utvärderingen av delprojekt som överstiger det tröskelvärdet.
- (19) Unionen bör för hela investeringsperioden tillhandahålla EU-garantin som vid ingen tidpunkt bör överskrida 26 000 000 000 EUR för att göra det möjligt för Efsi att stödja investeringar, varav maximalt 16 000 000 000 EUR bör vara tillgängliga före den 6 juli 2018.
- (20) När EU-garantin kombineras med beloppet på 7 500 000 000 EUR som EIB kommer att tillhandahålla, förväntas Efsis stöd generera 100 000 000 000 EUR i ytterligare investeringar från EIB och EIF. Detta belopp på 100 000 000 000 EUR som stöds av Efsi förväntas generera minst 500 000 000 000 EUR i ytterligare investeringar i den reala ekonomin före utgången av 2020.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

- (21) För att delvis finansiera bidraget från unionens allmänna budget till EU:s garantifond för de ytterligare investeringar som kommer att göras bör det ske en överföring från den tillgängliga finansieringsramen i FSE, såsom föreskrivs i förordning (EU) nr 1316/2013, samt från inkomsterna och återbetalningarna från FSE-skuldinstrumentet och från Europeiska 2020-fonden för energi, klimatförändringar och infrastruktur (nedan kallad *Margueritefonden*). Överföringarna från inkomster och återbetalningar förutsätter ett undantag från artikel 140.6 andra och tredje styckena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ i syfte att tillåta att dessa inkomster och återbetalningar används för ett annat instrument.
- (22) På grundval av erfarenheterna från de investeringar som erhåller stöd från Efsi bör målbeloppet för garantifonden fastställas till 35 % av EU:s samlade garantiskyldigheter för att säkerställa en adekvat skyddsnivå.
- (23) I linje med marknads exceptionellt stora efterfrågan på finansiering från Efsi av små och medelstora företag, vilken förväntas bestå, bör denna del av Efsi förstärkas. Särskild uppmärksamhet bör ägnas socialt företagande och sociala tjänster, inbegripet genom utveckling och genomförande av nya instrument som är lämpliga för behoven och särdragen hos sektorerna socialt företagande och sociala tjänster.
- (24) EIB och EIF bör säkerställa att slutmottagarna, inbegripet små och medelstora företag, är medvetna om möjligheterna till Efsi-stöd, så att EU-garantin synliggörs ytterligare. En tydlig hänvisning till Efsi bör synliggöras i avtal om beviljande av Efsi-stöd.
- (25) I syfte att stärka transparensen för Efsis transaktioner bör investeringskommittén i sina beslut, vilka är tillgängliga för allmänheten, förklara varför den anser att en viss transaktion bör beviljas EU-garantin, med särskilt fokus på additionalitetskriteriet. Resultattavlan över indikatorer bör offentliggöras när en transaktion med EU-garanti har undertecknats. Offentliggörandet bör inte innehålla kommersiellt känslig information.
- (26) Resultattavlan bör användas i strikt överensstämmelse med denna förordning och med kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1558 ⁽²⁾ och bilagan till denna, såsom ett oberoende och transparent bedömningsverktyg för att hjälpa investeringskommittén att vid användningen av EU-garantin ge prioritet åt transaktioner med högre poängtal och mervärde. EIB bör beräkna poängtal och indikatorerna på förhand och kontrollera projektets resultat när det avslutas.
- (27) För att förbättra bedömningen av projekten bör styrelsen, enligt Efsis strategiska inriktning, fastställa ett lägsta poängtal för varje pelare i resultattavlan.
- (28) Unionens relevanta policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet fastställs i unionens rättsakter och rådets slutsatser, särskilt i bilagan till slutsatserna från den 8 november 2016 och eventuella senare uppdateringar.
- (29) Due diligence-granskning av EIB:s investerings- och finansieringstransaktioner enligt denna förordning bör inbegripa en grundlig kontroll av överensstämmelsen med tillämplig unionslagstiftning och överenskomna internationella standarder och unionsstandarder avseende bekämpning av penningtvätt, kampen mot finansiering av terrorism, skattebedrägeri och skatteflykt. I samband med rapporteringen om Efsi bör EIB tillhandahålla information, land för land, om huruvida Efsis transaktioner är förenliga med EIB:s och EIF:s policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner liksom förteckningen över intermediärer med vilka EIB och EIF samarbetar.
- (30) Det är lämpligt med vissa tekniska förtydliganden i fråga om innehållet i avtalet om Efsis förvaltning och beviljandet av EU-garantin samt de instrument som omfattas av avtalet, inbegripet täckning för valutakursrisker i vissa situationer. Avtalet med EIB om Efsis förvaltning och beviljande av EU-garantin bör anpassas i enlighet med denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1558 av den 22 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 genom fastställande av en resultattavla över indikatorer för tillämpningen av EU-garantin (EUT L 244, 19.9.2015, s. 20).

- (31) Utöver EIAH:s mål att bygga vidare på EIB:s och kommissionens befintliga rådgivningstjänster, bör EIAH förstärkas för att kunna fungera som en gemensam rådgivningsinstans för projektfinansiering inom unionen, och dess verksamhet bör också inrikta sig på att aktivt bidra till målet om sektorsvis och geografisk diversifiering av Efsi och stödja EIB och nationella utvecklingsbanker eller -institutioner i arbetet med att initiera och utveckla transaktioner, särskilt i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner och vid behov genom att hjälpa till att strukturera efterfrågan på stöd från Efsi. EIAH bör sträva efter att ingå åtminstone ett samarbetsavtal med en nationell utvecklingsbank eller -institution per medlemsstat. I medlemsstater där nationella utvecklingsbanker eller -institutioner saknas bör EIAH, om så är lämpligt och på den berörda medlemsstatens begäran, tillhandahålla proaktivt rådgivningsstöd om inrättande av sådana banker eller institutioner. EIAH bör ägna särskild uppmärksamhet åt stöd till förberedelser av projekt som inbegriper två eller fler medlemsstater samt projekt som bidrar till uppnåendet av COP21-målen. Det bör också aktivt bidra till att inrätta investeringsplattformar och ge råd om hur andra former av unionsfinansiering kan kombineras med Efsi. EIAH bör vid behov och med beaktande av befintliga stödsystem säkra en lokal närvaro, i syfte att tillhandahålla konkret, proaktivt och skräddarsytt stöd på plats.
- (32) Den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken grundar sig på en detaljerad analys av medlemsstaternas planer för budgetmässiga, makroekonomiska och strukturella reformer och tillhandahåller landsspecifika rekommendationer. Mot den bakgrunden bör EIB informera kommissionen om de hinder och flaskhalsar för investeringar i medlemsstaterna som EIB har konstaterat och som identifierats i samband med genomförandet av de investeringstransaktioner som omfattas av denna förordning. Kommissionen uppmanas att ta hänsyn till bland annat dessa konstaterade problem i sitt arbete inom ramen för investeringsplanens tredje pelare.
- (33) För att kunna åtgärda marknadsmisslyckanden och brister, stimulera ytterligare adekvata investeringar och främja geografisk och regional balans i de Efsi-stödda transaktionerna, behövs det en integrerad och rationaliserad ansats för målet att främja tillväxt, sysselsättning och investeringar. Kostnaderna för Efsi-finansieringen bör bidra till att uppnå dessa mål.
- (34) För att främja investeringsmålen enligt förordning (EU) 2015/1017 bör blandfinansiering med utnyttjande av befintliga medel uppmuntras, när detta är lämpligt, så att lämpliga förmåner kan erbjudas avseende finansieringsvillkoren, inbegripet kostnaderna, för Efsi-transaktioner.
- (35) I de fall där pressade finansmarknadsförhållanden skulle hindra förverkligandet av ett bärkraftigt projekt eller där det är nödvändigt att underlätta inrättandet av investeringsplattformar eller finansiering av projekt i sektorer eller områden som drabbats av ett betydande marknadsmisslyckande eller en suboptimal investeringssituation, bör EIB och kommissionen genomföra ändringar, särskilt av ersättningen för EU-garantin, i syfte att bidra till att minska den kostnad för att finansiera transaktionen som bärs av mottagaren av EIB:s finansiering genom Efsi, så att genomförandet av projekt underlättas. Liknande insatser bör göras när det är nödvändigt för att säkerställa att Efsi stöder småskaliga projekt. Om utnyttjandet av lokala eller regionala intermediärer möjliggör en minskning av kostnaderna för Efsi-finansiering till småskaliga projekt, bör denna form av utnyttjande också övervägas.
- (36) I linje med behovet av finansiell hållbarhet för Efsi bör insatserna, för att minska finansieringskostnaderna för Efsi-transaktioner under perioder med pressade finansmarknadsförhållanden eller för att underlätta inrättandet av investeringsplattformar eller finansiering av projekt i sektorer eller områden som drabbats av ett betydande marknadsmisslyckande eller suboptimala investeringssituationer, samordnas med andra tillgängliga unionsmedel och finansieringsinstrument som EIB-gruppen använder.
- (37) Förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) 2015/1017 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2015/1017 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.4 b ska ersättas med följande:

”b) gränsöverskridande plattformar, plattformar för flera länder, regionala eller makroregionala plattformar som sammanför partner från flera medlemsstater, regioner eller tredjeländer som har intressen i stora projekt inom ett givet geografiskt område,”

2. Artikel 4.2 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ändras på följande sätt:

i) Led ii ska ersättas med följande:

”ii) Beloppet, om det inte understiger 7 500 000 000 EUR i garantier eller kontanta medel, och villkoren för det finansiella bidrag som EIB ska tillhandahålla genom Efsi.”

ii) Led iv ska ersättas med följande:

”iv) Prissättningen för transaktioner inom ramen för EU-garantin som ska överensstämma med EIB:s prispolitik.”

iii) Följande led ska läggas till:

”v) De förfaranden som bidrar, utan att det påverkar protokoll nr 5 om Europeiska investeringsbankens stadga fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget och EIB:s befogenheter enligt denna, till en minskning av finansieringskostnaderna för en transaktion som bärs av mottagaren av EIB:s finansiering genom Efsi, i synnerhet genom att anpassa ersättningen för EU-garantin, när så behövs, särskilt i situationer där pressade finansmarknadsförhållanden skulle hindra förverkligandet av ett bärkraftigt projekt eller där det är nödvändigt att underlätta inrättandet av investeringsplattformar eller finansieringen av projekt i sektorer eller områden som drabbats av ett betydande marknadsmisslyckande eller en suboptimal investeringsituation, i den utsträckning det inte avsevärt påverkar den nödvändiga finansieringen av inbetalningarna till garantifonden.”

b) Led b iii ska ersättas med följande:

”iii) En bestämmelse om att styrelsen ska fatta beslut i enlighet med förfarandet i artikel 7.3.”

c) Led c i ska ersättas med följande:

”i) I enlighet med artikel 11, närmare regler för tillhandahållandet av EU-garantin, inbegripet dess arrangemang för täckning, dess definierade täckning av portföljer av särskilda typer av instrument och de händelser som kan utlösa anspråk på EU-garantin.”

3. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av denna förordning avses med *additionalitet* stöd från Efsi till transaktioner avsedda att åtgärda marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringsituationer och som inte skulle ha kunnat genomföras utan Efsis stöd under den period som EU-garantifonden kan användas, av EIB, EIF eller enligt unionens befintliga finansieringsinstrument, eller inte skulle ha kunnat genomföras i samma utsträckning. De projekt som stöds av Efsi ska stödja de allmänna mål som fastställs i artikel 9.2, sträva efter att skapa sysselsättning och hållbar utveckling och i normalfallet ha en högre riskprofil än projekt som stöds av EIB:s gängse transaktioner. Överlag ska Efsi-portföljen ha en högre riskprofil än den portfölj med investeringar som stöddes av EIB inom ramen för dess gängse investeringsstrategi innan denna förordning trädde i kraft.

För att bättre åtgärda marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringsituationer och för att underlätta, i synnerhet, användningen av investeringsplattformar för småskaliga projekt och därigenom säkerställa komplementaritet och undvika utträngningseffekter gentemot aktörer på samma marknad, ska EIB:s särskilda verksamheter med Efsi-stöd, som ett prioriterat sätt och i vederbörligen motiverade fall:

a) Ha de drag som kännetecknar efterställda positioner och ta en efterställd position i förhållande till andra investerare.

b) Delta i riskdelningsinstrument.

c) Uppvisa gränsöverskridande element.

d) Exponeras mot specifika risker.

e) Ha andra aspekter som beskrivs närmare i bilaga II avsnitt 3 led d.

Utän att det påverkar tillämpningen av det krav på att uppfylla den definition av additionalitet som anges i det första stycket är följande faktorer starka indikationer på additionalitet:

- Projekt med en risk som motsvarar EIB:s särskilda verksamhet, enligt definitionen i artikel 16 i EIB-stadgan, särskilt om dessa projekt har lands-, sektors- eller regionspecifika risker, framför allt risker i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner, och/eller projekt med risker som är förbundna med innovation, i synnerhet när det gäller tillväxt-, hållbarhets- och produktivitetshöjande obeprövad teknik.
- Projekt som avser fysisk infrastruktur, inbegripet e-infrastruktur, som sammanlänkar två eller flera medlemsstater, eller utvidgning av sådan infrastruktur eller tjänster kopplade till sådan infrastruktur från en medlemsstat till en eller flera andra medlemsstater.”

4. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”I Efsi-avtalet ska det föreskrivas att Efsi ska stödja projekt som åtgärdar marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringsituationer och som”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Det ska inte finnas några begränsningar avseende storleken på projekt som är godtagbara för Efsi-stöd för transaktioner som utförs av EIB eller EIF via finansiella intermediärer. För att säkerställa att stöd från Efsi också täcker småskaliga projekt ska EIB och EIF, vid behov och i den utsträckning det är möjligt, utvidga samarbetet med nationella utvecklingsbanker eller -institutioner och främja de möjligheter som ges, bland annat genom att underlätta inrättandet av investeringsplattformar.”

5. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. Alla institutioner och organ som är involverade i Efsis styrstrukturer ska sträva efter att säkerställa en jämn könsfördelning i Efsis relevanta styrande organ.”

b) I punkt 3 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”3. Styrelsen ska bestå av fem ledamöter: tre som utses av kommissionen, en som utses av EIB och en expert som utses som ledamot utan rösträtt av Europaparlamentet. Den experten får inte begära eller ta emot instruktioner från unionens institutioner, organ eller byråer, från regeringen i någon medlemsstat eller från något annat offentligt eller privat organ och ska agera fullständigt oberoende. Expertens ska utföra sina uppgifter opartiskt och i Efsis intresse.

Styrelsen ska utse en ordförande bland sina ledamöter med rösträtt för en period på tre år som kan förnyas en gång. Styrelsen ska diskutera och ta största möjliga hänsyn till samtliga ledamöters ståndpunkter. Om ledamöterna inte kan enas om en ståndpunkt, ska styrelsen fatta sina beslut med enhällighet bland sina ledamöter med rösträtt. Protokollen från styrelsens möten ska ge en omfattande redogörelse för samtliga ledamöters synpunkter.

De detaljerade protokollen från styrelsens möten ska offentliggöras så snart de har godkänts av styrelsen. Europaparlamentet ska omedelbart underrättas om detta offentliggörande.”

c) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den verkställande direktören ska bistås av en biträdande verkställande direktör. Den verkställande direktören och den biträdande verkställande direktören ska delta vid styrelsens möten som observatörer. Den verkställande direktören ska varje kvartal rapportera om Efsis verksamhet till styrelsen.”

d) I punkt 8 ska tredje stycket ändras på följande sätt:

i) Led e ska ersättas med följande:

”e) Klimatåtgärder, miljöskydd och miljöstyrning.”

ii) Följande led ska läggas till:

”l) Hållbart jordbruk, skogsbruk, fiske, vattenbruk och andra delar av bioekonomin i stort.”

e) I punkt 10 ska andra meningen ersättas med följande:

”Varje medlem i investeringskommittén ska utan dröjsmål meddela styrelsen, den verkställande direktören och den vice verkställande direktören alla uppgifter som de behöver för att fortlöpande kontrollera att inga intressekonflikter förekommer.”

f) I punkt 11 ska följande mening läggas till:

”Den verkställande direktören ska ansvara för att informera styrelsen om varje överträdelse som kommer till hans eller hennes kännedom och ansvara för att föreslå och följa upp lämpliga åtgärder. Den verkställande direktören ska utöva sin aktsamhetsplikt när det gäller potentiella intressekonflikter för varje ledamot av investeringskommittén.”

g) Punkt 12 ska ändras på följande sätt:

i) I andra stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Beslut om godkännande av användningen av EU-garantin ska offentliggöras och vara tillgängliga, och ska omfatta en motivering av beslutet, med särskilt fokus på efterlevnad av additionalitetskriteriet. De ska också hänvisa till den övergripande bedömning som härrör från den resultattavla med indikatorer som avses i punkt 14. Offentliggörandet får inte innehålla kommersiellt känslig information. Investeringskommittén ska fatta sitt beslut med stöd av den dokumentation som tillhandahålls av EIB.

Resultattavlan, som är ett verktyg för att hjälpa investeringskommittén att vid användningen av EU-garantin ge prioritet åt transaktioner med högre poängtal och mervärde, ska vara offentligt tillgänglig efter undertecknandet av ett projekt. Offentliggörandet får inte innehålla kommersiellt känslig information.

Kommersiellt känsliga delar av investeringskommitténs beslut ska överlämnas av EIB till Europaparlamentet på begäran och enligt strikta sekretesskrav.”

ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

”EIB ska två gånger om året till Europaparlamentet, rådet och kommissionen överlämna en förteckning över alla beslut som investeringskommittén fattat samt resultattavlorna för alla dessa beslut. Detta överlämnande ska ske med förbehåll för strikta sekretesskrav.”

h) Punkt 14 ska ersättas med följande:

”14. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23.1–23.3 och 23.5 i syfte att ändra denna förordning genom att fastställa en resultattavla över indikatorer som ska användas av investeringskommittén för att säkerställa en oberoende och öppen bedömning av den eventuella och faktiska användningen av EU-garantin. Sådana delegerade akter ska utarbetas inom ramen för en nära dialog med EIB.

Styrelsen ska, som en del av Efsis strategiska inriktning, fastställa ett lägsta poängtal för varje pelare i resultattavlan så att bedömningen av projekten kan förbättras.

Styrelsen kan, på begäran av EIB, tillåta investeringskommittén att granska ett projekt vars poäng i någon av pelarna är lägre än det lägsta poängtalet, om den övergripande bedömning som ingår i resultattavlan visar att den transaktion som rör det projektet antingen skulle åtgärda ett betydande marknadsmisslyckande eller medföra en hög grad av additionalitet.”

6. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”2. EU-garantin ska beviljas för de finansierings- och investeringstransaktioner som genomförs av EIB och som godkänts av investeringskommittén eller för finansiering eller garantier till EIF i syfte att genomföra EIB:s finansierings- och investeringstransaktioner i enlighet med artikel 11.3.

EIB ska när så är lämpligt delegera ansvaret för bedömning, urval och övervakning av småskaliga delprojekt till finansiella intermediärer eller godkända godtagbara instrument, särskilt investeringsplattformar och nationella utvecklingsbanker eller -institutioner, som ett sätt att öka och underlätta tillgången till finansiering för småskaliga projekt. Utan hinder av punkt 5, tredje stycket i den här artikeln får investeringskommittén inte bibehålla rätten att godkänna användningen av EU-garantin för delprojekt som delegerats till finansiella intermediärer eller godkända godtagbara instrument om Efsis bidrag till sådana delprojekt ligger under 3 000 000 EUR. Styrelsen ska vid behov ge vägledning om det förfarande genom vilket investeringskommittén ska besluta om användningen av EU-garantin för delprojekt för vilka Efsis bidrag är lika med eller högre än 3 000 000 EUR.

De berörda transaktionerna ska vara förenliga med unionens politik och stödja något av följande allmänna mål:"

ii) I led c ska följande led läggas till:

"iv) järnvägsinfrastruktur, andra järnvägsprojekt och kusthamnar."

iii) I led e ska följande led införas:

"ia) blockkedjeteknik,

ib) sakernas internet,

ic) infrastruktur för cybersäkerhet och nätverksskydd,"

iv) Led g ska ändras på följande sätt:

— Led ii ska ersättas med följande:

"ii) den kulturella och den kreativa sektorn, där sektorsspecifika finansiella mekanismer ska godkännas i samverkan med programmet Kreativa Europa som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 (*) och den kulturella och den kreativa sektorns lånegaranti som inrättades enligt den förordningen i syfte att tillhandahålla ändamålsenliga lån till den sektorn,

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 221)."

— Led v ska ersättas med följande:

"v) social infrastruktur, sociala tjänster, social och solidarisk ekonomi,"

v) Följande led ska läggas till:

"h) Hållbart jordbruk, skogsbruk, fiske, vattenbruk och andra delar av bioekonomin i stort.

i) Inom ramen för denna förordnings krav, för mindre utvecklade regioner och övergångsregioner som förtecknas i bilagorna I och II i kommissionens genomförandebeslut 2014/99/EU (*), övriga industrier och tjänster som är berättigade till stöd från EIB.

(*) Kommissionens genomförandebeslut 2014/99/EU av den 18 februari 2014 om fastställande av en förteckning över regioner som har rätt till bidrag från Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden samt över medlemsstater som har rätt till bidrag från Sammanhållningsfonden under perioden 2014–2020 (EUT L 50, 20.2.2014, s. 22)."

vi) Följande stycke ska läggas till:

"Samtidigt som Efsis efterfrågestyrda karaktär ska erkännas, ska EIB ha som mål att minst 40 % av Efsis finansiering inom delen för infrastruktur- och innovationstjänsterna stöder delar av projekt som bidrar till klimatåtgärder, i enlighet med åtaganden som gjorts vid 21:a partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (COP21). Efsis finansiering för små och medelstora företag samt små börsnoterade företag får inte inkluderas i beräkningen. EIB ska använda sina internationellt överenskomna metoder för att identifiera dessa delar av eller kostnadsandelar för klimatåtgärdsprojekt. Styrelsen ska vid behov tillhandahålla detaljerad vägledning i detta syfte."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den inledande investeringsperiod under vilken EU-garantin kan beviljas för att stödja finansierings- och investeringstransaktioner som omfattas av denna förordning ska pågå fram till

a) den 31 december 2020 för EIB-transaktioner för vilka ett kontrakt mellan EIB och mottagaren eller den finansiella intermediären har undertecknats senast den 31 december 2022,

b) den 31 december 2020 för EIF-transaktioner för vilka ett kontrakt mellan EIF och den finansiella intermediären har undertecknats senast den 31 december 2022.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. EIB ska vid behov och i så stor utsträckning som möjligt samarbeta med nationella utvecklingsbanker eller -institutioner och investeringsplattformar.”

d) I punkt 5 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Investeringskommittén kan besluta att bibehålla rätten att godkänna nya projekt som presenterats av finansiella intermediärer inom ramen för godkända godtagbara instrument.”

7. I artikel 10.2 ska led a ersättas med följande:

”a) Av EIB tillhandahållna lån, garantier, motgarantier, kapitalmarknadsinstrument och andra former av finansierings- eller kreditförstärkningsinstrument, inbegripet efterställda skulder, investeringar i aktiekapital eller i kapital likställt med eget kapital, inbegripet till förmån för nationella utvecklingsbanker eller -institutioner, investeringsplattformar eller -fonder.”

8. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. EU-garantin får oavsett tidpunkt inte överskrida 26 000 000 000 EUR, varav en del får anslås till EIB:s finansiering eller garantier till EIF i enlighet med punkt 3. De sammanlagda nettobetalingarna från unionens allmänna budget inom ramen för EU-garantin får inte överstiga 26 000 000 000 EUR och inte överstiga 16 000 000 000 EUR före den 6 juli 2018.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om EIB tillhandahåller finansiering eller garantier till EIF för att genomföra EIB:s finansierings- och investeringstransaktioner ska EU-garantin tillhandahålla en heltäckande garanti vid sådan finansiering eller garantier upp till ett första tak på 6 500 000 000 EUR, förutsatt att ett belopp för finansiering eller garantier på minst 4 000 000 000 EUR gradvis tillhandahålls av EIB utan täckning av EU-garantin. Utan att tillämpningen av punkt 1 påverkas får taket på 6 500 000 000 EUR om så är lämpligt justeras av styrelsen upp till högst 9 000 000 000 EUR, utan någon skyldighet för EIB att justera beloppen över 4 000 000 000 EUR.”

c) I punkt 6 ska leden a och b ersättas med följande:

”a) för skuldinstrument som avses i artikel 10.2 a:

i) Kapital och all ränta samt belopp som EIB inte har mottagit, men som förfallit till betalning i enlighet med villkoren för finansieringstransaktionerna fram till det läge när fallissemang inträffar, för efterställda skulder ska anstånd, minskning eller forcerad exit anses liktydiga med fallissemang,

ii) förluster från fluktuationer i andra valutor än euro på marknader där möjligheten för långsiktig säkring är begränsad,

b) för investeringar i aktiekapital eller i kapital likställt med eget kapital som avses i artikel 10.2 a, de investerade belopp och därmed sammanhängande finansieringskostnad och förluster från fluktuationer i andra valutor än euro,”

9. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Den finansiering av garantifonden som avses i punkt 2 ska användas för att uppnå en lämplig nivå (nedan kallat *målbeloppet*) som avspeglar EU:s totala garantiförpliktelser. Målbeloppet ska fastställas till 35 % av de totala EU-garantiförpliktelserna."

b) Punkterna 7–10 ska ersättas med följande:

"7. Från och med den 1 juli 2018 ska kommissionen, om nivån i garantifonden till följd av anspråk på EU-garantin sjunker under 50 % av målbeloppet eller om den kan sjunka under den nivån inom ett år enligt en riskbedömning från kommissionen, överlämna en rapport om exceptionella åtgärder som kan krävas.

8. Efter att ett anspråk gjorts på EU-garantin ska den finansiering av garantifonden som avses i punkt 2 b och d i den här artikeln utöver målbeloppet användas, inom de gränser som anges i den investeringsperiod som föreskrivs i artikel 9, för att återställa EU-garantin till dess fulla belopp.

9. Den finansiering av garantifonden som avses i punkt 2 c ska användas för att återställa EU-garantin till dess fulla belopp.

10. Om EU-garantin till fullo skulle återställas till ett belopp på 26 000 000 000 EUR, ska eventuella belopp i garantifonden utöver målbeloppet betalas till unionens allmänna budget som interna inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för eventuella budgetposter som kan ha utnyttjats som en källa till omfördelning till garantifonden."

10. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

"Detta stöd ska inbegripa tillhandahållandet av riktat stöd när det gäller användning av tekniskt bistånd till projektstrukturering, användning av innovativa finansieringsinstrument, användning av offentlig-privata partnerskap och, när så är lämpligt, rådgivning om relevanta frågor som rör unionsrätten med beaktande av särdragen och behoven hos medlemsstater med mindre utvecklade finansmarknader samt situationen i olika sektorer."

ii) I andra stycket ska följande mening läggas till:

"Det ska också stödja förberedelser av klimatåtgärder och projekt för den cirkulära ekonomin eller delar därav, särskilt i samband med COP21, förberedelse av projekt i den digitala sektorn liksom förberedelse av projekt som avses i artikel 5.1 tredje stycket andra strecksatsen."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

"c) Funktion som en hävstång för lokala kunskaper för att underlätta stöd från Efsi i hela unionen och där så är möjligt aktivt bidra till målet om Efsis sektoriella och geografiska diversifiering enligt avsnitt 8 i bilaga II genom att bistå EIB och nationella utvecklingsbanker eller -institutioner med att initiera och utveckla transaktioner, särskilt i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner och där så krävs genom att bidra till att strukturera efterfrågan på Efsi-stöd."

ii) Led e ska ersättas med följande:

"e) Proaktivt rådgivningsstöd med en lokal närvaro där så krävs, till inrättandet av investeringsplattformar, i synnerhet gränsöverskridande och makroregionala investeringsplattformar som flera medlemsstater och/eller regioner deltar i."

iii) Följande led ska läggas till:

"f) Utnyttjande av möjligheterna att locka till sig och finansiera småskaliga projekt, inbegripet genom investeringsplattformar.

g) Rådgivning om hur andra källor till unionsfinansiering (till exempel de europeiska struktur- och investeringsfonderna, Horisont 2020 och Fonden för ett sammanlänkat Europa som inrättats genom förordning (EU) nr 1316/2013 kan kombineras med Efsi i syfte att lösa praktiska problem i samband med användning av sådana kombinerade finansieringskällor.

h) Proaktivt stöd för att främja och uppmuntra de transaktioner som avses i artikel 8 första stycket led b.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. För att uppnå det mål som avses i punkt 1 och för att underlätta rådgivningsstöd på lokal nivå ska EIAH sträva efter att utnyttja sakkunskapen hos EIB, kommissionen, nationella utvecklingsbanker eller -institutioner och förvaltningsmyndigheterna för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.”

d) Följande punkt ska införas:

”5a. EIB ska föreslå initiativtagare till projekt som ansöker om finansiering från EIB, särskilt småskaliga projekt, att de hänvisar sina projekt till EIAH för att vid behov förbättra utarbetandet av projekten och/eller för att kunna få en bedömning av möjligheten att sammanföra projekt genom investeringsplattformar. EIB ska också informera initiativtagare till projekt som har nekats EIB-finansiering, eller som har ett finansieringsunderskott trots möjlig EIB-finansiering, om möjligheten att lägga upp projekten på portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå.”

e) I punkt 6 ska andra meningen ersättas med följande:

”Samarbetet mellan å ena sidan EIAH, och å andra sidan en nationell utvecklingsbank eller institution, ett internationellt finansiellt institut eller en institution eller förvaltningsmyndighet, inbegripet de som agerar som nationell rådgivare, med lämplig sakkunskap för EIAH:s syften, får ha formen av avtalsmässigt partnerskap. EIAH ska sträva efter att ingå åtminstone ett samarbetsavtal med en nationell utvecklingsbank eller -institution per medlemsstat. I medlemsstater där nationella utvecklingsbanker eller -institutioner saknas ska EIAH, om så är lämpligt och på den berörda medlemsstatens begäran, tillhandahålla proaktivt rådgivningsstöd om inrättande av sådana banker eller institutioner.”

f) Följande punkt ska införas:

”6a. I syfte att utveckla en stor geografisk täckning för rådgivningstjänsterna inom unionen och för att framgångsrikt utnyttja lokala kunskaper om Efsi, ska EIAH vid behov och med beaktande av befintliga stödsystem inrätta en lokal närvaro, i syfte att tillhandahålla konkret, proaktivt och skräddarsytt stöd på plats. Sådant ska särskilt inrättas i medlemsstater eller regioner med svårigheter att utveckla projekt inom ramen för Efsi. EIAH ska bidra till kunskapsöverföring till regional och lokal nivå i syfte att bygga upp regional och lokal kapacitet och expertis.”

g) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Ett årligt referensbelopp på 20 000 000 EUR ska ställas till förfogande ur unionens allmänna budget för att täcka kostnaderna för EIAH:s transaktioner under tiden fram till och med den 31 december 2020 för de tjänster som avses i punkt 2 i den mån dessa kostnader inte täcks av det återstående beloppet från de avgifter som avses i punkt 4.”

11. Artikel 16.1 ska ersättas med följande:

”1. EIB ska, vid behov i samarbete med EIF, var sjätte månad överlämna en rapport till kommissionen om EIB:s finansierings- och investeringstransaktioner som omfattas av denna förordning. Rapporten ska inbegripa en bedömning av överensstämmelsen med kraven för användningen av EU-garantin och de centrala resultatindikatorer som avses i artikel 4.2 f iv. Rapporten ska också innehålla statistiska, ekonomiska uppgifter och redovisningsuppgifter om var och en av EIB:s finansierings- och investeringstransaktioner på en ackumulerad basis. Rapporten ska också en gång om året omfatta information om de hinder för investeringar som EIB mött i samband med de investeringstransaktioner som omfattas av denna förordning.”

12. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. På Europaparlamentets eller rådets begäran ska styrelseordföranden och den verkställande direktören rapportera om Efsis resultat till den begärande institutionen, bland annat genom att när Europaparlamentet gör en sådan begäran delta i en utfrågning inför Europaparlamentet. På begäran av Europaparlamentet eller rådet ska den verkställande direktören dessutom rapportera om investeringskommitténs arbete till den begärande institutionen."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Styrelsens ordförande och den verkställande direktören ska svara muntligt eller skriftligt på frågor som Europaparlamentet eller rådet riktar till Efsi, åtminstone inom fem veckor från mottagandet av en fråga. Den verkställande direktören ska dessutom muntligt eller skriftligt svara på Europaparlamentets eller rådets frågor om investeringskommitténs arbete."

13. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Kommissionen ska både före ingivandet av alla nya förslag inom ramen för den fleråriga budgetram som påbörjas 2021 och i slutet av investeringsperioden överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en oberoende utvärdering av tillämpningen av denna förordning, vilken ska inbegripa

a) en utvärdering av Efsis funktion, användningen av EU-garantin samt EIAH:s funktion,

b) en utvärdering av huruvida Efsi är en bra användning av resurserna i unionens allmänna budget, mobiliserar en tillräcklig nivå av privat kapital och attraherar privata investeringar,

c) en utvärdering av huruvida bibehållandet av en särskild ordning som stöder investeringar är motiverat ur ett makroekonomiskt perspektiv,

d) en utvärdering i slutet av investeringsperioden av tillämpningen av det förfarande som avses i artikel 4.2 a v."

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Med vederbörligt beaktande av den första rapport med en oberoende utvärdering som avses i punkt 6, ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag tillsammans med lämplig finansiering inom ramen för den fleråriga budgetram som påbörjas 2021."

c) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. De rapporter som avses i punkt 6 i den här artikeln ska innehålla en utvärdering av användningen av den resultattavla som avses i artikel 7.14 och bilaga II, särskilt när det gäller prövningen av lämpligheten av de olika pelarna och deras respektive roller i bedömningen. Rapporten ska, om det är lämpligt och vederbörligen motiverat av dess slutsatser, åtföljas av ett förslag om en översyn av den delegerade akt som avses i artikel 7.14."

14. I artikel 19 ska följande stycke läggas till:

"EIB och EIF ska informera eller ålägga finansiella intermediärer att informera de slutgiltiga mottagarna, inbegripet små och medelstora företag, om att Efsi-stöd finns, genom att göra denna information synlig, framför allt för små och medelstora företag, i relevanta avtal om beviljande av Efsi-stöd, så att allmänhetens medvetenhet ökar och synligheten förbättras."

15. Artikel 20.2 ska ersättas med följande:

"2. Vid tillämpning av punkt 1 i den här artikeln ska revisionsrätten, på begäran och i enlighet med artikel 287.3 i EUF-fördraget, beviljas fullständigt tillträde till alla handlingar eller information den behöver för att kunna fullgöra sin uppgift."

16. Artikel 22.1 ska ersättas med följande:

”1. Inom ramen för sina finansierings- och investeringstransaktioner som omfattas av denna förordning ska EIB och EIF efterleva tillämplig unionslagstiftning och överenskomna internationella standarder och unionsstandarder, och får därför inte stödja projekt enligt denna förordning som bidrar till penningtvätt, finansiering av terrorism, skatteflykt, skattebedrägeri eller skatteundandragande.

EIB och EIF får inte heller ingå nya eller förnyade transaktioner med enheter som är registrerade eller etablerade i jurisdiktioner som förtecknas inom ramen för unionens relevanta policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, eller som har identifierats som högriskredjeländer enligt artikel 9.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 (*), eller som i praktiken inte efterlever unionens eller internationellt överenskomna skattenormer för transparens och utbyte av information.

EIB och EIF ska när de ingår avtal med finansiella intermediärer införliva kraven i denna artikel i de relevanta avtalen och kräva att de finansiella intermediärerna rapporterar om efterlevnaden av dem.

EIB och EIF ska se över sin policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner senast efter antagandet av unionsförteckningen över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet.

EIB och EIF ska därefter varje år lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av sin policy för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner när det gäller Efsis finansierings- och investeringstransaktioner, tillsammans med landsspecifik information och en förteckning över de intermediärer med vilka de samarbetar.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

17. I artikel 23.2 ska första och andra meningen i det första stycket ersättas med följande:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 7.13 och 7.14 ska ges till kommissionen för en period av fem år, från och med den 4 juli 2015. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av den femårsperioden.”

18. Bilaga II ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Förordning (EU) nr 1316/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 5 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Finansieringsramen för genomförandet av FSE för perioden 2014–2020 fastställs till 30 192 259 000 EUR i löpande priser. Detta belopp ska fördelas enligt följande:

- a) Transportsektorn: 24 050 582 000 EUR, varav 11 305 500 000 EUR ska överföras från Sammanhållningsfonden för användning i enlighet med den här förordningen uteslutande i de medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden.
- b) Telekommunikationssektorn: 1 066 602 000 EUR.
- c) Energisektorn: 5 075 075 000 EUR.

Dessa belopp ska inte påverka tillämpningen av den flexibilitetsmekanism som föreskrivs i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 (*).

(*) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).”

2. I artikel 14 ska följande punkter läggas till:

”5. Genom undantag från artikel 140.6 andra och tredje styckena i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska inkomster och återbetalningar från finansieringsinstrument som har inrättats i enlighet med den här förordningen och från de finansieringsinstrument som har inrättats i enlighet med förordning (EG) nr 680/2007 som har slagits ihop med finansieringsinstrument som har inrättats enligt den här förordningen i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, upp till högst 125 000 000 EUR, utgöra interna inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 21.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för Europeiska fonden för strategiska investeringar som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 (*).

6. Genom undantag från artikel 140.6 andra och tredje styckena i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska inkomster och återbetalningar från Europeiska 2020-fonden för energi, klimatförändringar och infrastruktur (nedan kallad *Margueritefonden*), som inrättades i enlighet med förordning (EG) nr 680/2007, upp till högst 25 000 000 EUR, utgöra interna inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 21.4 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för Europeiska fonden för strategiska investeringar som inrättades genom förordning (EU) 2015/1017.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1).”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 13 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

BILAGA

Bilaga II till förordning (EU) 2015/1017 ska ändras på följande sätt:

1. Avsnitt 2 ska ändras på följande sätt:

a) I led b ska följande stycken läggas till:

”Efsi-stöd till motorvägar ska endast användas till privata och/eller offentliga investeringar som avser

- transport i sammanhållningsländer, mindre utvecklade regioner eller gränsöverskridande transportprojekt,
- uppgradering, underhåll eller förbättring av trafiksäkerheten, utveckling av utrustning för intelligenta transportsystem (ITS) eller garantier för integriteten och standarden i de befintliga motorvägarna i det transeuropeiska transportnätet, särskilt säkra parkeringsplatser, stationer för alternativa, rena bränslen och laddningssystem för elfordon,
- bidrag till fullbordandet av det transeuropeiska transportnätet senast 2030.

Efsi-stöd ska uttryckligen vara möjligt även för underhåll och uppgradering av befintlig transportinfrastruktur.”

b) I led c ska den andra meningen ersättas med följande:

”I detta sammanhang förväntas EIB tillhandahålla finansiering inom ramen för Efsi i syfte att uppnå ett mål på totalt minst 500 000 000 000 EUR i offentliga eller privata investeringar, inbegripet finansiering som mobiliseras från EIF inom ramen för de Efsi-transaktioner som rör de instrument som avses i artikel 10.2 b, nationella utvecklingsbanker eller -institutioner och ökad tillgång till finansiering för enheter som har upp till 3 000 anställda.”

2. I avsnitt 3 ska följande led läggas till:

”d) Närvaron av ett eller flera av följande inslag skulle vanligen medföra att en transaktion klassificeras som EIB:s särskilda verksamheter:

- Lån som är efterställda i förhållande till andra långgivare, inbegripet nationella utvecklingsbanker eller -institutioner och privata långgivare.
- Deltagande i riskdelningsinstrument där den intagna positionen exponerar EIB för höga risknivåer.
- Exponering mot specifika risker, till exempel lands-, sektors- eller regionspecifika risker, framför allt risker i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner, och/eller risker som är förbundna med innovation, i synnerhet när det gäller tillväxt-, hållbarhets- och produktivitetshöjande obeprövad teknik.
- Särdrag för kapital likställt med eget kapital, till exempel resultatbaserade betalningar.
- Andra identifierbara aspekter som medför högre riskexponering i enlighet med EIB:s riktlinjer för risktagande, exempelvis motpartsrisk, begränsad säkerhet och möjlighet att endast använda projektets resurser för återbetalning.”

3. I avsnitt 5 ska följande mening läggas till:

”Resultattavlan ska offentliggöras så snart en transaktion som omfattas av EU-garantin har undertecknats, med undantag för kommersiellt känslig information.”

4. Avsnitt 6 ska ändras på följande sätt:

a) Led b ska ändras på följande sätt:

i) I första strecksatsen ska den första och den andra meningen ersättas med följande:

”För lånetransaktioner ska EIB eller EIF utföra sin standardiserade riskbedömning, som omfattar en beräkning av sannolikheten för fallissemang och återvinningsgraden. På grundval av dessa parametrar ska EIB eller EIF kvantifiera risken för varje transaktion.”

ii) I andra strecksatsen ska den första meningen ersättas med följande:

”Varje lånetransaktion ska tilldelas en riskklassificering (transaktionens kreditvärdering) i enlighet med EIB:s eller EIF:s system för kreditvärdering.”

iii) I tredje strecksatsen ska den första meningen ersättas med följande:

”Projektet ska vara ekonomiskt och tekniskt bärkraftiga och EIB:s finansiering ska struktureras i linje med sund bankpraxis och uppfylla de principer för högnivåriskhantering som EIB eller EIF har fastställt i sina interna riktlinjer.”

iv) Fjärde strecksatsen ska ersättas med följande:

”Låneprodukter ska prissättas i linje med artikel 4.2 a iv.”

b) Led c ska ändras på följande sätt:

i) I första strecksatsen ska andra meningen ersättas med följande:

”Fastställandet av huruvida en transaktion medför risker för kapital likställt med eget kapital eller inte, oavsett dess rättsliga form och nomenklatura, ska baseras på EIB:s eller EIF:s standardiserade bedömning.”

ii) I andra strecksatsen ska den första meningen ersättas med följande:

”EIB:s transaktioner med kapital likställt med eget kapital ska utföras i enlighet med EIB:s eller EIF:s interna regler och förfaranden.”

iii) Tredje strecksatsen ska ersättas med följande:

”Investeringar i kapital likställt med eget kapital ska prissättas i linje med artikel 4.2 a iv.”

5. I avsnitt 7 led c ska ordet ”inledande” utgå.

6. Avsnitt 8 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket andra meningen ska ordet ”inledande” utgå.

b) I led a första stycket första meningen ska ordet ”inledande” utgå.

c) I led b första meningen ska ordet ”inledande” utgå.

Kommissionens uttalande om ökningen på 225 miljoner euro till Fonden för ett sammanlänkat Europa

Till följd av Europaparlamentets och rådets överenskommelse om finansieringen av Efsi 2.0 kommer ett belopp på 275 miljoner euro att omfördelas från Fonden för ett sammanlänkat Europas finansiella instrument, vilket innebär en minskning med 225 miljoner euro jämfört med kommissionens förslag.

Kommissionen bekräftar att budgetplaneringen kommer att ändras för att återspegla motsvarande ökning med 225 miljoner euro till Fonden för ett sammanlänkat Europa.

Inom ramen för det årliga budgetförfarandet för 2019–2020 kommer kommissionen att lägga fram lämpliga förslag för att säkerställa en optimal fördelning av detta belopp inom Fonden för ett sammanlänkat Europa.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/2397

av den 12 december 2017

om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 91/672/EEG och 96/50/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 91/672/EEG ⁽³⁾ och 96/50/EG ⁽⁴⁾ var de första stegen i riktning mot en harmonisering och ett erkännande av yrkeskvalifikationer för besättningsmedlemmar inom inlandssjöfarten.
- (2) Kraven för besättningsmedlemmar vid trafik på Rhen omfattas inte av direktiven 91/672/EEG och 96/50/EG och fastställs av Centrala kommissionen för sjöfarten på Rhen (CCNR), enligt förordningen om sjöpersonal på Rhen.
- (3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG ⁽⁵⁾ är tillämpligt på andra yrken som utövas på inre vattenvägar än befälhavare. Det ömsesidiga erkännandet av examens- och utbildningsbevis enligt direktiv 2005/36/EG är dock inte helt anpassat för att hantera de regelbundna och frekventa gränsöverskridande verksamheter inom yrken som utövas på inre vattenvägar som särskilt förekommer på inre vattenvägar som är förbundna med en annan medlemsstats inre vattenvägar.
- (4) Enligt en studie som kommissionen genomförde 2014 utgör begränsningen av tillämpningsområdet för direktiven 91/672/EEG och 96/50/EG till båtförare (nedan kallade *befälhavare*) och bristen på automatiskt erkännande för trafik på floden Rhen av båtförarbevis som utfärdats i enlighet med dessa direktiv hinder för rörligheten för besättningsmedlemmar inom inlandssjöfarten.
- (5) För att underlätta rörligheten och för att säkerställa navigationssäkerheten och skyddet av människoliv och miljön är det viktigt att medlemmar av däckspersonalen, och i synnerhet personer med ansvarsuppgifter i nödsituationer på passagerarfartyg och personer som arbetar med tankning av fartyg som drivs med kondenserad naturgas, innehar bevis som styrker deras kvalifikationer. För att möjliggöra effektiv kontroll av efterlevnaden, bör de medföra detta bevis vid tjänstgöringen. Dessa överväganden gäller också ungdomar, för vilka det är viktigt att deras säkerhet och hälsa i arbetet skyddas i enlighet med rådets direktiv 94/33/EG ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT C 389, 21.10.2016, s. 93.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 november 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 4 december 2017.

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/672/EEG av den 16 december 1991 om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar (EGT L 373, 31.12.1991, s. 29).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar (EGT L 235, 17.9.1996, s. 31).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 94/33/EG av den 22 juni 1994 om skydd av minderåriga i arbetslivet (EGT L 216, 20.8.1994, s. 12).

- (6) Navigering för idrotts- eller fritidsändamål, drift av färjor utan självständig framdrivning och försvarsmaktens eller räddningstjänstens navigering är verksamheter som inte kräver samma kvalifikationer som yrkesmässig trafik för gods- och persontransport. Därför bör personer som bedriver sådana verksamheter inte omfattas av detta direktiv.
- (7) Befälhavare som framför farkoster under omständigheter som utgör en särskild säkerhetsrisk bör inneha särskilda tillstånd, i synnerhet för att framföra stora konvojer, för att framföra farkoster som drivs med kondenserad naturgas, eller för att framföra farkoster vid nedsatt sikt, på inre vattenvägar med havskaraktär eller på inre vattenvägar med särskilda navigationsrisker. För att erhålla sådana tillstånd bör befälhavare åläggas att intyga särskilda ytterligare behörigheter.
- (8) För att säkerställa navigationssäkerhet bör medlemsstaterna utifrån harmoniserade kriterier fastställa vilka inre vattenvägar som har havskaraktär. Behörighetskrav för att framföra farkoster på dessa vattenvägar bör fastställas på unionsnivå. Utan att i onödan begränsa rörligheten för befälhavare bör medlemsstaterna, när så krävs för att säkerställa navigationssäkerheten, och om så är lämpligt i samarbete med den berörda europeiska flodkommisionen, även ha möjlighet att i enlighet med harmoniserade kriterier och förfaranden enligt detta direktiv fastställa vilka vattenvägar som medför särskilda navigationsrisker. I dessa fall bör motsvarande behörighetskrav fastställas på nationell nivå.
- (9) I syfte att bidra till rörligheten för personer som arbetar med farkostdrift inom unionen och med tanke på att alla kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas i enlighet med detta direktiv bör uppfylla erforderliga miniminormer i enlighet med harmoniserade kriterier, bör medlemsstaterna erkänna de yrkeskvalifikationer för vilka bevis utfärdats i enlighet med detta direktiv. Följaktligen bör innehavare av sådana yrkeskvalifikationer kunna utöva sitt yrke på samtliga inre vattenvägar i unionen.
- (10) Mot bakgrund av bristen på gränsöverskridande verksamheter på vissa nationella inre vattenvägar och för att minska kostnaderna bör medlemsstaterna ha möjlighet att inte göra innehav av unionsbevis för kvalifikationer tvingande på nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med någon farbar inre vattenväg i en annan medlemsstat. Unionsbevis bör dock ge tillträde till sjöfartsverksamhet på dessa icke förbundna inre vattenvägar.
- (11) Direktiv 2005/36/EG ska även fortsättningsvis tillämpas på medlemmar av däckspersonal som är undantagna från skyldigheten att inneha ett unionsbevis för kvalifikationer utfärdat i enlighet med det här direktivet, samt på kvalifikationer för inre vattenvägar som inte omfattas av det här direktivet.
- (12) Medlemsstater som beviljar undantag från skyldigheten att medföra ett unionsbevis för kvalifikationer bör erkänna unionsbevis för kvalifikationer för personer som verkar på sådana nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med det farbara vattenvägnätet i en annan medlemsstat där undantaget tillämpas. Dessa medlemsstater bör även säkerställa, med avseende på dessa inre vattenvägar, att uppgifterna om tjänstgöringstid till sjöss och genomförda resor valideras i tjänstgöringsjournalen för personer som innehar ett unionsbevis för kvalifikationer, om besättningsmedlemmen begär detta. Dessutom bör dessa medlemsstater vidta och tillämpa lämpliga åtgärder och sanktioner för att förhindra bedrägerier och andra olagliga metoder i samband med unionsbevis för kvalifikationer och tjänstgöringsjournaler för dessa icke förbundna inre vattenvägar.
- (13) Medlemsstater som tillämpar undantag från skyldigheten att medföra ett unionsbevis för kvalifikationer bör ha möjlighet att tillfälligt dra in unionsbevis för kvalifikationer för personer som verkar på sådana nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med det farbara vattenvägnätet i en annan medlemsstat där undantaget tillämpas.
- (14) En medlemsstat i vilken ingen av de inre vattenvägarna är förbunden med det farbara vattenvägnätet i en annan medlemsstat och som beslutar att inte utfärda unionsbevis för kvalifikationer i enlighet med detta direktiv skulle omfattas av en oproportionell och onödigt skyldighet om den var tvungen att införliva och genomföra alla bestämmelser i detta direktiv. En sådan medlemsstat bör därför undantas från skyldigheten att införliva och genomföra bestämmelserna om kvalifikationsbevis så länge den beslutar att inte utfärda unionsbevis för kvalifikationer. En sådan medlemsstat bör ändå vara skyldig att erkänna unionsbeviset för kvalifikationer på sitt territorium för att främja arbetskraftens rörlighet inom unionen, minska den administrativa börda som arbetskraftens rörlighet för med sig och göra yrket attraktivare.

- (15) I ett antal medlemsstater är inlandssjöfart en sällan förekommande verksamhet som bara gagnar lokala eller säsongsbundna intressen i vattenvägar som saknar förbindelse med andra medlemsstater. Även om principen om erkännande av yrkesbevis enligt detta direktiv bör respekteras även i dessa medlemsstater bör den administrativa bördan vara proportionell. Genomförandeverktyg såsom databaser och register skulle ge upphov till en betydande administrativ börda utan någon verklig nytta, eftersom informationsflödet mellan medlemsstaterna också kan uppnås genom andra former av samarbete. Det är därför motiverat att tillåta de berörda medlemsstaterna att införliva endast de minimibestämmelser som krävs för erkännande av yrkesbevis som har utfärdats i enlighet med detta direktiv.
- (16) I vissa medlemsstater är sjöfart på inre vattenvägar inte tekniskt möjlig. Att kräva att dessa medlemsstater införlivar detta direktiv skulle därför vara en oproportionell administrativ börda för dem.
- (17) Det är viktigt att sektorn för inlandssjöfart kan tillhandahålla program som är inriktade både på att behålla personer över 50 års ålder och på att förbättra ungdomars färdigheter och anställbarhet.
- (18) Kommissionen bör säkerställa lika villkor för alla besättningsmedlemmar som utövar sitt yrke enbart och regelbundet i unionen och bör sätta stopp för nedåtgående spiraler för lönesättning och för diskriminering på grund av nationalitet, bosättningsort eller flaggstat.
- (19) Mot bakgrund av det etablerade samarbetet mellan unionen och CCNR sedan 2003, som har lett till inrättandet av Europeiska kommittén för utarbetande av standarder för inlandssjöfarten (Cesni), under överinseende av CCNR, och för att förenkla rambestämmelserna för yrkeskvalifikationer i Europa, bör kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker, utfärdade i enlighet med förordningen om sjöpersonal på Rhen vilken innehåller krav som är identiska med bestämmelserna i detta direktiv, vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen. Sådana kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker utfärdade av tredjeland bör erkännas inom unionen, på villkor att ömsesidighet råder.
- (20) Det är viktigt att arbetsgivare tillämpar social- och arbetsrätt i den medlemsstat där verksamheten bedrivs när de inom unionen anställer medlemmar av däckspersonal som innehar kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som har utfärdats av tredjeland och som har erkänts av de ansvariga myndigheterna i unionen.
- (21) För att ytterligare undanröja hinder för arbetskraftens rörlighet och ytterligare förenkla regelverket för yrkeskvalifikationer i Europa får kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker utfärdade av ett tredjeland enligt krav som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv också erkännas på alla vattenvägar inom unionen, dock först sedan kommissionen gjort en bedömning och under förutsättning att tredjelandet erkänner handlingar som utfärdats i enlighet med detta direktiv.
- (22) Medlemsstaterna bör utfärda kvalifikationsbevis endast till personer som innehar åtminstone den lägsta behörighetsgraden och minimiåldern, uppfyller kraven rörande medicinsk lämplighet och har uppnått den nödvändiga tjänstgöringstiden till sjöss för erhållande av en viss kvalifikation.
- (23) Det är viktigt att kommissionen och medlemsstaterna uppmuntrar ungdomar att förvärva yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och att kommissionen och medlemsstaterna inrättar specifika åtgärder till stöd för arbetsmarknadens parter verksamhet i detta avseende.
- (24) För att skydda det ömsesidiga erkännandet av yrkeskvalifikationer bör kvalifikationsbevisen bygga på de behörigheter som krävs för farkostdrift. Medlemsstaterna bör säkerställa att de personer som erhåller kvalifikationsbevis uppfyller motsvarande lägsta behörighetskrav, kontrollerade genom lämplig bedömning. I syfte att säkerställa en jämförbar lägsta behörighetsnivå i alla medlemsstater för olika yrkeskvalifikationer, kan sådana bedömningar utformas som ett administrativt prov eller ingå i godkända utbildningsprogram i enlighet med gemensamma normer.
- (25) När befälhavare framför farkoster på inre vattenvägar i unionen bör de kunna tillämpa kunskaper om reglerna för trafik på inre vattenvägar, såsom Europeiska kodexen för sjöfart på inre vattenvägar (Cevni) eller andra relevanta trafikbestämmelser, och om tillämpliga regler om bemanning av farkoster, inbegripet om vilotid, som fastställs i unionslagstiftning eller nationell lagstiftning eller i specifika regionalt beslutade förordningar, såsom förordningen för sjöpersonal på Rhen (Regulations for Rhine navigation personnel).

- (26) På grund av det säkerhetsansvar som är förknippat med befälhavaryrket krävs, vid framförande av farkoster med hjälp av radar och vid tankning av farkoster som drivs med kondenserad naturgas eller vid framförande av farkoster som drivs med kondenserad naturgas, en kontroll, genom praktisk examination, av om den nödvändiga behörighetsnivån har uppnåtts. Sådan praktisk examination skulle kunna genomföras med hjälp av godkända simulatorer, i syfte att ytterligare underlätta behörighetsutvärderingen.
- (27) Färdigheter när det gäller att hantera radioutrustning ombord är av avgörande betydelse för att säkerställa säkerheten i inlandssjöfarten. Det är viktigt att medlemsstaterna uppmuntrar medlemmar av däckspersonal som skulle kunna behöva framföra farkosten att ha utbildning och certifiering för hantering av sådan radioutrustning. För befälhavare och styrmän bör sådan utbildning och certifiering vara obligatorisk.
- (28) Godkännande av utbildningsprogram är nödvändigt för att kunna kontrollera att dessa program överensstämmer med de gemensamma minimikraven på innehåll och organisation. En sådan överensstämmelse gör det möjligt att undanröja onödiga hinder för inträde i yrket genom att låta dem som redan förvärvat nödvändiga färdigheter under sin yrkesutbildning slippa onödig vidare examination. Godkända utbildningsprogram kan också göra det lättare för arbetstagare med erfarenhet från andra sektorer att träda in i ett yrke inom inlandssjöfarten, eftersom de kan dra nytta av utbildningsprogram som är särskilt utformade efter deras redan förvärvade behörighet.
- (29) I syfte att ytterligare underlätta rörligheten för befälhavare bör medlemsstaterna, om den medlemsstat där en sträcka av en inre vattenväg med särskilda risker är belägen samtycker till det, tillåtas att bedöma vilken behörighet som är nödvändig för att framföra farkoster på den specifika sträckan av inre vattenväg.
- (30) Tjänstgöringstiden till sjöss bör kontrolleras med hjälp av validerade uppgifter i en tjänstgöringsjournal. För att möjliggöra sådan kontroll bör medlemsstaterna utfärda tjänstgöringsjournaler och loggböcker samt säkerställa att farkosters resor bokförs i de sistnämnda. En kandidats medicinska lämplighet bör intygas av behörig läkare.
- (31) Om lastnings- och lossningsverksamhet kräver aktiv navigering, exempelvis muddring eller manövrer mellan lastnings- eller lossningsplatser, bör medlemsstaterna betrakta den tid som används för sådan verksamhet som tjänstgöringstid till sjöss och registrera den i enlighet med detta.
- (32) När de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv medför behandling av personuppgifter, bör den utföras i enlighet med unionsrätt om skydd av personuppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 45/2001 ⁽¹⁾ och (EU) 2016/679 ⁽²⁾.
- (33) För att bidra till en effektiv förvaltning av kvalifikationsbevis, bör medlemsstaterna utse de behöriga myndigheter som ska genomföra detta direktiv, och de bör upprätta register för att registrera uppgifter om kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker. För att underlätta medlemsstaternas och kommissionens ömsesidiga utbyte av uppgifter i samband med genomförandet, kontrollen av efterlevnaden och utvärderingen av detta direktiv, samt för statistiska ändamål, för att upprätthålla navigationssäkerheten och för att underlätta navigeringen, bör medlemsstaterna rapportera sådana uppgifter, inbegripet uppgifter om kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker, genom att föra in dem i en databas som förvaltas av kommissionen. Kommissionen bör förvalta databasen i enlighet med principerna om skydd av personuppgifter.
- (34) Myndigheter, inbegripet myndigheter i tredjeländer, som utfärdar kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker i enlighet med regler som är identiska med dem i detta direktiv behandlar personuppgifter. Myndigheter som arbetar med genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av detta direktiv och, om så är nödvändigt, de internationella organisationer som fastställt de identiska bestämmelserna, bör också ha tillgång till kommissionens databas för att utvärdera detta direktiv, för statistiska ändamål, för att upprätthålla säkerheten, för att säkerställa en enkel navigering och för att underlätta informationsutbytet mellan dessa myndigheter. Sådan tillgång bör dock ges enbart förutsatt att dataskyddsnivån är tillfredsställande, särskilt i fråga om personuppgifter, och även, när det är fråga om tredjeländer och internationella organisationer, att reciprocitetsprincipen följs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (35) Kommissionen bör, med beaktande av principen om bättre lagstiftning och i syfte att ytterligare modernisera sektorn för inlandssjöfart och minska den administrativa bördan samtidigt som man gör det svårare att manipulera handlingar, överväga att undersöka möjligheten att ersätta pappersversionen av unionsbevisen för kvalifikationer, tjänstgöringsjournalerna och loggböckerna med elektroniska verktyg, som elektroniska yrkeskort och elektroniska loggboksenheter.
- (36) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på beslut att invända, om så är lämpligt, när en medlemsstat avser att anta behörighetskrav med avseende på särskilda risker på vissa sträckor av inre vattenvägar. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (37) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på antagandet av förslagor för utfärdande av unionsbevis för kvalifikationer, bevis på praktisk examination, tjänstgöringsjournaler och loggböcker samt antagande av beslut om erkännande i enlighet med artikel 10. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (38) För att tillhandahålla ett minimum av harmoniserade normer för bevis för yrkeskvalifikationer och för att underlätta dels medlemsstaternas ömsesidiga informationsutbyte, dels kommissionens genomförande, övervakning och utvärdering av detta direktiv, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av behörighetsnormer och normer för medicinsk lämplighet, för praktiska examinationer, för godkännande av simulatorer och för de egenskaper och användningsvillkor som ska gälla för den databas som kommissionen ska underhålla, det vill säga för att lagra kopior av nyckeluppgifter rörande unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler, loggböcker och erkända handlingar. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽²⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (39) Övergångsbestämmelser bör åtgärda inte bara problemet med bevis utfärdade till befälhavare i enlighet med direktiv 96/50/EG, med förordningen för sjöpersonal på Rhen eller med viss nationell lagstiftning, utan även problemet med bevis utfärdade för andra kategorier av medlemmar av däckspersonal som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde. De bestämmelserna bör i möjligaste mån erbjuda ett skydd för rättigheter som tidigare beviljats och bör syfta till att bereda kvalificerade besättningsmedlemmar en rimlig tidsfrist för att ansöka om unionsbevis för kvalifikationer. Övergångsbestämmelserna bör därför föreskriva en lämplig period under vilken dessa bevis får fortsätta att användas på de inre vattenvägar i unionen för vilka de var giltiga före införlivandeperiodens utgång. Bestämmelserna bör även säkerställa ett system för övergång till de nya reglerna för samtliga dessa bevis, särskilt i fråga om resor av lokalt intresse.
- (40) Harmoniseringen av lagstiftningen om yrkeskvalifikationer inom inlandssjöfart i Europa underlättas genom ett nära samarbete mellan unionen och CCNR och genom utarbetandet av Cesnistandarder. Cesni, som står öppen för experter från alla medlemsstater, utarbetar standarder på området inlandssjöfart, inbegripet standarder för yrkeskvalifikationer. De europeiska flodkommissionerna, relevanta internationella organisationer, arbetsmarknadens parter och branschorganisationer bör vara fullt delaktiga i utformningen och utarbetandet av Cesnistandarder. Om villkoren som fastställs i detta direktiv är uppfyllda bör kommissionen hänvisa till Cesnistandarder när den antar genomförandeakter och delegerade akter i enlighet med detta direktiv.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(²) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (41) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att inrätta en gemensam ram för erkännande av en miniminivå av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (42) För att uppnå en jämnare könsfördelning inom sektorn för inlandssjöfart är det viktigt att kvinnors tillträde till kvalifikationer och till yrket främjas.
- (43) I enlighet med praxis från Europeiska unionens domstol måste den information som medlemsstaterna är skyldiga att lämna till kommissionen i samband med införlivandet av ett direktiv vara klar och tydlig. Det gäller även för detta direktiv, som föreskriver en målinriktad strategi för införlivande.
- (44) Direktiven 91/672/EEG och 96/50/EG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

SYFTE, TILLÄMPNINGSMOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs villkoren och förfarandena för utfärdande av bevis för de kvalifikationer som innehas av personer vilka arbetar med driften av en farkost som framförs på de inre vattenvägarna i unionen samt för erkännande av sådana kvalifikationer i medlemsstaterna.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på medlemmar av däckspersonal, experter på kondenserad naturgas och experter på passagerartrafik på följande typer av farkoster på alla inre vattenvägar i unionen:

- a) Fartyg med en längd av 20 meter eller mer.
- b) Fartyg för vilka produkten av längd, bredd och djupgående ger en volym som uppgår till 100 m³ eller mer.
- c) Bogserbåtar och skjutbogserare som är avsedda för att
  - i) bogsera eller skjuta på sådana fartyg som avses i leden a och b,
  - ii) bogsera eller skjuta på flytande utrustning,
  - iii) flytta sådana fartyg som avses i leden a och b eller flytande utrustning genom rörelse långsides med dessa.
- d) Passagerarfartyg.
- e) Fartyg som måste ha ett godkännandecertifikat enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG ⁽¹⁾.
- f) Flytande utrustning.

2. Detta direktiv är inte tillämpligt på personer som

- a) navigerar för idrotts- eller fritidsändamål,
- b) arbetar med driften av färjor utan självständig framdrivning,
- c) arbetar med drift av farkoster som används av försvarsmakten, ordningsmakten, civilförsvaret, förvaltningen av vattenvägar, brandförsvaret och andra räddningstjänster.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39.3 är detta direktiv inte heller tillämpligt på personer som framför farkoster i medlemsstater vars inre vattenvägar inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara vattenvägnät och som endast

- a) framför farkoster under ett begränsat antal resor av lokalt intresse där avståndet från avgångsplatsen aldrig är längre än tio kilometer, eller
- b) framför farkoster på resor som är säsongsbundna.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *inre vattenväg*: en vattenväg som inte utgörs av hav och som är öppen för sjöfart med sådana farkoster som avses i artikel 2,
2. *farkost*: ett fartyg eller flytande utrustning,
3. *fartyg*: fartyg i inlandssjöfart eller havsgående fartyg,
4. *bogserbåt*: fartyg som är särskilt konstruerat för att utföra bogsering,
5. *skjutbogserare*: fartyg som är särskilt konstruerat för att framdriva en skjutbogserad konvoj,
6. *passagerarfartyg*: fartyg som är konstruerat och utrustat för att kunna transportera fler än tolv passagerare,
7. *unionsbevis för kvalifikationer*: ett bevis som utfärdats av behörig myndighet och som intygar att personen uppfyller kraven i detta direktiv,
8. *STCW-konventionen*: STCW-konventionen enligt definitionen i artikel 1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG ⁽¹⁾,
9. *medlemmar av däckspersonal*: personer som arbetar med den allmänna driften av en farkost som framförs på inre vattenvägar i unionen och som utför flera arbetsuppgifter, såsom arbetsuppgifter med koppling till navigering, kontroll av driften av farkosten, frakthantering, stuveriarbete, passagerartransport, skeppsmaskinteknik, underhåll och reparation, kommunikation, hälsa och säkerhet samt miljöskydd, varvid undantas personer som uteslutande har uppgiften att sköta motorer, kranar eller elektrisk och elektronisk utrustning,
10. *radiooperatörscertifikat*: ett nationellt certifikat som utfärdas av en medlemsstat i enlighet med de föreskrifter om radiokommunikation som bifogas den internationella telekonventionen och som bemyndigar drift av en station för radiokommunikation på en farkost som framförs på inre vattenvägar,
11. *expert på passagerartrafik*: person som tjänstgör ombord på fartyget och som har yrkeskvalifikationer för att vidta åtgärder i nödsituationer ombord på passagerarfartyg,
12. *expert på kondenserad naturgas*: en person som har yrkeskvalifikationer för att delta i tankning av en farkost som använder kondenserad naturgas som drivmedel eller att vara den befälhavare som framför en sådan farkost,
13. *befälhavare*: medlem av däckspersonalen som har yrkeskvalifikationer för att framföra en farkost på medlemsstaternas inre vattenvägar och för att utöva ett övergripande ansvar ombord, inbegripet för besättning, passagerare och last,
14. *särskild risk*: en säkerhetsrisk som beror på särskilda navigeringsförhållanden som kräver att befälhavare har behörighet som går utöver vad som förväntas enligt de allmänna behörighetsnormerna för ledningsnivån,
15. *behörighet*: uppvisad förmåga att tillämpa de kunskaper och färdigheter som krävs enligt de etablerade normerna för ett korrekt utförande av de uppgifter som krävs för driften av en farkost i inlandssjöfart,
16. *ledningsnivå*: den ansvarsnivå som sammanhänger med tjänstgöringen som befälhavare och med säkerställandet av att andra medlemmar av däckspersonalen på ett korrekt sätt utför samtliga uppgifter som avser driften av en farkost,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EUT L 323, 3.12.2008, s. 33).

17. *operativ nivå*: den ansvarsnivå som följer av tjänsten som matros, befaren matros eller styrman och av bibehållandet av kontrollen över genomförandet av alla uppgifter inom denna persons ansvarsområde i enlighet med lämpliga förfaranden och under ledning av en person som tjänstgör på ledningsnivå,
18. *stor konvoj*: påskjuten konvoj för vilken produkten av den totala längden och den totala bredden av den påskjutna farkosten är 7 000 kvadratmeter eller mer,
19. *tjänstgöringsjournal*: ett personligt register i vilket uppgifter förs in om en besättningsmedlems tjänstgöringshistoria, särskilt tjänstgöringstid till sjöss och genomförda resor,
20. *loggbok*: officiell förteckning över de resor som en farkost och dess besättning genomfört,
21. *aktiv tjänstgöringsjournal eller aktiv loggbok*: en tjänstgöringsjournal eller loggbok som medger registrering av uppgifter,
22. *tjänstgöringstid till sjöss*: den tid, mätt i dagar, som medlemmar av däckspersonalen tillbringat ombord under en resa på en farkost på inre vattenvägar, inklusive tid för lastnings- och lossningsverksamhet som kräver aktiv navigering, som har validerats av den behöriga myndigheten,
23. *flytande utrustning*: flytande installationer som bär arbetsredskap som kranar, muddringsutrustning, pålkranar eller hissar,
24. *längd*: skrovets största längd i meter, med undantag för roder och bogspröt,
25. *bredd*: skrovets största bredd i meter, mätt på utsidan av bordläggningen (med undantag av skovelhjul, avbärlast och liknande),
26. *djupgående*: det lodräta avståndet i meter mellan den lägsta punkten på skrovet utan att räkna med kölen eller andra fasta fastkopplingar och vattenlinjen vid största djupgående,
27. *säsongsbunden sjöfart*: sjöfartsverksamhet som bedrivs under högst sex månader per år.

KAPITEL 2

UNIONSBEVIS FÖR KVALIFIKATIONER

Artikel 4

Skyldighet att medföra unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemmar av däckspersonal i sjöfart på de inre vattenvägarna i unionen medför antingen ett unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal som har utfärdats i enlighet med artikel 11 eller ett bevis som erkänts i enlighet med artikel 10.2 eller 10.3.
2. För andra medlemmar av däckspersonalen än befälhavare ska unionsbeviset för kvalifikationer och tjänstgöringsjournalen enligt artikel 22 finnas i ett enda dokument.
3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska bevis vilka innehas av andra personer som arbetar med driften av en farkost än befälhavare, vilka utfärdats eller erkänts i enlighet med direktiv 2008/106/EG och följaktligen i enlighet med STCW-konventionen, vara giltiga på havsgående fartyg som verkar på inre vattenvägar.

Artikel 5

Skyldighet att medföra unionsbevis för kvalifikationer för specifika uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att experter på passagerartrafik och experter på kondenserad naturgas medför antingen ett unionsbevis för kvalifikationer som utfärdats i enlighet med artikel 11 eller ett bevis som erkänts i enlighet med artikel 10.2 eller 10.3.
2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska bevis vilka innehas av personer som arbetar med driften av en farkost, vilka utfärdats eller erkänts i enlighet med direktiv 2008/106/EG och följaktligen, i enlighet med STCW-konventionen, vara giltiga på havsgående fartyg som verkar på inre vattenvägar.

*Artikel 6***Skyldighet för befälhavare att inneha särskilda tillstånd**

Medlemsstaterna ska säkerställa att befälhavare innehar särskilda tillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 12 vid

- a) framförande av farkoster på vattenvägar som har klassificerats som inre vattenvägar med havskaraktär enligt artikel 8,
- b) framförande av farkoster på vattenvägar som har identifierats som sträckor av inre vattenvägar med särskilda risker enligt artikel 9,
- c) framförande av farkoster med hjälp av radar,
- d) framförande av farkoster som använder kondenserad naturgas som drivmedel,
- e) framförande av stora konvojer.

*Artikel 7***Undantag för nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med annan medlemsstats farbara vattenvägnät**

1. En medlemsstat får undanta sådana personer som avses i artiklarna 4.1, 5.1 och 6 vilka verkar enbart på nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara vattenvägnät, inbegripet sådana som har klassificerats som inre vattenvägar med havskaraktär, från skyldigheterna i artiklarna 4.1, 4.2, 5.1 och 6, artikel 22.1 första stycket samt artikel 22.3 och 22.6.

2. En medlemsstat som beviljar undantag i enlighet med punkt 1 får utfärda kvalifikationsbevis till sådana personer som avses i punkt 1 på villkor som avviker från de allmänna villkor som anges i detta direktiv, förutsatt att sådana bevis säkerställer en tillfredsställande säkerhetsnivå. Erkännande av sådana bevis i andra medlemsstater ska regleras av direktiv 2005/36/EG eller, i tillämpliga fall, Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG⁽¹⁾.

3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om undantag som beviljats i enlighet med punkt 1. Kommissionen ska göra informationen om dessa beviljade undantag allmänt tillgänglig.

*Artikel 8***Klassificering av inre vattenvägar med havskaraktär**

1. Medlemsstaterna ska klassificera en sträcka av en inre vattenväg på sitt territorium som en inre vattenväg med havskaraktär om ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Konventionen om internationella regler till förhindrande av kollisioner till sjöss är tillämplig.
- b) Bojar och sjömärken används i enlighet med sjöfartssystemet.
- c) Markbunden navigation är nödvändig på den inre vattenvägen.
- d) Sjöfartsutrustning som kräver specialkunskaper för att kunna användas är nödvändig för navigering på den inre vattenvägen.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla om en viss sträcka av de inre vattenvägarna på deras territorium har klassificerats som en inre vattenväg med havskaraktär. Anmälan till kommissionen ska åtföljas av en motivering som bygger på de villkor som avses i punkt 1. Kommissionen ska göra förteckningen över anmälda inre vattenvägar med havskaraktär allmänt tillgänglig utan onödigt dröjsmål.

*Artikel 9***Sträckor av inre vattenvägar med särskilda risker**

1. Om så är nödvändigt för att säkerställa navigationssäkerheten får medlemsstaterna identifiera sträckor av inre vattenvägar med särskilda risker som löper genom deras egna territorier, i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4, om dessa risker beror på en eller flera av följande orsaker:

- a) Ofta ändrade ström- och hastighetsmönster.
- b) De inre vattenvägarnas hydromorfologiska egenskaper och avsaknad av lämpliga tjänster för farledsinformation på inre vattenvägar eller av lämpliga sjökort.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG av den 7 september 2005 om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna och om ändring av direktiv 2001/25/EG (EUT L 255, 30.9.2005, s. 160).

- c) Förekomst av specifika lokala trafikregler som motiveras av den inre vattenvägens specifika hydromorfologiska egenskaper.
- d) Hög olycksfrekvens på en särskild sträcka av den inre vattenvägen som hänförs till avsaknad av en behörighet som inte täcks av de normer som avses i artikel 17.

Om medlemsstaterna anser det nödvändigt att säkerställa säkerheten ska de samråda med relevant europeisk flodkommission i samband med identifieringen av de sträckor som avses i första stycket.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de åtgärder som de avser att vidta enligt punkt 1 i denna artikel och enligt artikel 20, tillsammans med den motivering som åtgärden grundar sig på, minst sex månader före åtgärdernas planerade datum för antagande.
3. Om de sträckor av inre vattenvägar som avses i punkt 1 är belägna längs med gränsen mellan två eller flera medlemsstater ska de berörda medlemsstaterna samråda med varandra och göra en gemensam anmälan till kommissionen.
4. Om en medlemsstat avser att anta en åtgärd som inte har motiverats i enlighet med punkterna 1 och 2 i den här artikeln får kommissionen, inom sex månader från anmälan, anta genomförandeakter som fastställer kommissionens beslut att invända mot antagandet av åtgärden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.3.
5. Kommissionen ska göra de åtgärder som antas av medlemsstaterna allmänt tillgängliga, tillsammans med den motivering som avses i punkt 2.

Artikel 10

Erkännande

1. Sådana unionsbevis för kvalifikationer som avses i artiklarna 4 och 5, liksom sådana tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som avses i artikel 22 som har utfärdats av de behöriga myndigheterna i enlighet med detta direktiv, ska vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen.
  2. Alla kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som har utfärdats i enlighet med förordningen om sjöpersonal på Rhen, vilken innehåller krav som är identiska med kraven i detta direktiv, ska vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen.
- Sådana bevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som har utfärdats av ett tredjeland, ska vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen förutsatt att tredjelandet inom sin jurisdiktion erkänner unionshandlingar som utfärdats enligt detta direktiv.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som har utfärdats i enlighet med ett tredjelandets nationella bestämmelser som innehåller krav som är identiska med kraven i detta direktiv, vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen, under förutsättning att det förfarande och de villkor som anges i punkterna 4 och 5 iakttas.
  4. Varje tredjeland har rätt att lämna in en begäran till kommissionen om erkännande av kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som har utfärdats av dess myndigheter. Begäran ska åtföljas av alla uppgifter som är nödvändiga för att fastställa huruvida utfärdandet av sådana handlingar är underkastat krav som är identiska med dem som fastställs i detta direktiv.
  5. Efter att ha tagit emot en begäran om erkännande enligt punkt 4 ska kommissionen göra en bedömning av det begärande tredjelandets system för utfärdande av bevis för att avgöra om utfärdandet av de bevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som angetts i begäran omfattas av krav som är identiska med dem som fastställs i detta direktiv.

Om det fastställs att kraven är identiska ska kommissionen anta genomförandeakter som beviljar erkännande i unionen av de bevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som utfärdas av tredjelandet, förutsatt att tredjelandet inom sin jurisdiktion erkänner unionshandlingar som utfärdats enligt detta direktiv.

Vid antagandet av den genomförandeakt som avses i andra stycket i denna punkt, ska kommissionen ange för vilka av de handlingar som anges i punkt 4 i denna artikel erkännandet är tillämpligt. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.3.

6. När en medlemsstat anser att ett tredjeland inte längre uppfyller kraven i denna artikel ska den omedelbart underrätta kommissionen om detta med angivande av underbyggda skäl för sitt påstående.

7. Vart åttonde år ska kommissionen göra en bedömning av huruvida systemet för utfärdande av bevis i det tredjeland som avses i punkt 5 andra stycket uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv. Om kommissionen konstaterar att de krav som fastställs i detta direktiv inte längre är uppfyllda ska punkt 8 tillämpas.

8. Om kommissionen fastställer att det utfärdande av handlingar som avses i punkt 2 eller 3 i denna artikel inte längre omfattas av krav som är identiska med dem som fastställs i detta direktiv, ska den anta genomförandeakter som tillfälligt upphäver giltigheten på alla inre vattenvägar i unionen av de kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdats i enlighet med dessa krav. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.3.

Kommissionen får när som helst återkalla upphävandet, om de konstaterade bristerna i fråga om de normer som tillämpas har åtgärdats.

9. Kommissionen ska göra den förteckning över tredjeländer som avses i punkterna 2 och 3 allmänt tillgänglig tillsammans med de handlingar som erkänns som giltiga på alla inre vattenvägar i unionen.

KAPITEL 3

UTFÄRDANDE AV BEVIS FÖR YRKESKVALIFIKATIONER

AVSNITT I

Förfarande för utfärdande av unionsbevis för kvalifikationer och särskilda tillstånd

Artikel 11

Utfärdande av unionsbevis för kvalifikationer och deras giltighet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de som ansöker om unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal och unionsbevis för kvalifikationer för specifika uppgifter tillhandahåller tillfredsställande skriftliga bevis för

a) sin identitet,

b) att de uppfyller de minimikrav som fastställs i bilaga I avseende ålder, behörighet, administrativa krav och tjänstgöringstid till sjöss för den kvalifikation som ansökan gäller,

c) att de i tillämpliga fall uppfyller normerna för medicinsk lämplighet i enlighet med artikel 23.

2. Medlemsstaterna ska utfärda unionsbevis för kvalifikationer efter att ha kontrollerat att de handlingar som skickats in av de sökande är äkta och giltiga och efter att ha kontrollerat att de sökande inte redan fått ett giltigt unionsbevis för kvalifikationer utfärdat.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förlagor för unionsbevis för kvalifikationer och för samlade dokument innehållande både unionsbevis för kvalifikationer och tjänstgöringsjournaler. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

4. Giltighetstiden för unionsbeviset för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal ska begränsas till tiden fram till dagen för den nästkommande läkarundersökning som krävs enligt artikel 23.

5. Utan att detta påverkar den begränsning som anges i punkt 4 ska unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare vara giltiga i högst 13 år.

6. Unionsbevis för kvalifikationer för särskilda uppgifter ska vara giltiga i högst fem år.

Artikel 12

Utfärdande av och giltighet för särskilda tillstånd för befälhavare

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de som ansöker om sådana särskilda tillstånd som avses i artikel 6 tillhandahåller tillfredsställande skriftliga bevis

a) för sin identitet,

b) för att de uppfyller de minimikrav som fastställs i bilaga I avseende ålder, behörighet, administrativa krav och tjänstgöringstid till sjöss för det särskilda tillstånd som ansökan gäller,

c) för att de innehar ett unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare eller ett bevis som erkänts i enlighet med artikel 10.2 och 10.3 eller för att de uppfyller minimikraven för unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare enligt detta direktiv.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska de sökande, när det gäller sådana särskilda tillstånd för framförande av farkoster på sträckor av inre vattenvägar med särskilda risker som krävs enligt artikel 6 b, tillhandahålla de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som avses i artikel 20.3 tillfredsställande skriftliga bevis

a) för sin identitet,

b) för att de uppfyller kraven, fastställda i enlighet med artikel 20, för behörighet med avseende på särskilda risker för den specifika sträcka av inre vattenväg för vilket tillståndet krävs,

c) för att de innehar ett unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare eller ett bevis som erkänts i enlighet med artikel 10.2 och 10.3, eller att de uppfyller minimikraven för unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare enligt detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska utfärda de särskilda tillstånd som avses i punkterna 1 och 2 efter att ha kontrollerat att de handlingar som tillhandahållits av sökanden är äkta och giltiga.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndighet som utfärdar unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare i beviset särskilt anger om något särskilt tillstånd utfärdats enligt artikel 6, i enlighet med den förlaga som avses i artikel 11.3. Giltigheten för sådana särskilda tillstånd ska upphöra när giltigheten för unionsbeviset för kvalifikationer upphör.

5. Genom undantag från punkt 4 i denna artikel ska det särskilda tillstånd som avses i artikel 6 d utfärdas som ett unionsbevis för kvalifikationer för experter på kondenserad naturgas, i enlighet med den förlaga som avses i artikel 11.3, vars giltighetstid ska fastställas i enlighet med artikel 11.6.

Artikel 13

Förnyelse av unionsbevis för kvalifikationer och av särskilda tillstånd för befälhavare

När giltighetstiden för ett unionsbevis för kvalifikationer löper ut ska medlemsstaterna på begäran förnya beviset och, i tillämpliga fall, de särskilda tillstånd som ingår i beviset förutsatt,

a) när de gäller unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal och av andra särskilda tillstånd än det som avses i artikel 6 d, att sådana tillfredsställande skriftliga bevis som avses i artikel 11.1 a och c har lämnats in,

b) när det gäller unionsbevis för kvalifikationer för specifika uppgifter, att sådana tillfredsställande skriftliga bevis som avses i artikel 11.1 a och b har lämnats in.

Artikel 14

Tillfällig indragning och återkallelse av unionsbevis för kvalifikationer eller särskilda tillstånd för befälhavare

1. Om det finns tecken på att kraven med avseende på kvalifikationsbevis eller särskilda tillstånd inte längre är uppfyllda ska den medlemsstat som utfärdade beviset eller det särskilda tillståndet göra alla nödvändiga bedömningar och, om så är lämpligt, återkalla bevisen eller de särskilda tillstånden.

2. En medlemsstat får tillfälligt dra in ett unionsbevis för kvalifikationer om den anser att detta är nödvändigt med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning.

3. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål registrera tillfälliga indragningar och återkallelser i den databas som avses i artikel 25.2.

AVSNITT II

Administrativt samarbete

Artikel 15

Samarbete

Om en medlemsstat som avses i artikel 39.3 konstaterar att ett kvalifikationsbevis som utfärdats av en behörig myndighet i en annan medlemsstat inte uppfyller villkoren i detta direktiv, eller om det finns skäl som hör samman med säkerhet eller allmän ordning, ska den behöriga myndigheten begära att den utfärdande myndigheten ska överväga att tillfälligt dra

in det kvalifikationsbeviset enligt artikel 14. Den begärande myndigheten ska informera kommissionen om sin begäran. Den myndighet som utfärdat kvalifikationsbeviset i fråga ska pröva begäran och underrätta den andra myndigheten om sitt beslut. En behörig myndighet får förbjuda personer att verka inom dess jurisdiktion i avvaktan på underrättelse om den utfärdande myndighetens beslut.

De medlemsstater som avses i artikel 39.3 ska också samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater för att säkerställa att tjänstgöringstid till sjöss och resor för innehavare av kvalifikationsbevis och tjänstgöringsjournaler erkända enligt detta direktiv registreras, om en innehavare av en tjänstgöringsjournal begär registreringen, och valideras för en period på högst 15 månader före dagen för begäran om validering. De medlemsstater som avses i artikel 39.3 ska i relevanta fall informera kommissionen om de inre vattenvägar på deras territorium för vilka det krävs behörighet för framförande av farkost på inre vattenvägar med havskaraktär.

AVSNITT III

Behörighet

Artikel 16

Behörighetskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som avses i artiklarna 4, 5 och 6 har den behörighet som krävs för säker drift av en farkost i enlighet med artikel 17.
2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska bedömningen av den behörighet med avseende på särskilda risker som avses i artikel 6 b göras i enlighet med artikel 20.

Artikel 17

Behörighetsbedömning

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa normerna för behörighet och för motsvarande kunskaper och färdigheter i överensstämmelse med de grundläggande kraven i bilaga II.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att personer som ansöker om de handlingar som avses i artiklarna 4, 5 och 6 i tillämpliga fall styrker att de uppfyller de behörighetsnormer som avses i punkt 1 i den här artikeln genom att ha blivit godkända i en examination som anordnats
  - a) under överinseende av en administrativ myndighet i enlighet med artikel 18, eller
  - b) som en del i ett utbildningsprogram som godkänts i enlighet med artikel 19.
3. Styrkandet av att behörighetsnormerna är uppfyllda ska innefatta en praktisk examination för erhållande av
  - a) ett unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare,
  - b) ett särskilt tillstånd att framföra farkost med hjälp av radar i den mening som avses i artikel 6 c,
  - c) ett unionsbevis för kvalifikationer för experter på kondenserad naturgas,
  - d) ett unionsbevis för kvalifikationer för experter på passagerartrafik.

För att erhålla de handlingar som avses i leden a och b i denna punkt får praktiska examinationer ske ombord på en farkost eller i en simulator som uppfyller kraven enligt artikel 21. Avseende leden c och d i denna punkt får praktiska examinationer ske ombord på en farkost eller vid en lämplig anläggning i land.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa normer för de praktiska examinationer som avses i punkt 3 i den här artikeln och därigenom fastställa de särskilda behörigheter och villkor som ska testas under de praktiska examinationerna samt minimikraven för de farkoster ombord på vilka en praktisk examination får anordnas.

*Artikel 18***Examination under överinseende av en administrativ myndighet**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de examinationer som avses i artikel 17.2 a anordnas under deras ansvar. De ska säkerställa att dessa examinationer utförs av examinatoreer som är behöriga att bedöma de behörigheter och motsvarande kunskaper och färdigheter som avses i artikel 17.1.
2. Medlemsstaterna ska utfärda ett bevis på praktisk examination till sökande som har godkänts i en sådan praktisk examination som avses i artikel 17.3, om examinationen ägde rum i en simulator som uppfyller kraven i artikel 21 och sökanden har begärt ett sådant bevis.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter genom vilka fastställs förlagor för sådana bevis på praktisk examination som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.
4. Medlemsstaterna ska, utan ytterligare krav eller bedömningar, erkänna sådana bevis på praktisk examination som avses i punkt 2 som har utfärdats av behöriga myndigheter i andra medlemsstater.
5. Vid skriftliga eller datorbaserade examinationer får de examinatoreer som avses i punkt 1 ersättas av behöriga övervakare.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de examinatoreer och behöriga övervakare som avses i detta kapitel inte har några intressekonflikter.

*Artikel 19***Godkännande av utbildningsprogram**

1. Medlemsstaterna får fastställa utbildningsprogram för de personer som anges i artiklarna 4, 5 och 6. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådana utbildningsprogram som leder till examens- eller utbildningsbevis som visar att de behörighetsnormer som avses i artikel 17.1 är uppfyllda godkänns av de behöriga myndigheterna i de medlemsstater på vars territorium det berörda utbildningsinstitutet genomför utbildningsprogrammen.

Medlemsstaterna ska säkerställa att kvalitetsbedömningen och kvalitetssäkringen av utbildningsprogrammen säkerställs genom tillämpning av en nationell eller internationell kvalitetsnorm i enlighet med artikel 27.1.

2. Medlemsstaterna får godkänna de utbildningsprogram som avses i punkt 1 i den här artikeln endast om
  - a) utbildningsmålen, kursinnehållet, metoderna, de medier genom vilka utbildningen meddelas, förfarandena, inbegripet användningen av simulatorer, i tillämpliga fall, och kursmaterialet är ordentligt dokumenterade och ger sökandena möjlighet att uppfylla de behörighetsnormer som avses i artikel 17.1,
  - b) programmen för bedömning av relevanta behörigheter leds av kvalificerade personer med ingående kunskaper om utbildningsprogrammet,
  - c) en examination i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer som avses i artikel 17.1 är uppfyllda utförs av kvalificerade examinatoreer som inte har några intressekonflikter.
3. Medlemsstaterna ska erkänna examens- eller utbildningsbevis som utfärdats efter fullbordning av utbildningsprogram som andra medlemsstater godkänt i enlighet med punkt 1.
4. Medlemsstaterna ska återkalla eller tillfälligt upphäva sina godkännanden av utbildningsprogram som inte längre överensstämmer med de kriterier som anges i punkt 2.
5. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla förteckningen över de godkända utbildningsprogrammen, liksom sådana utbildningsprogram med avseende på vilka godkännandet har återkallats eller tillfälligt upphävts. Kommissionen ska göra denna information allmänt tillgänglig. Förteckningen ska omfatta utbildningsprogrammets benämning, de titlar som följer av utfärdade examens- eller utbildningsbevis, det organ som utfärdar examens- eller utbildningsbevisen, året då godkännandet träder i kraft samt relevanta yrkeskvalifikationer och eventuella särskilda tillstånd till vilka examens- eller utbildningsbeviset ger tillgång.

*Artikel 20***Bedömning av behörighet med avseende på särskilda risker**

1. Medlemsstater som identifierar sträckor av inre vattenvägar med särskilda risker inom deras territorium, i den mening som avses i artikel 9.1, ska ange vilken ytterligare behörighet som krävs av befälhavare som framför farkoster på dessa sträckor av inre vattenvägar och vilka metoder som krävs för att styrka att dessa krav är uppfyllda. Om medlemsstaterna anser det nödvändigt för att säkerställa säkerheten ska de samråda med relevant europeisk flodkommission i samband med fastställandet av dessa behörigheter.

Med beaktande av de behörigheter som krävs för att framföra farkoster på sträckan av inre vattenväg med särskilda risker, får de metoder som krävs för att styrka att kraven är uppfyllda bestå i

- a) ett begränsat antal resor som ska genomföras på den berörda sträckan,
- b) en examination i simulator,
- c) en examination bestående av ett flervalsprov,
- d) en muntlig examination, eller
- e) en kombination av de metoder som avses i leden a–d.

Vid tillämpningen av denna punkt ska medlemsstaterna tillämpa objektiva, öppna, icke-diskriminerande och proportionella kriterier.

2. De medlemsstater som avses i punkt 1 ska säkerställa att förfaranden inrättas för att bedöma sökandes behörighet med avseende på särskilda risker och att verktyg görs allmänt tillgängliga för att underlätta för befälhavare att förvärva den behörighet som krävs med avseende på särskilda risker.

3. En medlemsstat får genomföra en bedömning av sökandes behörighet med avseende på särskilda risker på sträckor av inre vattenvägar som är belägna i en annan medlemsstat, på grundval av de krav som fastställts för den sträckan av inre vattenväg i enlighet med punkt 1, under förutsättning att den medlemsstat där sträckan av inre vattenväg är belägen samtycker. I ett sådant fall ska den medlemsstaten tillhandahålla den medlemsstat som genomför bedömningen de medel som är nödvändiga för att genomföra den. Medlemsstater som inte samtycker ska motivera detta på objektiva och proportionella grunder.

*Artikel 21***Användning av simulatorer**

1. Simulatorer som används för behörighetsbedömning ska godkännas av medlemsstaterna. Detta godkännande ska utfärdas på begäran när det visats att simulatorm överensstämmer med de normer för simulatorer som fastställs i de delegerade akter som avses i punkt 2. I godkännandet ska anges vilken särskild behörighetsbedömning som får utföras i simulatorm.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa normer för godkännande av simulatorer, med angivande av såväl funktionella och tekniska minimikrav som de administrativa förfarandena i detta hänseende; detta för att säkerställa att de simulatorer som används för en behörighetsbedömning är utformade på ett sådant sätt att de möjliggör verifiering av behörigheten i enlighet med vad som föreskrivs i de normer för praktisk examination som avses i artikel 17.3.

3. Medlemsstaterna ska erkänna simulatorer som godkänts av behöriga myndigheter i andra medlemsstater i enlighet med punkt 1 utan ytterligare tekniska krav eller bedömning.

4. Medlemsstaterna ska återkalla eller tillfälligt upphäva sina godkännanden av simulatorer som inte längre uppfyller kraven enligt de normer som avses i punkt 2.

5. Medlemsstaterna ska anmäla förteckningen över godkända simulatorer till kommissionen. Kommissionen ska göra denna information allmänt tillgänglig.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillträde till simulatorer för bedömning är icke-diskriminerande.

AVSNITT IV

Tjänstgöringstid till sjöss och medicinsk lämplighet

Artikel 22

Tjänstgöringsjournal och loggbok

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att befälhavare registrerar tjänstgöringstid till sjöss enligt artikel 11.1 b och genomförda resor enligt artikel 20.1 i en sådan tjänstgöringsjournal som avses i punkt 6 i den här artikeln eller i en tjänstgöringsjournal som erkänts enligt artikel 10.2 eller 10.3.

Genom undantag från första stycket ska, när medlemsstaterna tillämpar artikel 7.1 eller 39.2, den skyldighet som anges i första stycket i denna punkt tillämpas enbart under förutsättning att det är innehavaren av en tjänstgöringsjournal som begär registrering.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa, på begäran av en besättningsmedlem, att deras behöriga myndigheter, efter att ha kontrollerat att alla nödvändiga skriftliga bevis är äkta och giltiga, i tjänstgöringsjournalen validerar uppgifterna avseende tjänstgöringstid till sjöss och resor som genomförts högst 15 månader före dagen för begäran. Om elektroniska verktyg installeras, inbegripet elektroniska tjänstgöringsjournaler och elektroniska loggböcker, inbegripet lämpliga förfaranden för skydd av handlingarnas äkthet, kan motsvarande uppgifter valideras utan ytterligare förfaranden.

Tjänstgöringstid till sjöss som har fullgjorts på någon av medlemsstaternas inre vattenvägar ska beaktas. När det gäller inre vattenvägar vars sträckning inte till fullo ligger inom unionens territorium, ska även den tjänstgöringstid till sjöss som fullgjorts på delsträckor utanför unionens territorium beaktas.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resor med sådana farkoster som avses i artikel 2.1 registreras i den loggbok som avses i punkt 6 i den här artikeln eller i en loggbok som erkänts enligt artikel 10.2 eller 10.3.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter genom vilka fastställs förlagor för tjänstgöringsjournaler och loggböcker, med beaktande av de uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av detta direktiv med avseende på identifiering av personerna, deras tjänstgöringstid till sjöss och genomförda resor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

Vid antagandet av dessa genomförandeakter ska kommissionen beakta att loggboken också används vid genomförandet av rådets direktiv 2014/112/EU ⁽¹⁾ för att kontrollera bemanningskrav och registrera farkosternas resor.

5. Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet lägga fram en bedömning av manipuleringsäkra elektroniska tjänstgöringsjournaler, loggböcker och yrkeskort som innehåller unionsbevis för kvalifikationer för inlandssjöfart senast den 17 januari 2026.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att besättningsmedlemmar har en enda aktiv tjänstgöringsjournal och att det finns en enda aktiv loggbok på farkosten.

Artikel 23

Medicinsk lämplighet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemmar av däckspersonal som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer styrker sin medicinska lämplighet genom att till den behöriga myndigheten inge ett giltigt läkarintyg som utfärdats av en läkare erkänd av den behöriga myndigheten och som bygger på en undersökning avseende medicinsk lämplighet med tillfredsställande resultat.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2014/112/EU av den 19 december 2014 om genomförande av det europeiska avtal om arbetstidens förläggning i vissa avseenden vid transporter på inre vattenvägar, som ingåtts av European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) och Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) (EUT L 367, 23.12.2014, s. 86).

2. Den sökande ska inge ett läkarintyg till den behöriga myndigheten vid ansökan om
  - a) ett första unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal,
  - b) ett unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare,
  - c) förnyelse av ett unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal om de villkor som anges i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda.

Läkarintyg som utfärdas för att användas för en ansökan om unionsbevis för kvalifikationer ska vara daterade tidigast tre månader före dagen för ansökan om unionsbevis.

3. Från och med 60 års ålder ska innehavaren av ett unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal styrka sin medicinska lämplighet i enlighet med punkt 1 minst vart femte år. Från och med 70 års ålder ska innehavaren styrka sin medicinska lämplighet i enlighet med punkt 1 vartannat år.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetsgivare, befälhavare och medlemsstaternas myndigheter har möjlighet att ålägga en medlem av däckspersonalen att styrka sin medicinska lämplighet i enlighet med punkt 1 när det föreligger objektiva belägg för att medlemmen av däckspersonalen inte längre uppfyller de krav på medicinsk lämplighet som avses i punkt 6.

5. Om medicinsk lämplighet inte till fullo kan styrkas av den sökande, får medlemsstaterna ålägga avhjälpande åtgärder eller restriktioner som leder till motsvarande navigationssäkerhet. I sådana fall ska dessa avhjälpande åtgärder och restriktioner avseende medicinsk lämplighet anges i unionsbeviset för kvalifikationer i enlighet med den förlaga som avses i artikel 11.3.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 på grundval av de grundläggande krav på medicinsk lämplighet som avses i bilaga III för att komplettera detta direktiv genom att fastställa normer för medicinsk lämplighet som specificerar kraven i fråga om medicinsk lämplighet, särskilt med avseende på de tester som läkare måste utföra, de kriterier som de måste tillämpa för att fastställa lämplighet för arbete samt förteckningen över restriktioner och avhjälpande åtgärder.

KAPITEL 4

ADMINISTRATIVA BESTÄMMELSER

Artikel 24

Skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska utföra all behandling av personuppgifter som föreskrivs i detta direktiv i enlighet med unionsrätten om skydd av personuppgifter, särskilt förordning (EU) 2016/679.
2. Kommissionen ska utföra all behandling av personuppgifter som föreskrivs i detta direktiv i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att personuppgifter behandlas enbart för följande ändamål:
  - a) Genomförande, efterlevnad och utvärdering av detta direktiv.
  - b) Informationsutbyte mellan de myndigheter som har tillgång till den databas som avses i artikel 25 och kommissionen.
  - c) Sammanställande av statistik.

Anonymiserad information härledd från sådana uppgifter får användas till stöd för politik som främjar transport på de inre vattenvägarna.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som avses i artiklarna 4 och 5 vars personuppgifter, i synnerhet hälsouppgifter, behandlas i de register som avses i artikel 25.1 och i den databas som avses i artikel 25.2, informeras på förhand. Medlemsstaterna ska bevilja sådana personer tillgång till sina personuppgifter och ska på begäran, när som helst, förse sådana personer med en kopia av de uppgifterna.

Artikel 25

Register

1. För att bidra till en effektiv förvaltning med avseende på utfärdande, förnyelse, tillfällig indragning och återkallelse av kvalifikationsbevis, ska medlemsstaterna föra register över de unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdats under deras tillsyn i enlighet med detta direktiv och, i relevanta fall, över handlingar erkända enligt artikel 10.2 som har utfärdats, förnyats, tillfälligt dragits in eller återkallats, som har anmälts som förlorade, stulna eller förstörda, eller som har löpt ut.

Vad gäller unionsbevis för kvalifikationer ska register omfatta de uppgifter som finns på unionsbevisen för kvalifikationer och uppgift om utfärdande myndighet.

Vad gäller tjänstgöringsjournaler ska register innehålla innehavarens namn och identifikationsnummer, tjänstgöringsjournalens identifikationsnummer, datum för utfärdandet och uppgift om utfärdande myndighet.

Vad gäller loggböcker ska register innehålla farkostens namn, det europeiska identifikationsnumret eller det europeiska identifieringsnumret för fartyg (ENI-nummer), loggbokens identifikationsnummer, datum för utfärdandet och uppgift om utfärdande myndighet.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att komplettera uppgifterna i registren för tjänstgöringsjournaler och loggböcker med andra uppgifter som krävs i förslagorna till tjänstgöringsjournaler och loggböcker som antagits enligt artikel 22.4, med målet att ytterligare underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna.

2. Vid genomförandet, tillämpningen och utvärderingen av detta direktiv ska medlemsstaterna, i syfte att upprätthålla säkerheten och underlätta vid navigering samt av statistiska hänsyn och i syfte att underlätta informationsutbytet mellan de myndigheter som ansvarar för genomförandet av detta direktiv, på ett tillförlitligt sätt och utan dröjsmål registrera de uppgifter om kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som avses i punkt 1 i en databas som förvaltas av kommissionen.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att föreskriva normer för egenkaperna hos en sådan databas och villkoren för användning av denna, i synnerhet för att specificera

- a) instruktionerna för att koda in uppgifter i databasen,
- b) användarnas rätt till tillgång, om så är lämpligt uppdelat efter användartyp, typ av tillgång och det ändamål för vilket uppgifterna används,
- c) den maximala lagringstiden för uppgifter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, om så är lämpligt uppdelat på dokumenttyp,
- d) instruktioner för driften av databasen och dess interaktion med de register som avses i punkt 1 i den här artikeln.

3. Personuppgifter som ingår i de register som avses i punkt 1 eller i den databas som avses i punkt 2 ska inte lagras under längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka uppgifterna samlats in eller för vilka dessa behandlas ytterligare enligt detta direktiv. När sådana uppgifter inte längre behövs för dessa ändamål ska de förstöras.

4. Kommissionen får bevilja en myndighet i ett tredjeland eller en internationell organisation tillgång till databasen, i den mån det är nödvändigt för de ändamål som anges i punkt 2 i den här artikeln, förutsatt att

- a) kraven i artikel 9 i förordning (EG) nr 45/2001 är uppfyllda, och
- b) tredjelandet eller den internationella organisationen inte begränsar medlemsstaternas eller kommissionens tillgång till sin motsvarande databas.

Kommissionen ska säkerställa att tredjelandet eller den internationella organisationen inte överför uppgifterna till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, såvida inte kommissionen uttryckligen har gett skriftligt tillstånd till detta och förutsatt att det sker enligt de villkor som kommissionen fastställer.

*Artikel 26***Behöriga myndigheter**

1. Medlemsstaterna ska i tillämpliga fall utse de behöriga myndigheter som ska
  - a) anordna och övervaka de examinationer som avses i artikel 18,
  - b) godkänna de utbildningsprogram som avses i artikel 19,
  - c) godkänna sådana simulatorer som avses i artikel 21,
  - d) utfärda, förnya, tillfälligt dra in eller återkalla bevisen och utfärda sådana särskilda tillstånd som avses i artiklarna 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 och 38 samt de tjänstgöringsjournaler och loggböcker som avses i artikel 22,
  - e) validera tjänstgöringstiden till sjöss i tjänstgöringsjournaler enligt artikel 22,
  - f) fastställa vilka läkare som får utfärda läkarintyg enligt artikel 23,
  - g) föra de register som avses i artikel 25,
  - h) uppdaga och bekämpa bedrägerier och annan olaglig verksamhet som avses i artikel 29.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla de behöriga myndigheter inom deras territorium som de har utsett i enlighet med punkt 1. Kommissionen ska göra denna information allmänt tillgänglig.

*Artikel 27***Övervakning**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att all verksamhet som utförs av statliga och icke-statliga organ under deras tillsyn avseende utbildning, behörighetsbedömningar samt utfärdande och uppdatering av unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler och loggböcker, kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer för att säkerställa att de mål som anges i detta direktiv uppnås.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de utbildningsmål och de därmed sammanhängande behörighetsnivåer som ska uppnås är tydligt definierade och fastställa vilka kunskaps- och färdighetsnivåer som ska bedömas och granskas i enlighet med detta direktiv.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa, med beaktande av de strategier, system, kontroller och interna granskningar för kvalitetssäkring som inrättats för att säkerställa att de angivna målen uppnås, att kvalitetsnormernas tillämpningsområde omfattar
  - a) utfärdande, förnyelse, tillfällig indragning och återkallelse av unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler och loggböcker,
  - b) samtliga utbildningskurser och utbildningsprogram,
  - c) examinationer och bedömningar utförda av respektive medlemsstat eller under respektive medlemsstats tillsyn, och
  - d) de kvalifikationer och erfarenheter som krävs av lärare och examinatorer.

*Artikel 28***Utvärdering**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att oberoende organ utvärderar aktiviteter med avseende på såväl förvärvande av behörighet och bedömning som förvaltningen av unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler och loggböcker senast den 17 januari 2037 och därefter minst vart tionde år.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resultaten från utvärderingarna utförda av de oberoende organen vederbörligen dokumenteras och att de berörda behöriga myndigheterna görs uppmärksamma på dessa. Vid behov ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister som uppdagats genom den oberoende utvärderingen.

Artikel 29

Förhindrande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som berör unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler, loggböcker, läkarintyg och register som föreskrivs i detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska utbyta relevanta uppgifter med andra medlemsstaters behöriga myndigheter avseende certifiering av personer som arbetar med drift av farkoster, inbegripet uppgifter om tillfällig indragning och återkallelse av bevis. När de gör detta ska de fullt ut följa de principer om skydd av personuppgifter som fastställs i förordning (EU) 2016/679.

Artikel 30

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

KAPITEL 5

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 31

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 17.1, 17.4, 21.2, 23.6, 25.1 och 25.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 16 januari 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i denna artikel får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt denna artikel ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 32

Cesnistandarder och delegerade akter

Delegerade akter som antas enligt detta direktiv ska, med undantag för dem som antas med stöd av artikel 25, hänvisa till standarder fastställda av Cesni, under förutsättning att

- a) dessa standarder är tillgängliga och uppdaterade,
- b) dessa standarder uppfyller tillämpliga krav i bilagorna,
- c) unionens intressen inte äventyras av ändringar i Cesnis beslutsprocess.

Om dessa villkor inte är uppfyllda får kommissionen föreskriva eller hänvisa till andra standarder.

När det i delegerade akter som antas enligt detta direktiv hänvisas till standarder ska kommissionen inkludera hela texten till dessa standarder i de delegerade akterna och ska hänvisa till eller uppdatera hänvisningen i fråga och ange tillämpningsdatumet i bilaga IV.

Artikel 33

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. Hänvisningar till den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 7 i direktiv 91/672/EEG, vilket upphävs genom det här direktivet, ska anses som hänvisningar till den kommitté som inrättas genom det här direktivet.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande, inom tidsfristen för att avge yttrandet, så beslutar.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande, inom tidsfristen för att avge yttrandet, så beslutar.

Artikel 34

Cesnistandarder och genomförandeakter

Vid antagandet av de genomförandeakter som avses i artiklarna 11.3, 18.3 och 22.4 ska kommissionen hänvisa till standarder fastställda av Cesni och fastställa tillämpningsdatumet, under förutsättning att

- a) dessa standarder är tillgängliga och uppdaterade,
- b) dessa standarder uppfyller tillämpliga krav i bilagorna,
- c) unionens intressen inte äventyras av ändringar i Cesnis beslutsprocess.

Om dessa villkor inte är uppfyllda, får kommissionen föreskriva eller hänvisa till andra standarder.

När det i genomförandeakter som antas enligt detta direktiv hänvisas till standarder ska kommissionen inkludera hela texten till dessa standarder i genomförandeakterna.

Artikel 35

Översyn

1. Kommissionen ska utvärdera detta direktiv och de genomförandeakter och delegerade akter som avses i detta direktiv och lägga fram resultaten av utvärderingen för Europaparlamentet och rådet senast den 17 januari 2030.

2. Senast den 17 januari 2028 ska varje medlemsstat göra de uppgifter som krävs för att övervaka genomförandet och utvärderingen av direktivet tillgängliga för kommissionen, i enlighet med riktlinjer som fastställts av kommissionen i samråd med medlemsstaterna med avseende på insamling av upplysningar, samt deras form och innehåll.

Artikel 36

Infasning

1. Kommissionen ska anta sådana delegerade akter som avses i artiklarna 17.1, 17.4, 21.2, 23.6, 25.1 och 25.2 senast den 17 januari 2020.

Senast 24 månader efter antagandet av de delegerade akter som avses i artikel 25.2 ska kommissionen inrätta den databas som föreskrivs i den artikeln.

2. Kommissionen ska anta de genomförandeakter som avses i artiklarna 11.3, 18.3 och 22.4 senast den 17 januari 2020.

*Artikel 37***Upphävande**

Direktiven 91/672/EEG och 96/50/EG ska upphöra att gälla från och med den 18 januari 2022.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet.

*Artikel 38***Övergångsbestämmelser**

1. Båtförarcertifikat som utfärdats i enlighet med direktiv 96/50/EG och certifikat som avses i artikel 1.6 i direktiv 96/50/EG, samt båtförarcertifikat för navigering på Rhen som avses i artikel 1.5 i direktiv 96/50/EG som utfärdats före den 18 januari 2022, ska fortsätta att vara giltiga på de inre vattenvägar i unionen för vilka de var giltiga före den dagen, dock i högst tio år efter den dagen.

Före den 18 januari 2032 ska den medlemsstat som utfärdade de certifikat som avses i första stycket, till befälhavare som innehar sådana certifikat, på befälhavarens begäran och i enlighet med den förlaga som föreskrivs i detta direktiv, utfärda ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett sådant bevis som avses i artikel 10.2, förutsatt att befälhavaren har tillhandahållit sådana tillfredsställande skriftliga bevis som avses i artikel 11.1 a och c.

2. Vid utfärdandet av unionsbevis för kvalifikationer i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna i möjligaste mån skydda tidigare beviljade rättigheter, i synnerhet med avseende på de särskilda tillstånd som avses i artikel 6.

3. Andra besättningsmedlemmar än befälhavare, som innehar ett kvalifikationsbevis utfärdat av en medlemsstat före den 18 januari 2022, eller som innehar en kvalifikation som erkänns i en eller flera medlemsstater, kan fortsätta att återopa beviset eller kvalifikationen i högst tio år efter det datumet. Under den perioden kan sådana besättningsmedlemmar fortsätta att återopa direktiv 2005/36/EG när det gäller andra medlemsstaters myndigheters erkännande av deras kvalifikation. Före utgången av denna tidsperiod kan de, hos en behörig myndighet som utfärdar sådana bevis, ansöka om ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett bevis med tillämpning av artikel 10.2, förutsatt att besättningsmedlemmarna har tillhandahållit sådana tillfredsställande skriftliga bevis som avses i artikel 11.1 a och c.

När besättningsmedlemmar som avses i första stycket i denna punkt ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett bevis som avses i artikel 10.2 ska medlemsstaterna säkerställa att ett kvalifikationsbevis utfärdas för vilket behörighetskraven är likvärdiga med eller lägre än för det bevis som ska ersättas. Ett bevis för vilket kraven är högre än för det bevis som ska ersättas ska utfärdas enbart om följande villkor är uppfyllda:

- a) För unionsbeviset för kvalifikationer för matroser: 540 dagars tjänstgöringstid till sjöss, varav minst 180 dagar inom inlandssjöfarten.
- b) För unionsbeviset för kvalifikationer för befarna matroser: 900 dagars tjänstgöringstid till sjöss, varav minst 540 dagar inom inlandssjöfarten.
- c) För unionsbeviset för kvalifikationer för styrmän: 1 080 dagars tjänstgöringstid till sjöss, varav minst 720 dagar inom inlandssjöfarten.

Sjöfartserfarenheterna ska styrkas genom tjänstgöringsjournaler, loggböcker eller andra bevis.

Den minimitid för tjänstgöringstid till sjöss som fastställs i leden a, b och c i andra stycket i denna punkt får minskas med högst 360 dagars tjänstgöringstid till sjöss om den sökande innehar ett examensbevis som erkänns av den behöriga myndigheten och som styrker den sökandes specialutbildning inom inlandssjöfart innefattande praktisk tjänstgöring till sjöss. Minimitiden får inte minskas med mer än specialutbildningstidens längd.

4. Tjänstgöringsjournaler och loggböcker utfärdade före den 18 januari 2022 som utfärdades i enlighet med andra regler än de som föreskrivs i detta direktiv, får förbli aktiva i högst tio år efter den 18 januari 2022.

5. Genom undantag från punkt 3 ska nationella bevis som innehas av besättningsmedlemmar på färjor och som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 96/50/EG och utfärdades före den 18 januari 2022, fortsätta att vara giltiga på de inre vattenvägar i unionen för vilka de var giltiga före den dagen, dock i högst 20 år efter den dagen.

Före utgången av denna tidsperiod kan sådana besättningsmedlemmar, hos en behörig myndighet som utfärdar sådana bevis, ansöka om ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett bevis som avses i artikel 10.2, förutsatt att de tillhandahåller sådana tillfredsställande skriftliga bevis som avses i artikel 11.1 a och c. Andra och tredje styckena i punkt 3 i den här artikeln ska tillämpas på motsvarande sätt.

6. Genom undantag från artikel 4.1 får medlemsstaterna, fram till och med den 17 januari 2038, tillåta befälhavare som framför havsgående fartyg som verkar på specifika inre vattenvägar att medföra ett behörighetsbevis för fartygsbefäl som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i STCW-konventionen, förutsatt att

a) navigeringen på inre vattenvägar sker i början eller slutet av en sjötransportresa, och

b) medlemsstaten den 16 januari 2018 under minst fem års tid har erkänt sådana bevis som avses i denna punkt på de berörda inre vattenvägarna.

Artikel 39

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 17 januari 2022. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska en medlemsstat, i vilken alla de personer som avses i artiklarna 4.1, 5.1 och 6 verkar enbart på nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara vattenvägnät, enbart vara skyldig att sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa överensstämmelse med artiklarna 7, 8 och 10 vad gäller erkännande av kvalifikationsbevis och tjänstgöringsjournalen, artikel 14.2 och 14.3 vad gäller tillfällig indragning, artikel 22.1 andra stycket, artikel 22.2, artikel 26.1 d i tillämpliga fall, artiklarna 26.1 e, 26.1 h, 26.2 och 29 vad gäller förhindrande av bedrägerier, artikel 30 vad gäller sanktioner och artikel 38 med undantag av punkt 2 i den artikeln vad gäller övergångsbestämmelser. Sådana medlemsstater ska sätta dessa bestämmelser i kraft senast den 17 januari 2022.

En sådan medlemsstat får inte utfärda unionsbevis för kvalifikationer eller godkänna utbildningsprogram eller simulatorer förrän den har införlivat och genomfört övriga bestämmelser i detta direktiv och underrättat kommissionen om att den har gjort detta.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska en medlemsstat i vilken alla personer är undantagna enligt artikel 2.3 enbart vara skyldig att sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa överensstämmelse med artikel 10 vad gäller erkännande av kvalifikationsbevis och tjänstgöringsjournalen, med artikel 38 vad gäller erkännande av giltiga bevis samt med artikel 15. Sådana medlemsstater ska sätta dessa bestämmelser i kraft senast den 17 januari 2022.

Medlemsstaten får inte utfärda unionsbevis för kvalifikationer eller godkänna utbildningsprogram eller simulatorer förrän den har införlivat och genomfört övriga bestämmelser i detta direktiv och underrättat kommissionen om att den har gjort detta.

4. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska en medlemsstat inte vara skyldig att införliva detta direktiv så länge som sjöfart på inre vattenvägar inte är tekniskt möjlig på dess territorium.

En sådan medlemsstat får inte utfärda unionsbevis för kvalifikationer eller godkänna utbildningsprogram eller simulatorer förrän den har införlivat och genomfört bestämmelserna i detta direktiv och underrättat kommissionen om att den har gjort detta.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 40***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 41***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 12 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

BILAGA I

MINIMIKRAV FÖR ÅLDER, ADMINISTRATIVA KRAV, BEHÖRIGHET OCH TJÄNSTGÖRINGSTID TILL SJÖSS

De minimikrav avseende kvalifikationer för däckspersonal som anges i denna bilaga ska förstås som en progressiv nivå av kvalifikationer, med undantag för kvalifikationer avseende däcksmän och lärlingar, vilka anses ligga på samma nivå.

1. Kvalifikationer för däckspersonal på ingångsnivå

1.1 Minimikrav för att utfärda bevis för däcksmän

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

— vara minst 16 år,

— ha genomgått grundläggande säkerhetsutbildning enligt nationella krav.

1.2 Minimikrav för att utfärda bevis för lärling

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

— vara minst 15 år,

— ha undertecknat ett lärlingsavtal som föreskriver ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19.

2. Kvalifikationer för däckspersonal på operativ nivå

2.1 Minimikrav för att utfärda bevis för matros

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

a) — vara minst 17 år,

— ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst två år, som omfattade de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II,

— ha fullgjort minst 90 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram,

eller

b) — vara minst 18 år,

— med godkänt resultat ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet enligt artikel 18, i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II är uppfyllda,

— ha fullgjort minst 360 dagars tjänstgöringstid till sjöss eller ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss, om den sökande även kan styrka minst 250 dagars yrkeserfarenhet som den sökande erhållit på ett havsgående fartyg i egenskap av medlem av däckspersonalen,

eller

c) — ha minst fem års yrkeserfarenhet före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram eller ha minst 500 dagars yrkeserfarenhet på ett havsgående fartyg i egenskap av medlem av däckspersonalen före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram eller ha genomgått, före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram, ett yrkesutbildningsprogram med en varaktighet på minst tre år,

— ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst nio månader, som omfattade de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II,

— ha fullgjort minst 90 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram,

2.2 Minimikrav för att utfärda bevis för befaren matros

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

- a) — ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss med kvalifikationer för att tjänstgöra som matros, eller
- b) — ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst tre år, som omfattade de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II,
— ha fullgjort minst 270 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram,

2.3 Minimikrav för att utfärda bevis för styrman

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

- a) — ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss med kvalifikationer för att tjänstgöra som befaren matros,
— ha ett radiooperatörscertifikat,
eller
- b) — ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst tre år, som omfattade de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II,
— ha fullgjort minst 360 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram,
— inneha ett radiooperatörscertifikat,
eller
- c) — ha minst 500 dagars yrkeserfarenhet som sjöförare,
— med godkänt resultat ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet enligt artikel 18 i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II är uppfyllda,
— inneha ett radiooperatörscertifikat.

3. Kvalifikationer för däckspersonal på ledningsnivå

3.1 Minimikrav för att utfärda bevis för befälhavare

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

- a) — vara minst 18 år,
— ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst tre år, som omfattade de behörighetsnormer för ledningsnivån som anges i bilaga II,
— ha fullgjort minst 360 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram eller efter att ha genomgått hela programmet,
— ha ett radiooperatörscertifikat,
eller
- b) — vara minst 18 år,
— inneha ett unionsbevis för kvalifikationer för styrmän eller ett bevis för styrmän som erkänts i enlighet med artikel 10.2 eller 10.3,

- ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss,
  - med godkänt resultat ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet enligt artikel 18 i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer för ledningsnivån som anges i bilaga II är uppfyllda,
  - inneha ett radiooperatörscertifikat,
- eller
- c) — vara minst 18 år,
- ha fullgjort minst 540 dagars tjänstgöringstid till sjöss eller ha fullgjort minst 180 dagar, om den sökande även kan styrka minst 500 dagars yrkeserfarenhet som den sökande erhållit på ett havsgående fartyg i egenskap av medlem av däckspersonalen,
  - med godkänt resultat ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet enligt artikel 18 i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer för ledningsnivån som anges i bilaga II är uppfyllda,
  - inneha ett radiooperatörscertifikat,
- eller
- d) — ha minst fem års yrkeserfarenhet före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram eller ha minst 500 dagars yrkeserfarenhet på ett havsgående fartyg i egenskap av medlem av däckspersonalen före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram eller ha genomgått, före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram, ett yrkesutbildningsprogram med en varaktighet på minst tre år,
- ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst ett och ett halvt år, som omfattade de behörighetsnormer för ledningsnivån som anges i bilaga II,
  - ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram och tidigast 180 dagar efter att ha genomgått hela programmet,
  - inneha ett radiooperatörscertifikat.

3.2 Minimikrav för särskilda tillstånd för unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare

3.2.1 Vattenvägar med havskaraktär

Varje sökande ska

- uppfylla de behörighetsnormer för framförande av farkost på vattenvägar med havskaraktär som anges i bilaga II.

3.2.2 Radar

Varje sökande ska

- uppfylla de behörighetsnormer för framförande av farkost med hjälp av radar som anges i bilaga II.

3.2.3 Kondenserad naturgas

Varje sökande ska

- inneha ett unionsbevis för kvalifikationer för experter på kondenserad naturgas (nedan kallad LNG) enligt avsnitt 4.2.

3.2.4 Stora konvojer

Varje sökande ska ha fullgjort minst 720 dagars tjänstgöringstid till sjöss, inbegripet minst 540 dagar med yrkeskvalifikationer för att tjänstgöra som befälhavare och minst 180 dagar med att framföra en stor konvoj.

4. Yrkeskvalifikationer för specifika uppgifter

4.1 Minimikrav för certifiering av experter på passagerartrafik

Var och en som ansöker om ett första unionsbevis för kvalifikationer för experter på passagerartrafik ska

— vara minst 18 år,

— uppfylla de behörighetsnormer för experter på passagerartrafik som anges i bilaga II.

Var och en som ansöker om förnyelse av ett unionsbevis för kvalifikationer för experter på passagerartrafik ska

— avlägga ett nytt administrativt prov med godkänt resultat eller genomgå ett nytt godkänt utbildningsprogram i enlighet med artikel 17.2.

4.2 Minimikrav för certifiering av LNG-experter

Var och en som ansöker om ett första unionsbevis för kvalifikationer för LNG-experter ska

— vara minst 18 år,

— uppfylla de behörighetsnormer för LNG-experter som anges i bilaga II.

Var och en som ansöker om förnyelse av ett unionsbevis för kvalifikationer för LNG-experter ska

a) ha fullgjort tjänstgöringstid ombord på en farkost som använder LNG som drivmedel på

— minst 180 dagar under de föregående fem åren, eller

— minst 90 dagar under det föregående året,

eller

b) uppfylla de behörighetsnormer för LNG-experter som anges i bilaga II.

BILAGA II

GRUNDLÄGGANDE BEHÖRIGHETSKRAV

1. Grundläggande behörighetskrav på operativ nivå

1.1 Navigering

Matrosen ska bistå farkostledningen vid manövrering och handhavande av en farkost på inre vattenvägar. Matrosen ska kunna göra detta på alla typer av vattenvägar och i alla typer av hamnar. I synnerhet ska matrosen kunna

- bistå vid förberedelserna av farkosten inför avfärd i syfte att säkerställa en säker färd under alla omständigheter,
- bistå med förtöjnings- och förankringsinsatser,
- bistå vid framförandet och manövreringen av farkosten på ett sjösäkert och kostnadseffektivt sätt.

1.2 Drift av farkoster

Matrosen ska kunna

- bistå farkostledningen med att kontrollera driften av farkosten och med omsorgen om de ombordvarande,
- använda farkostens utrustning.

1.3 Lasthantering, stuvning och persontransporter

Matrosen ska kunna

- bistå farkostledningen i förberedelserna, stuvningen och övervakningen av last under lastning och lossning,
- bistå fartygsledningen med tjänster till passagerarna,
- ge direkt assistans till personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet, i enlighet med kraven på utbildning och instruktioner i bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010⁽¹⁾.

1.4 Skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik

Matrosen ska kunna

- bistå farkostledningen på områdena skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik för att säkerställa den allmänna tekniska säkerheten,
- utföra underhållsarbete på områdena skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik för att säkerställa den allmänna tekniska säkerheten.

1.5 Underhåll och reparationer

Matrosen ska kunna

- bistå farkostledningen i samband med underhåll och reparationer av farkosten och dess apparatur och utrustning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).

1.6 Kommunikation

Matrosen ska kunna

- kommunicera i allmänhet och professionellt, vilket inbegriper förmågan att använda standardiserade fraser i situationer där kommunikationsproblem råder,
- vara social.

1.7 Hälsa och säkerhet samt miljöskydd

Matrosen ska kunna

- följa säkra arbetsregler och förstå vikten av regler på områdena hälsa och säkerhet samt miljöns betydelse,
- förstå vikten av fortbildning i säkerhet ombord och av att omedelbart vidta åtgärder i nödsituationer,
- vidta åtgärder för att förhindra brand och använda brandsläckningsutrustningen korrekt,
- utföra arbetsuppgifter på ett sätt som tar hänsyn till vikten av att skydda miljön.

2. Grundläggande behörighetskrav för behörighet på ledningsnivå

2.0 Tillsyn

Befälhavaren ska kunna

- ge anvisningar till andra medlemmar av däckspersonalen och utöva tillsyn över alla uppgifter som de utför enligt avsnitt 1 i denna bilaga, och ska således ha tillfredsställande förmåga att utföra dessa uppgifter.

2.1 Navigering

Befälhavaren ska kunna

- planera en resa och navigera på inre vattenvägar, inbegripet ha förmågan att välja den mest logiska, ekonomiska och ekologiska ruten för att nå bestämmelseorterna för lastning och lossning, med beaktande av tillämpliga trafikbestämmelser och överenskomna regler för trafik på inre vattenvägar,
- tillämpa kunskaper om tillämpliga regler om bemanning av farkoster, inbegripet kunskaper om vilotid och sammansättning av däckspersonalen,
- framföra och manövrera farkosten på ett sätt som säkerställer en säker drift av farkosten under alla förhållanden på inre vattenvägar, inbegripet i situationer med tät trafik eller då andra farkoster fraktar farligt gods och som kräver grundläggande kunskaper om den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på inre vattenvägar (ADN),
- agera i nödsituationer vid navigering på inre vattenvägar.

2.2 Drift av farkoster

Befälhavaren ska kunna

- tillämpa kunskaper om skeppsbyggnads- och konstruktionsmetoder som avser inre vattenvägar på driften av olika typer av farkoster och ha grundläggande kunskaper om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 ⁽¹⁾,
- sköta och övervaka obligatorisk utrustning i enlighet med vad som anges i det tillämpliga certifikatet för farkosten.

2.3 Lasthantering, stuvning och persontransporter

Befälhavaren ska kunna

- planera och säkerställa säker lastning, stuvning och säkring av last, lossning och hantering av last under färden,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 av den 14 september 2016 om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG (EUT L 252, 16.9.2016, s. 118).

- planera och säkerställa farkostens stabilitet,
- planera och säkerställa en säker transport och omsorg om passagerare under färden, inbegripet att ge direkt assistans till personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet, i enlighet med kraven på utbildning och instruktioner i bilaga IV till förordning (EU) nr 1177/2010.

2.4 Skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik

Befälhavaren ska kunna

- planera arbetsflödet på områdena skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik,
- övervaka huvudmaskinerna och hjälpmaskineriet och hjälputrustningen,
- planera och ge anvisningar med avseende på farkostens pump och farkostens pumpkontrollsystem,
- organisera säker användning, underhåll och reparation av farkostens elektrotekniska utrustning,
- kontrollera att underhåll och reparation av teknisk utrustning sker på ett säkert sätt.

2.5 Underhåll och reparationer

Befälhavaren ska kunna

- organisera underhåll och reparation av farkosten och dess utrustning på ett säkert sätt.

2.6 Kommunikation

Befälhavaren ska kunna

- sköta personaladministration, vara socialt ansvarstagande och sköta organisationen av arbetsflödet och fortbildningen ombord på farkosten,
- säkerställa ständigt god kommunikation, vilket inbegriper användning av standardiserade fraser i situationer där kommunikationsproblem råder,
- främja en välbalanserad och socialt fungerande arbetsmiljö ombord.

2.7 Hälsa och säkerhet, passagerares rättigheter samt miljöskydd

Befälhavaren ska kunna

- övervaka de tillämpliga rättsliga kraven och vidta åtgärder för att garantera säkerheten för människoliv,
- upprätthålla säkerheten för de ombordvarande, inbegripet att ge direkt assistans till personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet, i enlighet med kraven på utbildning och instruktioner i bilaga IV till förordning (EU) nr 1177/2010,
- utarbeta nöd- och skadekontrollplaner och hantera nödsituationer,
- säkerställa överensstämmelse med miljöskyddskrav.

3. Grundläggande behörighetskrav för särskilda tillstånd

3.1 Framförande av farkost på inre vattenvägar med havskaraktär

Befälhavaren ska kunna

- arbeta med uppdaterade sjökort och kartor, meddelanden till skeppare och sjöfolk och andra publikationer som är specifika för vattenvägar med havskaraktär,

- använda referensplan för tidvatten, information om tidvattenströmmar och deras perioder och cykler, tidsuppgifter om tidvattenströmmar och flodtid samt variationer i flodmynningar som påverkas av tidvatten,
- använda Signi (Signalisation de Voies de Navigation Intérieure) och Iala (den internationella sammanslutningen för stöd till sjöfarten och fyrväsendet) för säker navigering på inre vattenvägar med havskaraktär.

3.2 Radarnavigering

Befälhavaren ska kunna

- vidta nödvändiga åtgärder när det gäller navigering med hjälp av radar innan fartyget lägger ut,
- tolka radarbildskärmar och analysera den information som radarn ger,
- minska störningar av olika ursprung,
- navigera med hjälp av radar med beaktande av de överenskomna regler som är tillämpliga på inlandssjöfart i enlighet med förordningar som anger kraven för navigering med hjälp av radar (t.ex. bemanningskrav eller tekniska krav för fartyg),
- hantera särskilda förhållanden, t.ex. tät trafik, utrustningsfel och farliga situationer.

4. Grundläggande behörighetskrav för specifika uppgifter

4.1 Expert på passagerartrafik

Varje sökande ska kunna

- organisera användningen av livräddningsutrustning på passagerarfartyg,
- illämpla säkerhetsinstruktioner och vidta nödvändiga åtgärder för att skydda passagerare i allmänhet, särskilt i nödlägen (t.ex. evakuering, haveri, kollision, grundstötning, eldsvåda, explosion och andra situationer som kan leda till panik), inbegripet att ge direkt assistans till personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet, i enlighet med kraven på utbildning och instruktioner i bilaga IV till förordning (EU) nr 1177/2010,
- kommunicera på grundläggande engelska,
- uppfylla de relevanta kraven i förordning (EU) nr 1177/2010.

4.2 Expert på kondenserad naturgas (LNG)

Varje sökande ska kunna

- säkerställa efterlevnaden av lagstiftning och standarder för farkoster som använder LNG som drivmedel samt av andra relevanta hälso- och säkerhetsföreskrifter,
- vara medveten om vissa viktiga punkter som rör LNG, uppfatta riskerna och hantera dem,
- sköta de system som är specifika för LNG på ett säkert sätt,
- säkerställa regelbunden kontroll av LNG-systemet,
- veta hur tankning av LNG görs på ett säkert och kontrollerat sätt,
- förbereda LNG-systemet inför underhåll av farkoster,
- hantera nödsituationer med koppling till LNG.

BILAGA III

GRUNDLÄGGANDE KRAV MED AVSEENDE PÅ MEDICINSK LÄMPLIGHET

Medicinsk lämplighet, som inbegriper både fysisk och psykisk hälsa, innebär att vederbörande inte lider av någon sjukdom eller funktionsnedsättning som gör den som tjänstgör ombord på en farkost oförmögen att

- utföra de uppgifter som krävs för driften av en farkost,
- när som helst utföra tilldelade uppgifter, eller
- uppfatta sin omgivning korrekt.

Undersökningen ska särskilt omfatta syn- och hörsel förmåga, motoriska funktioner, neuropsykiatrisk status och kardiovaskulär status.

BILAGA IV

TILLÄMPLIGA KRAV

Tabell A

Syfte, artikel	Krav på överensstämmelse	Tillämpning inledd
Praktiska examinationer, artikel 17.4	[Cesni...]	[ ]
Godkännande av simulatorer, artikel 21.2		
Egenskaper hos och villkor för användning av register, artikel 25.2		

Tabell B

Punkt	Grundläggande behörighetskrav	Krav på överensstämmelse	Tillämpning inledd
1	Grundläggande behörighetskrav på operativ nivå	[Cesni ...]	[ ]
2	Grundläggande behörighetskrav för behörighet på ledningsnivå	—	—
3	Grundläggande behörighetskrav för särskilda tillstånd		
3.1	Framförande av farkost på vattenvägar med havskaraktär		
3.2	Radarnavigering		
4	Grundläggande behörighetskrav för specifika uppgifter		
4.1	Expert på passagerartrafik		
4.2	Expert på kondenserad naturgas (LNG)		

Tabell C

Grundläggande krav med avseende på medicinsk lämplighet	Krav på överensstämmelse	Tillämpning inledd
Undersökning avseende medicinsk lämplighet	[Cesni ...]	[ ]

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/2398**av den 12 december 2017****om ändring av direktiv 2004/37/EG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 153.2 b jämförd med artikel 153.1 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG ⁽³⁾ är att skydda arbetstagare mot risker för hälsa och säkerhet vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet. En enhetlig nivå på skyddet mot de risker som har samband med carcinogener och mutagena ämnen föreskrivs i det direktivet genom en ram med generella principer som gör det möjligt för medlemsstaterna att säkerställa en konsekvent tillämpning av minimikraven. Bindande gränsvärden för yrkeshygienisk exponering som fastställs på grundval av tillgänglig kunskap, inbegripet vetenskapliga och tekniska uppgifter, ekonomisk genomförbarhet, en noggrann analys av de socioekonomiska konsekvenserna och tillgången till protokoll och teknik för exponeringsmätning på arbetsplatsen, utgör en viktig beståndsdel i de allmänna föreskrifterna för skydd av arbetstagare som fastställs i det direktivet. De minimikrav som föreskrivs i det direktivet syftar till att skydda arbetstagare på unionsnivå. Medlemsstaterna kan fastställa strängare bindande gränsvärden för yrkeshygienisk exponering.
- (2) Gränsvärden för yrkeshygienisk exponering är en del av riskhanteringen enligt direktiv 2004/37/EG. Efterlevnaden av dessa gränsvärden påverkar inte andra skyldigheter för arbetsgivare enligt det direktivet, särskilt inte inskränkning av användningen av carcinogener och mutagena ämnen på arbetsplatsen, förebyggande eller begränsning av arbetstagarnas exponering för carcinogener eller mutagena ämnen och åtgärder som bör vidtas i detta syfte. Dessa åtgärder bör, i den mån det är tekniskt möjligt, innefatta att det carcinogena eller mutagena ämnet byts ut mot ett ämne, en blandning eller en process som inte innebär någon risk eller innebär mindre risk för arbetstagarnas hälsa, användning av ett slutet system eller andra åtgärder som syftar till att begränsa arbetstagarnas exponeringsnivå. I detta sammanhang är det mycket viktigt att försiktighetsprincipen beaktas om osäkerhet råder.
- (3) För de flesta carcinogener och mutagena ämnen är det inte vetenskapligt möjligt att fastställa nivåer under vilka exponering inte leder till skadliga effekter. Även om fastställande av gränsvärden på arbetsplatser vad gäller carcinogener och mutagena ämnen enligt detta direktiv inte fullständigt undanröjer de risker för arbetstagarnas hälsa och säkerhet som uppkommer vid exponering för dessa ämnen i arbetet (kvarstående risk) bidrar det ändå till att avsevärt minska de risker som uppkommer vid sådan exponering på det stegvisa och målinriktade sätt som beskrivs i direktiv 2004/37/EG. För andra carcinogener och mutagena ämnen är det vetenskapligt möjligt att fastställa nivåer under vilka exponering inte förväntas leda till skadliga effekter.

⁽¹⁾ EUT C 487, 28.12.2016, s. 113.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 oktober 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 7 december 2017.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG) (EUT L 158, 30.4.2004, s. 50).

- (4) Enligt direktiv 2004/37/EG fastställs de högsta tillåtna nivåerna för arbetstagarnas exponering för vissa carcinogener eller mutagena ämnen med värden vilka inte får överskridas. Dessa gränsvärden bör ses över och gränsvärden bör fastställas för ytterligare carcinogener och mutagena ämnen.
- (5) Kommissionen ska, på grundval av de genomföranderapporter som vart femte år lämnas in av medlemsstaterna enligt artikel 17a i rådets direktiv 89/391/EEG ⁽¹⁾, utvärdera genomförandet av den rättsliga ramen för arbetsmiljöfrågor, bland annat direktiv 2004/37/EG, och vid behov informera berörda institutioner och rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor om eventuella initiativ som syftar till att förbättra det sätt på vilket den ramen fungerar, vid behov inbegripet lämpliga lagstiftningsförslag.
- (6) Gränsvärdena i detta direktiv bör vid behov revideras mot bakgrund av tillgänglig kunskap, inbegripet nya vetenskapliga och tekniska uppgifter, evidensbaserad bästa praxis samt evidensbaserade tekniker och protokoll för mätning av exponeringsnivåer på arbetsplatsen. I detta bör, om möjligt, ingå uppgifter om kvarstående risker för arbetstagarnas hälsa samt yttranden från vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens och rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor. Information om kvarstående risker, som offentliggörs på unionsnivå, är värdefull för det framtida arbetet med att begränsa risker som härrör från yrkeshygienisk exponering för carcinogener och mutagena ämnen, inbegripet revideringar av de gränsvärden som fastställs i detta direktiv. Öppenhet när det gäller sådan information bör främjas ytterligare.
- (7) Eftersom det saknas enhetliga uppgifter om exponering för ämnen måste arbetstagare som exponeras eller riskerar att exponeras skyddas genom relevanta hälsundersökningar. Det bör därför vara möjligt att fortsätta att genomföra relevanta hälsundersökningar av arbetstagare för vilka resultaten av den bedömning som avses i artikel 3.2 i direktiv 2004/37/EG visar att en risk för hälsa eller säkerhet föreligger även efter det att exponeringen har upphört när så anges av den läkare eller det organ som ansvarar för hälsundersökningarna. Sådana hälsundersökningar bör genomföras i enlighet med nationell rätt eller praxis i medlemsstaterna. Artikel 14 i direktiv 2004/37/EG bör därför ändras för att säkerställa sådana hälsundersökningar för alla berörda arbetstagare.
- (8) För att säkerställa säkerhet och ändamålsenlig omsorg om arbetstagarna är det nödvändigt att medlemsstaterna samlar in lämpliga och enhetliga uppgifter från arbetsgivare. Medlemsstaterna bör lämna uppgifter till kommissionen för dess rapporter om genomförandet av direktiv 2004/37/EG. Kommissionen stödjer redan bästa praxis för uppgiftsinsamling i medlemsstaterna och den bör, om så är lämpligt, föreslå ytterligare förbättringar av den uppgiftsinsamling som krävs enligt direktiv 2004/37/EG.
- (9) Direktiv 2004/37/EG kräver att arbetsgivare använder lämpliga befintliga metoder för att mäta exponeringen för carcinogener och mutagena ämnen på arbetsplatsen, med tanke på att den vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens i sina rekommendationer noterar att det är genomförbart att övervaka exponeringen vid varje rekommenderat gränsvärde för yrkeshygienisk exponering och varje biologiskt gränsvärde. En ökad likvärdighet hos mätmetoderna för fastställande av koncentrationen av carcinogener och mutagena ämnen i luften i förhållande till de gränsvärden som fastställs i direktiv 2004/37/EG är viktig för att skärpa skyldigheterna som föreskrivs däri och säkerställa en jämförbar, hög nivå på skyddet av arbetstagarnas hälsa och lika villkor inom unionen.
- (10) De ändringar av bilaga III till direktiv 2004/37/EG som föreskrivs i detta direktiv utgör det första steget i en långsiktig process för att uppdatera det. Som ett nästa steg i den processen har kommissionen lagt fram ett förslag om fastställande av gränsvärden och "hudmärkningar" för ytterligare sju carcinogener. Dessutom angav kommissionen i sitt meddelande av den 10 januari 2017 *Säkrare och hälsosammare arbetsplatser för alla – modernisering av EU:s lagstiftning och politik på arbetsmiljöområdet* att det ska komma ytterligare ändringar av direktiv 2004/37/EG. Kommissionen bör fortlöpande fortsätta sitt arbete med uppdateringar av bilaga III till direktiv 2004/37/EG, i linje med artikel 16 och med etablerad praxis. Det arbetet bör när så är lämpligt resultera i förslag till framtida revideringar av de gränsvärden som fastställs i direktiv 2004/37/EG och i detta direktiv liksom i förslag till ytterligare gränsvärden.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (EGT L 183, 29.6.1989, s. 1).

- (11) Det är nödvändigt att beakta andra upptagsvägar för samtliga carcinogener och mutagena ämnen, inklusive upptag genom huden, för att uppnå bästa möjliga skydds nivå.
- (12) Vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens bistår kommissionen i synnerhet med att identifiera, utvärdera och ingående analysera de senaste tillgängliga vetenskapliga uppgifterna och genom att föreslå gränsvärden för yrkeshygienisk exponering för att skydda arbetstagare mot kemiska risker i arbetet som ska fastställas på unionsnivå enligt rådets direktiv 98/24/EG⁽¹⁾ och direktiv 2004/37/EG. När det gäller de kemiska agenserna o-toluidin och 2-nitropropan fanns det år 2016 inga rekommendationer från vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens, och därför har andra tillräckligt tillförlitliga och offentliga informationskällor beaktats.
- (13) De gränsvärden för vinylkloridmonomer och damm från hårda träslag som fastställts i bilaga III till direktiv 2004/37/EG bör revideras med beaktande av nyare vetenskapliga och tekniska uppgifter. Skillnaden mellan damm från hårda träslag och mjuka träslag bör utvärderas ytterligare med avseende på gränsvärdet som fastställs i den bilagan, i enlighet med rekommendationen från vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens och Internationella centret för cancerforskning.
- (14) Blandad exponering för fler än ett träslag är mycket vanligt, och detta gör analysen av exponeringen för olika träslag mer komplicerad. Exponering för damm från mjuka och hårda träslag är vanligt bland arbetstagare inom unionen och kan orsaka besvär i luftvägarna och sjukdomar; den allvarligaste hälsoeffekten är risken för näs- och bihåle cancer. Därför är det lämpligt att föreskriva att om damm från hårda träslag är uppblandat med damm från andra träslag bör gränsvärdet som fastställs i bilagan för damm från hårda träslag tillämpas på allt damm från träslag i den relevanta blandningen.
- (15) Vissa krom (VI)-föreningar uppfyller kriterierna för att klassificeras som cancerframkallande ämnen (i kategori 1A eller 1B) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008⁽²⁾ och är därför carcinogena enligt direktiv 2004/37/EG. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, kan ett gränsvärde för krom (VI)-föreningar som är carcinogener enligt direktiv 2004/37/EG fastställas. Ett gränsvärde bör därför fastställas för dessa krom (VI)-föreningar.
- (16) När det gäller krom VI är ett gränsvärde på 0,005 mg/m³ eventuellt inte lämpligt och kan vara svårt att uppnå på kort sikt inom vissa sektorer. En övergångsperiod bör därför införas, under vilken ett gränsvärde på 0,010 mg/m³ bör gälla. I specifika situationer där arbetet inbegriper svetsning eller plasmaskärning eller liknande arbetsprocesser där det bildas gaser bör ett gränsvärde på 0,025 mg/m³ tillämpas under den övergångsperioden och först därefter det allmänt tillämpliga gränsvärdet på 0,005 mg/m³.
- (17) Vissa elfasta keramiska fibrer uppfyller kriterierna för att klassificeras som cancerframkallande ämnen i kategori 1B i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 och är därför carcinogena enligt direktiv 2004/37/EG. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, kan ett gränsvärde fastställas för elfasta keramiska fibrer som är carcinogener enligt direktiv 2004/37/EG. Ett gränsvärde bör därför fastställas för dessa elfasta keramiska fibrer.
- (18) Det finns tillräckligt med bevis för att respirabelt kristallint kvartsdamm är cancerframkallande. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, bör ett gränsvärde fastställas för respirabelt kristallint kvartsdamm. Respirabelt kristallint kvartsdamm som bildas genom en arbetsprocess omfattas inte av klassificeringen i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008. Arbete som innebär exponering för respirabelt kristallint kvartsdamm som bildas genom en arbetsprocess bör därför införas i bilaga I till direktiv 2004/37/EG och det bör fastställas ett gränsvärde för respirabelt kristallint kvartsdamm (respirabel fraktion) som, i synnerhet mot bakgrund av antalet exponerade arbetstagare, bör vara föremål för översyn.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 131, 5.5.1998, s. 11).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

- (19) Vägledningarna och exempel på god praxis som tagits fram av kommissionen, medlemsstaterna eller arbetsmarknadens parter eller genom andra initiativ, som dialogen med arbetsmarknadens parter om *Överenskommelsen om skydd av arbetstagarnas hälsa genom god hantering och säker användning av kristallin kvarts och produkter som innehåller detsamma* (Nepsi), är värdefulla och nödvändiga verktyg för att komplettera lagstiftningsåtgärder, särskilt för att stödja en effektiv tillämpning av gränsvärdena, och de bör därför tas i noggrant beaktande. Bland dessa finns åtgärder för att förebygga eller minimera exponeringen som dämpning med vatten för att förhindra damm från att bli luftburet i fallet med respirabel kristallin kvarts.
- (20) Etylenoxid uppfyller kriterierna för att klassificeras som ett cancerframkallande ämne (kategori 1B) i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 och är därför en carcinogen enligt direktiv 2004/37/EG. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, kan ett gränsvärde fastställas för denna carcinogen. För etylenoxid har vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens konstaterat att ett väsentligt upptag genom huden är möjligt. Ett gränsvärde bör därför fastställas för etylenoxid och en märkning göras för gränsvärdet som anger att ett väsentligt upptag genom huden är möjligt.
- (21) 1,2-epoxipropan uppfyller kriterierna för att klassificeras som ett cancerframkallande ämne (kategori 1B) i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 och är därför en carcinogen enligt direktiv 2004/37/EG. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, kan en exponeringsnivå fastställas under vilken exponering för denna carcinogen inte förväntas leda till några skadliga effekter. Ett gränsvärde bör därför fastställas för 1,2-epoxipropan.
- (22) Akrylamid uppfyller kriterierna för att klassificeras som ett cancerframkallande ämne (kategori 1B) i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 och är därför en carcinogen enligt direktiv 2004/37/EG. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, kan ett gränsvärde fastställas för den carcinogenen. För akrylamid har vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens konstaterat att ett väsentligt upptag genom huden är möjligt. Ett gränsvärde bör därför fastställas för akrylamid och en märkning göras för gränsvärdet som anger att ett väsentligt upptag genom huden är möjligt.
- (23) 2-nitropropan uppfyller kriterierna för att klassificeras som ett cancerframkallande ämne (kategori 1B) i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 och är därför en carcinogen enligt direktiv 2004/37/EG. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, kan ett gränsvärde fastställas för denna carcinogen. Ett gränsvärde bör därför fastställas för 2-nitropropan.
- (24) o-toluidin uppfyller kriterierna för att klassificeras som ett cancerframkallande ämne (kategori 1B) i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 och är därför en carcinogen enligt direktiv 2004/37/EG. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, kan ett gränsvärde fastställas för denna carcinogen. Ett gränsvärde bör därför fastställas för o-toluidin och en märkning göras för gränsvärdet som anger att ett väsentligt upptag genom huden är möjligt.
- (25) 1,3-butadien uppfyller kriterierna för att klassificeras som ett cancerframkallande ämne (kategori 1A) i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 och är därför en carcinogen enligt direktiv 2004/37/EG. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, kan ett gränsvärde fastställas för denna carcinogen. Ett gränsvärde bör därför fastställas för 1,3-butadien.
- (26) Hydrazin uppfyller kriterierna för att klassificeras som ett cancerframkallande ämne (kategori 1B) i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 och är därför en carcinogen enligt direktiv 2004/37/EG. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, kan ett gränsvärde fastställas för den carcinogenen. För hydrazin har vetenskapliga kommittén för yrkeshygieniska gränsvärden för kemiska agens konstaterat att ett väsentligt upptag genom huden är möjligt. Ett gränsvärde bör därför fastställas för hydrazin och en märkning göras för gränsvärdet som anger att ett väsentligt upptag genom huden är möjligt.
- (27) Brometen uppfyller kriterierna för att klassificeras som ett cancerframkallande ämne (kategori 1B) i enlighet med förordning (EG) nr 1272/2008 och är därför en carcinogen enligt direktiv 2004/37/EG. På basis av tillgänglig kunskap, inklusive vetenskapliga och tekniska uppgifter, kan ett gränsvärde fastställas för denna carcinogen. Ett gränsvärde bör därför fastställas för brometen.

- (28) Detta direktiv förbättrar skyddet av arbetstagarnas hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Medlemsstaterna bör införliva detta direktiv i sin nationella rätt. De bör säkerställa att de behöriga myndigheterna har tillräckligt med utbildad personal och de övriga resurser som krävs för att utföra de uppgifter som följer av ett korrekt och effektivt genomförande av detta direktiv i enlighet med nationell rätt eller praxis. Arbetsgivarnas tillämpning av detta direktiv underlättas om de vid behov har vägledning för att identifiera bättre sätt att följa detta direktiv.
- (29) Kommissionen har samrått med den rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor. Den har också anordnat ett samråd i två steg med arbetsmarknadens parter på unionsnivå i enlighet med artikel 154 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (30) Den rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor har i sina utlåtanden hänvisat till en översynsperiod när det gäller bindande yrkeshygieniska gränsvärden för exponering för flera ämnen, till exempel respirabelt kristallint kvartsdamm, akrylamid och 1,3-butadien. Kommissionen bör ta hänsyn till dessa utlåtanden vid prioriteringen av ämnen för vetenskaplig utvärdering.
- (31) I sitt utlåtande om eldfasta keramiska fibrer var den rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor enig om att ett bindande yrkeshygieniskt gränsvärde för exponering för detta ämne är nödvändigt, men lyckades inte enas om en gemensam ståndpunkt om ett gränsvärde. Kommissionen bör därför uppmana den rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor att lägga fram ett uppdaterat utlåtande om eldfasta keramiska fibrer för att kunna komma fram till en gemensam ståndpunkt om gränsvärdet för detta ämne, utan att påverka arbetsmetoder för den rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor och arbetsmarknadens parter autonomi.
- (32) Män och kvinnor exponeras ofta för en kombination av ämnen på arbetsplatsen, vilket kan leda till ökade hälsorisker och orsaka skador, bland annat på fortplantningssystemen, inbegripet nedsatt fertilitet eller infertilitet och negativ inverkan på fosterutvecklingen och amningen. Reproduktionsstörande ämnen är föremål för unionsåtgärder i vilka det föreskrivs minimikrav för skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet, i synnerhet kraven som anges i direktiv 98/24/EG och rådets direktiv 92/85/EEG⁽¹⁾. Reproduktionsstörande ämnen som även är carcinogener eller mutagena ämnen är föremål för bestämmelserna i direktiv 2004/37/EG. Kommissionen bör utvärdera behovet av att tillämpa åtgärderna till skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet som anges i direktiv 2004/37/EG på alla reproduktionsstörande ämnen.
- (33) Detta direktiv står i överensstämmelse med grundläggande rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätt till liv och rätt till rättvisa arbetsförhållanden som anges i artiklarna 2 och 31.
- (34) Gränsvärdena i det här direktivet kommer att ses över mot bakgrund av genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006⁽²⁾, särskilt för att ta hänsyn till samverkan mellan gränsvärdena i direktiv 2004/37/EG och den härledda nolleffektnivån för farliga kemikalier enligt den förordningen, så att det finns ett effektivt skydd för arbetstagare.
- (35) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra arbetsförhållandena och skydda arbetstagarnas hälsa för särskilda risker i samband med exponering för carcinogener och mutagena ämnen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (36) Med tanke på att detta direktiv rör skyddet av arbetstagarnas hälsa och säkerhet på arbetsplatsen bör det införlivas inom två år från och med den dag det träder i kraft.
- (37) Direktiv 2004/37/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 348, 28.11.1992, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2004/37/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 6 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska ta hänsyn till informationen i leden a–g i första stycket i denna artikel i sina inlämnade rapporter till kommissionen enligt artikel 17a i direktiv 89/391/EEG.”

2. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I enlighet med nationell rätt eller praxis ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att utföra relevanta hälsoundersökningar av arbetstagare för vilka resultaten av bedömningen enligt artikel 3.2 visar att en risk för hälsa eller säkerhet föreligger. Den läkare eller det organ som ansvarar för hälsoundersökningen av arbetstagare kan indikera att hälsoundersökningarna ska fortsätta så länge som det anses nödvändigt för skydda den berörda arbetstagarens hälsa, även efter det att exponeringen har upphört.”

- b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Alla fall av cancer som i överensstämmelse med nationell rätt eller praxis identifieras som resultat av yrkeshygienisk exponering för carcinogener eller mutagena ämnen ska anmälas till behörig myndighet.

Medlemsstaterna ska ta hänsyn till informationen i denna punkt i sina inlämnade rapporter till kommissionen enligt artikel 17a i direktiv 89/391/EEG.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 18a

Utvärdering

Kommissionen ska, som en del av nästa utvärdering av genomförandet av det här direktivet, inom ramen för den utvärdering som avses i artikel 17a i direktiv 89/391/EEG, även bedöma om gränsvärdet för respirabelt kristallint kvartsdamm behöver ändras. Kommissionen ska vid behov föreslå nödvändiga ändringar avseende det ämnet.

Senast under första kvartalet 2019 ska kommissionen med beaktande av de senaste vetenskapliga rönen bedöma om det är lämpligt att ändra detta direktivs tillämpningsområde så att det innefattar reproduktionsstörande ämnen. På grundval av detta ska kommissionen vid behov och efter samråd med arbetsgivare och arbetstagare lägga fram ett lagstiftningsförslag.”

4. I bilaga I ska följande punkt läggas till:

”6. Arbete som innebär exponering för respirabelt kristallint kvartsdamm som bildas genom en arbetsprocess.”

5. Bilaga III ska ersättas med texten i bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 17 januari 2020. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 12 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

BILAGA

"BILAGA III

Gränsvärden och andra direkt anknutna bestämmelser (artikel 16)

A. GRÄNSVÄRDEN FÖR EXPONERING I ARBETET

Agens	EG-nr ⁽¹⁾	CAS-nr ⁽²⁾	Gränsvärden ⁽³⁾			Anmärkningar	Övergångsgränsvärden
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	ppm ⁽⁵⁾	f/ml ⁽⁶⁾		
Damm från hårda träslag	—	—	2 ⁽⁷⁾	—	—	—	Gränsvärde 3 mg/m ³ t.o.m. den 17 januari 2023
Krom (VI)-föreningar som är carcinogena enligt artikel 2 a i) (i form av krom)	—	—	0,005	—	—	—	Gränsvärde 0,010 mg/m ³ t.o.m. den 17 januari 2025 Gränsvärde: 0,025 mg/m ³ vid svetsning eller plasmaskärning eller liknande arbetsprocesser där det bildas gaser t.o.m. den 17 januari 2025
Eldfasta keramiska fibrer som är carcinogena enligt artikel 2 a i)	—	—	—	—	0,3	—	—
Respirabelt kristallint kvartsdamm	—	—	0,1 ⁽⁸⁾	—	—	—	—
Bensen	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	—	hud ⁽⁹⁾
Vinylkloridmonomer	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	—
Etylenoxid	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	—	hud ⁽⁹⁾
1,2-epoxipropan	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	—
Akrylamid	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	—	hud ⁽⁹⁾
2-nitropropan	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	—
o-toluidin	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	—	hud ⁽⁹⁾

Agens	EG-nr ⁽¹⁾	CAS-nr ⁽²⁾	Gränsvärden ⁽³⁾			Anmärkningar	Övergångsvärder
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	ppm ⁽⁵⁾	f/ml ⁽⁶⁾		
1,3-butadien	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
Hydrazin	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	hud ⁽⁷⁾	
Brometen	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

⁽¹⁾ EG-nr, dvs. Eines-, ELINCS- eller NLP-nummer, är ämnets officiella nummer i EU, enligt definitionen i avsnitt 1.1.1.2 del 1 i bilaga VI i förordning (EG) nr 1272/2008.

⁽²⁾ CAS-nr: Nummer i registret för Chemical Abstracts Service.

⁽³⁾ Mått eller beräknat i förhållande till en referensperiod på åtta timmar.

⁽⁴⁾ mg/m³ = milligram per kubikmeter luft vid 20 °C och 101,3 kPa (760 mm kvicksilver).

⁽⁵⁾ ppm = miljondelar i luftvolym (ml/m³).

⁽⁶⁾ f/ml = fibrer per milliliter.

⁽⁷⁾ Inhalerbar fraktion: Om damm från hårda träslag är blandat med annat trädamn, ska gränsvärdet gälla allt trädamn i blandningen.

⁽⁸⁾ Respirabel fraktion.

⁽⁹⁾ Väsentligt bidrag till totalt upptag är möjligt genom hudexponering.

B. ANDRA DIREKT ANKNUTNA BESTÄMMELSER

p.m.”

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/2399**av den 12 december 2017****om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 9 november 2015 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet (FSB) listan över villkoren för den totala förlustabsorberingskapaciteten (nedan kallad *TLAC-standard*), vilken godkändes av G20-gruppen i november 2015. Målet med TLAC-standarderna är att säkerställa att globala systemviktiga banker, som i unionsramen benämns globala systemviktiga institut, har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att bidra till att säkerställa att kritiska funktioner kan upprätthållas utan att skattebetalarnas pengar (offentliga medel) eller den finansiella stabiliteten äventyras vid och omedelbart efter en resolution. I sitt meddelande av den 24 november 2015 med titeln *Mot ett fullbordande av bankunionen* åtog sig kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag senast vid slutet av 2016 som skulle göra det möjligt att genomföra TLAC-standarderna i unionsrätten senast 2019 i enlighet med den internationellt överenskomna fristen.
- (2) Vid genomförandet av TLAC-standarderna i unionsrätten måste hänsyn tas till det befintliga institutspecifika minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *MREL*) som gäller för alla institut i unionen i enlighet med vad som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁴⁾. Eftersom TLAC och MREL båda syftar till att säkerställa att instituten i unionen har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör de båda kraven vara kompletterande inslag i en gemensam ram. Rent konkret föreslog kommissionen att den harmoniserade miniminivån i TLAC-standarderna för globala systemviktiga institut (nedan kallat *TLAC-minimikravet*), och de kvalifikationskriterier för skulder som används för efterlevnad av den standarderna, bör införas i unionsrätten genom ändringar av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁵⁾, samtidigt som det institutspecifika påslaget för globala systemviktiga institut och de institutspecifika kraven för institut som inte är globalt systemviktiga liksom tillämpliga kvalifikationskriterier bör hanteras genom riktade ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT C 132, 26.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 173, 31.5.2017, s. 41.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 30 november 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 7 december 2017.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

Det här direktivet, som avser rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki, kompletterar de ovannämnda lagstiftningsakterna, i enlighet med de föreslagna ändringarna, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾.

- (3) Med tanke på dessa förslag är det, för att kunna säkerställa rättslig förutsebarhet för marknaderna och för de enheter som omfattas av MREL och TLAC, viktigt att dels säkerställa att det i god tid råder klarhet om de kvalifikationskriterier för skulder som används för efterlevnad av MREL och av den unionsrätt genom vilken TLAC genomförs, dels införa lämpliga bestämmelser om fortsatt tillämpning av äldre regler med avseende på kvalificering av skulder som emitterats innan de reviderade kvalifikationskriterierna träder i kraft.
- (4) Medlemsstaterna bör säkerställa att instituten har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet, för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering med minimala effekter på den finansiella stabiliteten och samtidigt eftersträva att undvika följder för skattebetalarna. Detta bör uppnås genom institutens fortlöpande efterlevnad av det TLAC-minimikrav som ska genomföras i unionsrätten genom en ändring av förordning (EU) nr 575/2013 och genom kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som föreskrivs i direktiv 2014/59/EU.
- (5) TLAC-standarden kräver att globala systemviktiga institut, med vissa undantag, uppfyller TLAC-minimikravet med efterställda skulder som vid insolvens rangordnas efter skulder som är undantagna från TLAC (nedan kallat *efterställningskrav*). Enligt TLAC-standarden bör efterställning uppnås genom rättsliga verkningar av ett avtal (så kallad efterställning enligt avtal), lagstiftningen i en viss jurisdiktion (så kallad efterställning enligt lag) eller en viss företagsstruktur (så kallad strukturell efterställning). I de fall där det krävs i direktiv 2014/59/EU bör de institut som omfattas av det direktivet uppfylla de institutspecifika krav som ställs på dem med efterställda skulder i syfte att minimera risken för rättsligt överklagande från borgenärer baserat på att deras förluster vid resolution är större än de förluster som borgenärerna skulle ha ådragit sig vid normala insolvensförfaranden (principen om "inte sämre villkor för borgenär").
- (6) Ett antal medlemsstater har ändrat eller håller på att ändra reglerna om insolvensrangordningen av prioriterade skulder utan säkerhet enligt deras nationella insolvensrätt så att deras institut kan uppfylla efterställningskravet på ett effektivare sätt och därigenom underlätta resolution.
- (7) De nationella regler som hittills antagits skiljer sig väsentligt åt. Avsaknad av harmoniserade unionsregler skapar osäkerhet för både utfärdande institut och investerare och försämrar sannolikt tillämpningen av skuldredovisningsverktyget på gränsöverskridande institut. Avsaknaden av harmoniserade unionsregler resulterar också sannolikt i snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, eftersom institutens kostnader för att efterleva efterställningskravet liksom de kostnader som belastar investerare vid köp av skuldinstrument som emitterats av institut kan komma att skilja sig väsentligt åt inom unionen.
- (8) Europaparlamentet uppmanade i sin resolution av den 10 mars 2016 om bankunionen ⁽²⁾ kommissionen att lägga fram förslag för att ytterligare minska de rättsliga riskerna för krav enligt principen om "inte sämre villkor för borgenär", och i sina slutsatser av den 17 juni 2016 uppmanade rådet kommissionen att lägga fram ett förslag om en gemensam strategi för rangordningen av bankkreditgivare i syfte att förbättra rättssäkerheten i händelse av resolution.
- (9) Det är därför nödvändigt att undanröja de betydande hindren för den inre marknads funktion och undvika snedvridningar av konkurrensen till följd av avsaknad av harmoniserade unionsregler om rangordning av bankkreditgivare och förhindra att sådana hinder och snedvridningar uppstår i framtiden. Därför är den lämpliga rättsliga grunden för detta direktiv artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (10) För att minimera kostnaderna för att efterleva efterställningskravet och eventuella negativa effekter på finansieringskostnader bör detta direktiv tillåta medlemsstaterna att i förekommande fall behålla den befintliga klassen ordinarie prioriterade skulder utan säkerhet, som är mindre kostsamma för institut att emittera än alla andra efterställda

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjord i EUT.

skulder. För att öka möjligheterna att försätta institut i resolution bör det i detta direktiv inte desto mindre krävas att medlemsstaterna skapar en ny klass av underordnade prioriterade skulder som vid insolvens bör rangordnas före kapitalbasinstrument och sådana efterställda skulder som inte kan räknas som kapitalbasinstrument, men efter andra prioriterade skulder. Det bör fortsatt stå institut fritt att emittera skuld i både klassen prioriterade skulder och klassen underordnade prioriterade skulder. Av dessa två klasser bör, utan att det påverkar andra alternativ och undantag i TLAC-standarden för att uppfylla efterställningskravet, endast klassen underordnade prioriterade skulder vara kvalificerad att uppfylla efterställningskravet. Detta syftar till att göra det möjligt för institut att använda den mindre kostsamma skuldklassen ordinarie prioriterade skulder för sin finansiering eller av andra operativa skäl och att emittera skuld i den nya klassen underordnade prioriterade skulder för att få tillgång till finansiering samtidigt som efterställningskravet efterlevs. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att skapa flera klasser för andra ordinarie skulder utan säkerhet, under förutsättning att de, utan att det påverkar andra alternativ och undantag som föreskrivs i TLAC-standarden, säkerställer att endast klassen underordnade prioriterade skuldinstrument är kvalificerad att uppfylla efterställningskravet.

- (11) För att säkerställa att den nya klassen underordnade prioriterade skuldinstrument uppfyller de kvalificeringskriterier som beskrivs i TLAC-standarden och fastställs i direktiv 2014/59/EU, och därigenom ökar rättssäkerheten, bör medlemsstaterna säkerställa att dessa skuldinstrument har en ursprunglig avtalsenlig löptid på minst ett år, inte innehåller några inbäddade derivat och inte själva är derivat, och att den relevanta avtalsenliga dokumentationen som avser emissionen av dem och, i förekommande fall, prospektet uttryckligen hänvisar till deras lägre prioritet vid normala insolvensförfaranden. Skuldinstrument med rörlig ränta som härletts från en allmänt använd referensränta, såsom Euribor eller Libor, och skuldinstrument som inte är angivna i emittentens nationella valuta, förutsatt att kapitalbeloppet, återbetalningen och räntan är angivna i samma valuta bör inte anses vara skuldinstrument med inbäddade derivat endast på grund av dessa egenskaper. Det här direktivet bör inte påverka eventuella krav i nationell rätt på att registrera skuldinstrument i emittentens företagsregister för att skulderna ska uppfylla de villkor för underordnade prioriterade skuldinstrument som anges i det här direktivet.
- (12) För att öka rättssäkerheten för investerare bör medlemsstaterna säkerställa att ordinarie skuldinstrument utan säkerhet och övriga ordinarie skulder utan säkerhet som inte är skuldinstrument ges högre prioritet i den nationella insolvensrätten än den nya klassen underordnade prioriterade skuldinstrument. Medlemsstaterna bör också säkerställa att den nya klassen underordnade prioriterade skuldinstrument ges högre prioritet än kapitalbasinstrument och prioriteten hos alla efterställda skulder som inte räknas som kapitalbas.
- (13) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa harmoniserade regler för insolvensrangordningen av skuldinstrument utan säkerhet vid tillämpning av unionens ram för återhämtning och resolution och framför allt att effektivisera skuldnedskrivningsordningen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. Detta direktiv bör i synnerhet inte påverka andra alternativ eller undantag som anges i TLAC-standarden för uppfyllandet av efterställningskravet.
- (14) Det är lämpligt att de ändringar av direktiv 2014/59/EU som föreskrivs i det här direktivet tillämpas på fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitterats på eller efter den dag då det här direktivet börjar tillämpas. Av rättssäkerhetsskäl och för att så mycket som möjligt minska övergångskostnaderna är det dock nödvändigt att införa lämpliga skyddsåtgärder vad gäller insolvensrangordningen av fordringar som härrör från skuldinstrument som har emitterats före detta datum. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att insolvensrangordningen av alla utestående fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som institut har emitterat före detta datum regleras av medlemsstaternas lagstiftning såsom den hade antagits per den 31 december 2016. I den utsträckning som viss nationell lagstiftning såsom den hade antagits per den 31 december 2016 redan möjliggör för instituten att emittera efterställda skulder bör en del eller alla utestående fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitterats före den dag då detta direktiv börjar tillämpas kunna ha samma insolvensrangordning som de underordnade prioriterade skuldinstrument som emitterades enligt villkoren i detta direktiv. Dessutom bör medlemsstaterna efter den 31 december 2016 och före den dag då detta direktiv träder i kraft kunna anpassa sin nationella lagstiftning som reglerar rangordningen vid normala insolvensförfaranden för fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitterats efter den dag då sådan lagstiftning började tillämpas för att uppfylla de villkor som fastställs i detta direktiv. I sådana fall bör endast de fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitterats innan denna nya nationella lagstiftning började tillämpas fortsätta att regleras av medlemsstaternas lagstiftning såsom den hade antagits per den 31 december 2016.

- (15) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att föreskriva att detta direktiv bör fortsätta att tillämpas när de utfärdande enheterna inte längre omfattas av unionens ram för återhämtning och resolution, särskilt eftersom de avyttrar sin kredit- eller investeringsverksamhet till en tredje man.
- (16) Det här direktivet harmoniserar rangordningen av fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument vid normala insolvensförfaranden och omfattar inte insolvensrangordningen av insättningar utöver befintliga tillämpliga bestämmelser i direktiv 2014/59/EU. Det här direktivet påverkar därför inte tillämpningen av medlemsstaternas befintliga eller framtida nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden omfattande insolvensrangordningen av insättningar, i den mån denna rangordning inte harmoniseras genom direktiv 2014/59/EU, oavsett vilket datum insättningarna gjordes. Senast den 29 december 2020 bör kommissionen se över tillämpningen av direktiv 2014/59/EU vad gäller insättningarnas rangordning vid insolvens, och särskilt bedöma om direktivet behöver ändras ytterligare.
- (17) För att säkerställa rättssäkerhet för marknaderna och för enskilda institut och för att underlätta den praktiska tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget bör detta direktiv träda i kraft dagen efter det att det offentliggörs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska led 48 ersättas med följande:

”48. skuldinstrument:

- i) vid tillämpning av artikel 63.1 g och j, obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument, och
- ii) vid tillämpning av artikel 108, obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser samt instrument som skapar eller bekräftar en skuld.”

2. Artikel 108 ska ersättas med följande:

”Artikel 108

Rangordning vid insolvens

1. Medlemsstaterna ska säkerställa följande i deras nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden:

a) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges fordringar från ordinarie borgenärer utan säkerhet:

- i) Den del av kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag som överstiger den garantinivå som avses i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.
- ii) Insättningar som skulle utgöra kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag om de inte hade gjorts genom filialer belägna utanför unionen av institut som är etablerade inom unionen.

b) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges enligt led a:

- i) Garanterade insättningar.
- ii) Insättningsgarantisystem som ersätter rättigheterna och skyldigheterna för garanterade insättare vid insolvens.

2. Medlemsstaterna ska, för enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d, säkerställa att ordinarie fordringar utan säkerhet, i deras nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden, ges högre prioritet än fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller följande villkor:

- a) Den ursprungliga avtalsenliga löptiden för skuldinstrumenten är minst ett år.
- b) Skuldinstrumenten innehåller inga inbäddade derivat och är inte själva derivat.
- c) Den relevanta avtalsenliga dokumentation och, i tillämpliga fall, de prospekt som avser emissionen hänvisar uttryckligen till den lägre prioriteten enligt denna punkt.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller de villkor som anges i punkt 2 a, b och c i den här artikeln ges högre prioritet i deras nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden än fordringar som härrör från instrument som avses i artikel 48.1 a–d.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5 och 7 ska medlemsstaterna säkerställa att deras nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden såsom den hade antagits per den 31 december 2016 är tillämplig på rangordningen vid normala insolvensförfaranden för fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitteras av enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d i det här direktivet före dagen då de åtgärder i nationell lagstiftning som införlivar Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2399 (*) träder i kraft.

5. Om en medlemsstat efter den 31 december 2016 och före den 28 december 2017 antog en nationell lag som reglerar rangordningen vid normala insolvensförfaranden för fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitterats efter den dag då en sådan nationell lag börjar tillämpas, ska punkt 4 inte tillämpas på fordringar som härrör från skuldinstrument som emitterats efter den dag då den nationella lagen börjar tillämpas, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den nationella lagen föreskriver att ordinarie fordringar utan säkerhet, för enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d, vid normala insolvensförfaranden ges högre prioritet än fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller följande villkor:
  - i) Den ursprungliga avtalsenliga löptiden för skuldinstrumenten är minst ett år.
  - ii) Skuldinstrumenten innehåller inga inbäddade derivat och är inte själva derivat.
  - iii) Den relevanta avtalsenliga dokumentation och i förekommande fall det prospekt som avser emissionen hänvisar uttryckligen till den lägre prioriteten enligt den nationella lagen.
- b) Den nationella lagen föreskriver att fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller villkoren i led a i detta stycke vid normala insolvensförfaranden ges högre prioritet än fordringar som härrör från sådana instrument som avses i artikel 48.1 a–d.

Den dag då de åtgärder i nationell lagstiftning genom vilka direktiv (EU) 2017/2399 införlivas träder i kraft ska de fordringar utan säkerhet som härrör från sådana skuldinstrument som avses i led b i första stycket ges samma prioritet som den som avses i punkterna 2 a, 2 b, 2 c och 3 i denna artikel.

6. Skuldinstrument med rörlig ränta som härletts från en allmänt använd referensränta och skuldinstrument som inte är angivna i emittentens nationella valuta, förutsatt att kapitalbeloppet, återbetalningen och räntan är angivna i samma valuta, ska vid tillämpning av punkt 2 b och punkt 5 första stycket led a ii inte endast på grund av dessa egenskaper anses vara skuldinstrument med inbäddade derivat.

7. De medlemsstater som före den 31 december 2016 har antagit en nationell lag som reglerar normala insolvensförfaranden varigenom ordinarie fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitteras av enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d delas in i två eller fler olika rangordningar, eller varigenom prioriteten för ordinarie fordringar utan säkerhet som härrör från sådana skuldinstrument ändras i förhållande till alla övriga ordinarie fordringar utan säkerhet med samma prioritet, får föreskriva att skuldinstrument med den lägsta prioriteten bland dessa ordinarie fordringar utan säkerhet ges samma prioritet som den som ges fordringar som uppfyller villkoren i punkterna 2 a, 2 b, 2 c och 3 i den här artikeln.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2399 av den 12 december 2017 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki (EUT L 345, 27.12.2017, s. 96).”

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 29 december 2018. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa åtgärder från och med den dag då de träder i kraft i den nationella lagstiftningen.

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Punkt 2 ska inte tillämpas i de fall där de nationella bestämmelser i medlemsstaterna som är i kraft före den dag då detta direktiv träder i kraft är förenliga med detta direktiv. I sådana fall ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om detta.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen och Europeiska bankmyndigheten överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Översyn

Senast den 29 december 2020 ska kommissionen se över tillämpningen av artikel 108.1 i direktiv 2014/59/EU. Kommissionen ska särskilt bedöma om direktivet behöver ändras ytterligare med avseende på insättningarnas rangordning vid insolvens. Kommissionen ska överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 12 december 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV